

38⁶

ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΚΙΝΗ
ΜΑΤΟ
ΓΡΑ
ΦΟΙ

CINOBIO ΟΠΕΡΑ 1

NIRBANA CINEMAX 2

STUDIO NEWSTAR
artcinema

20.11

ΕΩΣ

26.11

panoramafest.gr | [panorama.of.european.cinema](https://www.facebook.com/panorama.of.european.cinema)

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Περιφερειακό
Πρόγραμμα
«ΑΤΤΙΚΗ»

ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2021-2027
Πρόγραμμα Ανάπτυξης για Όλους

Περιφερειακό
Πρόγραμμα
«ΑΤΤΙΚΗ»

ΜΕ ΤΗΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

ΜΕ ΤΗΝ
ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΘΕΑΤΡΟ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου,
Οπτικοακουστικών Μέσων & Δημιουργίας
Creative Greece

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ
ΑΕΡΟΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΧΟΡΗΓΟΣ
ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ | CONTENTS

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ - ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ID - THANKS	σελ.5
ΠΡΟΛΟΓΟΣ PREFACE	σελ.6
ΤΙΜΩΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ HONORARY AWARDS	σελ.8
ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ INTERNATIONAL COMPETITION SECTION JURIES	σελ.10
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ EUROPEAN COMPETITION SECTION	σελ.12
Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΙΚΟΝΑ ΣΕ ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ WORLD CINEMA PREMIERES	σελ.25
ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΛΙΓΚΑΡΙ ΣΤΟΝ ΧΙΤΛΕΡ: ΕΦΙΑΛΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ FROM CALIGARI TO HITLER: NIGHTMARES OF THE PAST	σελ.32
GEORGES DELERUE: Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΟΥ ΚΑΘΟΡΙΣΕ ΤΟΝ ΝΕΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ GEORGES DELERUE: THE MUSIC THAT DEFINED THE FRENCH NEW WAVE	σελ.42
ΤΟ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΙΚΟ WESTERN: ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ THE REVISIONIST WESTERN: THE TRUE FACE OF AMERICA	σελ.50
ΧΙΡΟΣΙΜΑ ΕΦΙΑΛΤΗ ΜΟΥ HIROSHIMA MY NIGHTMARE	σελ.58
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΤΙΜΩΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ HONORARY AWARDS TRIBUTE	σελ.63
JUDEX	σελ.78
ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ SPECIAL SCREENINGS	σελ.80
ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ SHORT FILMS	σελ.85

GFC & EKOME
unite their forces in the
Hellenic Film & Audiovisual Center
Creative Greece

Hellenic Film &
Audiovisual Center
Creative Greece

f in X v

Διοργάνωση: **Κέντρο Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου**

Διευθυντής Φεστιβάλ: **Νίνος Φένεκ Μικελίδης**

Υπεύθυνη Έργου: **Μαρία Καραγιαννάκη**

Υπεύθυνος Οργάνωσης - Συντονισμού Προγράμματος: **Παναγιώτης Γιαννέλης**

Βοηθός Συντονισμού: **Κατερίνα Κουτσογιαννάκη**

Εκπαιδευτικές Δράσεις και Αγορά: **Βασίλης Μαζωμένος**

Συντονισμός Κίνησης Ταινιών: **Αντώνης Κορκόντζηλας - ABCinema**

Υπεύθυνος Οργάνωσης Εκδηλώσεων: **Αλέξανδρος Μηνάς**

Υπεύθυνος Φιλοξενίας: **Νίκος Βεργίνης**

Δημόσιες Σχέσεις & Επικοινωνία: **Ηρώ Παστρικού, Τίνα Παππά**

Social Media: **Χαριτίνη Καρρά**

Συντονισμός Δημοσίων Σχέσεων: **Μαίρη Στεριώτη**

Συντονισμός Επιτροπών Βραβείων: **Ναυσικά Κίρκη**

Διεύθυνση Εντύπων: **Ανδρονίκη Παγιατάκη**

Επιμέλεια Κειμένων: **Χρήστος Σκυλλάκος**

Γραφιστικός Σχεδιασμός: **Τόνια Λαμπριανού**

Κείμενα: **Έφη Παπαζαχαρίου, Χρήστος Σκυλλάκος, Παναγιώτης Γιαννέλης**

Επικεφαλές Κινηματογραφικών Αιθουσών:

Κατερίνα Βαγενά, Νικήτας Πίκουλης, Δημήτρης Γεωργόπουλος

Υπεύθυνες Κινηματογραφικών Αιθουσών - Ταξιδεσείας:

Αλίνα Κατσίκη, Ελένη Κοκιασμένου, Μαρίνα Πινιατώρου

Δημιουργία Ντοκιμαντέρ: **Βασίλης Κεσίσογλου**

Επιμέλεια Τηλεοπτικών - Ραδιοφωνικών Spots: **Εύη Λόη**

Ευχαριστούμε: το Υπουργείο Πολιτισμού και ιδιαίτερα την Υπουργό κα. **Λίνα Μενδώνη**, τον Υφυπουργό Πολιτισμού - αρμόδιο για θέματα Σύγχρονου Πολιτισμού, κ. **Ιάσωνα Φωτήλα** και τον Σύμβουλο του Υφυπουργού Πολιτισμού κ. **Δημήτρη Τουλιάτο** | την Περιφέρεια Αττικής και ιδιαίτερα τον Περιφερειάρχη, κ. **Νίκο Χαρδαλιά** | τον Οργανισμό Πολιτισμού, Αθλητισμού & Νεολαίας του Δήμου Αθηναίων (ΟΠΑΝΔΑ) και ιδιαίτερα την Πρόεδρό του, κα. **Ελένη Ζωντήρου** | το Δ.Σ. του ΕΚΚΟΜΕΑ και ιδιαίτερα την Πρόεδρό του, κα. **Αλεξάνδρα Αργυροπούλου-Πουρή** και τον Διευθύνοντα Σύμβουλο, κ. **Λεωνίδα Χριστόπουλο** | Την AEGEAN AIRLINES και ιδιαίτερα τις υπεύθυνες Corporate Affairs κες **Κατερίνα Διπλαράκου** και **Ελίνα Παρδόλη** | την Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου (ΠΕΚΚ) | την Ελληνοαμερικανική Ένωση και ιδιαίτερα τον Πρόεδρο κ. **Λεωνίδα Τζώνη**, και τη διευθύντρια πολιτιστικών, κα. **Αίλια Μανιώτη** | το Ινστιτούτο Γκαίτε και ιδιαίτερα τον κο Διευθυντή Πολιτιστικού τμήματος **Marc-André Schmachtel** και την κα **Ελεάννα Παπαθανασιάδη** | το Γαλλικό Ινστιτούτο και ιδιαίτερα τον Μορφωτικό Ακόλουθο Οπτικοακουστικών Μέσων της Πρεσβείας της Γαλλίας στην Ελλάδα, κ. **Aimé Besson**, και την κα. **Άννα Παπαδοπούλου** | το Σπίτι της Κύπρου και ιδιαίτερα τον Διευθυντή κο **Νικήτα Διομήδη** | το Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο Αθηνών και ιδιαίτερα τον Διευθυντή κο **Francesco Neri** | το Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης και ιδιαίτερα την πρόεδρο κα **Ξένια Καλδάρα** και την Διευθύντρια Παραγωγής κα **Αλεξάνδρα Γεωργοπούλου** | την Ταινιοθήκη της Ελλάδος και ιδιαίτερα την πρόεδρο κα **Μαρία Κομνηνού** | τις εταιρείες κινηματογραφικής διανομής: **Cinobo**, και ιδιαίτερα τους κ.κ. **Τάσο Μελεμενίδη** και **Χρήστο Μπεχτισή** / **Rosebud 21** και ιδιαίτερα τον κ. **Ζήνο Παναγιωτίδη** / **Feelgood Entertainment** και ιδιαίτερα τις κες **Ειρήνη Σουγανίδου** και **Cynthia Mikelsen** / **Weird Wave** και ιδιαίτερα τον κο **Πέτρο Γκότση** | τις εταιρείες παραγωγής: **Heretic** και ιδιαίτερα τον κο **Γιώργο Καρναβά** και την κα **Tajana Kosor** / **Viewmaster** και ιδιαίτερα την κα **Έφη Σκρομπόλα** | τον Κινηματογράφο **Cinobo Opera** και ιδιαίτερα την κα. **Σοφία Μπεχτισή** | τον Κινηματογράφο **Nirvana Cinemax** και ιδιαίτερα την κα. **Αίλια Τσακαλάκη** | τον Κινηματογράφο **Studio New Star Art Cinema** και ιδιαίτερα τον κ. **Βελισσάριο Κοσσυβάκη** | τη Σχολή Σταυράκου, το Μητροπολιτικό Κολλέγιο, το **New York College** και τη **SAE Athens** για την παραχώρηση των σπουδαστικών ταινιών μικρού μήκους | το **Titania Hotel** και ιδιαίτερα τον κο **Κωνσταντίνο Μυλωνά** | το **Νεανικό Πλάνο** και ιδιαίτερα τον κ. **Δημήτρη Σπύρου** | τη **Videopress** και ιδιαίτερα τον κ. **Γιώργο Καλλιπέτη** | τους Χορηγούς Επικοινωνίας για την πολύτιμη στήριξή τους | τους Εθελοντές μας.

ΓΙΑ ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΚΟΥΤΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ

Εδώ και πάλι μαζί για 38η χρονιά, σας καλούμε να μείτε μαζί μας στη σκοτεινή αίθουσα των μαγικών εκπλήξεων, τον ιερό αυτό τόπο της κινηματογραφικής ταινίας και να μοιραστείτε μαζί μας, και με όλους τους υπόλοιπους, άγνωστους θεατές, μια μοναδική εμπειρία, εμπειρία όπου το αληθινό σμίγει με το φανταστικό για να απολαύσουμε τη νέα αυτή, διαφορετική, πιο αληθινή, πραγματικότητα.

Στους πολέμους, τους θανάτους, τις σφαγές και την καταστροφή, τόσο στη Γάζα όσο και στην Ουκρανία, στη φρικτή γενοκτονία, που παραμένει ατιμώρητη παρά τις διεθνείς αποφάσεις και τις εκκλήσεις από ΟΗΕ και άλλους διεθνείς οργανισμούς, εμείς, αντιπαραθέτουμε την τέχνη, με το πιο ζωντανό και προσιτό μέσο της, τον κινηματογράφο. Έναν κινηματογράφο που μας μιλάει, με δύναμη, ειλικρίνεια και πρωτοτυπία, συχνά και με ποιητική διάθεση, που μας αφηγεί ν' ανοίξουμε το κουτί-παγίδα της Πανδώρας και ν' αντιμετωπίσουμε τα σύγχρονα κοινωνικο-πολιτικά και άλλα προβλήματα: τον πόλεμο, τη βία, το φασισμό, το ρατσισμό, τη μετανάστευση, την ανεργία, την καταπίεση, τα τυραννικά καθεστώτα, αλλά και την επανάσταση, τον έρωτα, τη γυναίκα, τη διαφορετικότητα, καθώς και τα υπαρξιακά προβλήματα του σύγχρονου ατόμου, μαζί και της νεολαίας μας. Θέματα που εμφανίζονται όχι μόνο στις 12 νέες ταινίες του ευρωπαϊκού διαγωνιστικού τμήματος, αλλά και σε όλα τα αφιερώματα και τις παράλληλες εκδηλώσεις του 38ου φεστιβάλ.

Στο μεγάλο φετινό αφιέρωμα στις ταινίες της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης, μέσα από τις 9, από τις πιο χαρακτηριστικές, ταινίες της πιο σημαντικής περιόδου του γερμανικού κινηματογράφου, προβάλλονται τα προβλήματα ενός έθνους στοιχειωμένου από τις ενοχές του παρελθόντος αλλά και τις ανησυχίες και τους δαίμονες μιας κοινωνίας στα πρόθυρα της κατάρρευσης των δημοκρατικών αρχών και αξιών, μιας περιόδου προάγγελου του φασισμού και της χιτλερικής μάστιγας που θα οδηγήσει στον πιο καταστροφικό πόλεμο και ένα φρικιαστικό Ολοκαύτωμα (Εβραίων, Ρομά ομοφυλόφιλων και κομμουνιστών), ανθρώπων που δεν ανήκαν στην επιλεγμένη, «καθαρή» φυλή. Αφιέρωμα παράλληλα και με μια σημαντική ημερίδα που συγκρίνει την τότε κοινωνικοπολιτική κατάσταση με την παρόμοια κατάσταση στην εποχή μας, ημερίδα στην οποία συμμετέχουν, εκτός από Έλληνες, και Γερμανοί καλεσμένοι.

Όσο για την τακτική βωβή ταινία μας, που προβάλλεται πάντα με ζωντανή μουσική, φέτος έχουμε μια πράγματι μοναδική ταινία, την επεισοδική, εξίμισι ωρών διάρκειας, ταινία «Judex» του Λουί Φεγιάντ, με αφορμή τα 100 χρόνια από το θάνατο του, με 5μελή μπάντα νέων μουσικών να συνοδεύουν με τη μουσική τους την ταινία.

Φετινή έναρξη θα γίνει με την ισπανική, βραβευμένη στο φεστιβάλ του Βερολίνου, ταινία «Deaf» (Sorda) της Εύα Λιμπεράντ, ενώ στη λήξη θα προβάλλουμε τη βραβευμένη στο φεστιβάλ του Λοκάρνο Τσέχικη ταινία «Πατέρας» της Τερέζας Νβοτόβα. Ακόμη, στις αβάν-πρεμιέρ, έχουμε τη νέα ταινία του συνεργάτη μας Βασίλη Μαζωμένου, «Άπειρη γη», την ιταλική, από το φεστιβάλ της Βενετίας, «Fuori» του Μάριο Μαρτόνε, τη γερμανική, από το φεστιβάλ του Σαν Σεμπάστιαν, «The Good Sister» της Σάρα Μίρο Φίσερ και την Παλαιστινιακή «Palestine '36» της Annemarie Jacir.

Με τον ευρωπαϊκό, μαζί πάντα και τον ελληνικό, στο επίκεντρο των προβολών και παράλληλων εκδηλώσεων, στα φετινά αφιερώματα περιλαμβάνεται κι ένα στον εξαιρετικό Γάλλο μουσικοσυνθέτη Ζορζ Ντελερί, πρόσωπο στενά δεμένο με τη γαλλική νουβέλ βαγκ, με την προβολή επτά ταινιών του. Με το ντοκιμαντέρ να παίρνει τη θέση που του ανήκει χάρη στο αφιέρωμα στον Βρετανό πολυβραβευμένο ντοκιμαντερίστα, Νικ Μπρούμφιλντ (με τον ίδιο παρόντα και στη Διεθνή Κριτική Επιτροπή του φεστιβάλ), με πέντε ταινίες του. Ένα σκηνοθέτη που εστιάζει στην ερευνητική δημοσιογραφία για να αποκαλύψει την αλήθεια πίσω από αμφιλεγόμενα θέματα και πρόσωπα. Από την Ευρώπη, ένα ακόμη σημαντικό αφιέρωμα, στην Γερμανό-Αργεντινή σκηνοθέτιδα Ζανίν Μερράπφελ (και μέλος της Διεθνούς Κριτικής Επιτροπής μας), με ένα έργο που εστιάζει στην κατάσταση των μεταναστών και τις εμπειρίες των μειονοτήτων, ιδιαίτερα των γυναικών, στο πλαίσιο του αυταρχισμού και του εκτοπισμού.

Από ελληνικής πλευράς, τιμούμε φέτος το έργο της μοντέζ Ιωάννας Σπηλιοπούλου και του διευθυντή φωτογραφίας Ανδρέα Σινάνου, δύο πρόσωπα που θα τιμηθούν με το Ειδικό Βραβείο του Πανοράματος για το σύνολο του έργου τους και τα οποία έχουν συνεργαστεί με μερικούς από του πιο γνωστούς σκηνοθέτες/σκηνοθέτιδες του νεότερου ελληνικού κινηματογράφου: Λάκη Παπαστάθη, Σωτήρη Γκορίτσα, Νίκο Παναγιωτόπουλο, Θόδωρο Αγγελόπουλο, Χρήστο Βακαλόπουλο, Βασιλική Ηλιοπούλου. Ξεχωριστή θέση στο ελληνικό πρόγραμμα έχουν και οι προβολές των ταινιών μικρού μήκους από μαθητές των τεσσάρων Σχολών Κινηματογράφου: Σχολή Σταυράκου, New York College, Μητροπολιτικό Κολλέγιο και Creative Media Education.

Στις παράλληλες εκδηλώσεις διοργανώνουμε και μια δεύτερη ημερίδα με θέμα «η διανομή του ελληνικού κινηματογράφου στις ευρωπαϊκές χώρες», με Έλληνες και ξένους συνομιλητές.

Από τον διεθνή κινηματογράφο, δύο ξεχωριστά προγράμματα: το ένα, μετά το περσινό μας αφιέρωμα στο κλασικό γουέστερν, φέτος στρεφόμαστε στο ρεβιζιονιστικό γουέστερν, με επτά από τα πιο σημαντικά έργα του είδους, γουέστερν που δίνουν μια πιο αληθινή, ρεαλιστική εικόνα της Αμερικανικής Δύσης, με Ερυθρόδερμους, γυναίκες και αντί-ήρωες να παίρνουν πρωταγωνιστικό ρόλο. Το δεύτερο, αφιερωμένο στα 80 χρόνια από τον βομβαρδισμό της Χιροσίμα, με τέσσερις ταινίες, που μας δίνουν την πιο αυθεντική εικόνα από την ατομική καταστροφή και τα τραγικά επακόλουθα της.

Τέλος, στις Ειδικές Προβολές, έχουμε την κλασική, βραβευμένη με 3 Όσκαρ, ταινία «Σκιές και σιωπή» του Ρόμπερτ Μάλικαν, με αφορμή τα 100 χρόνια από τη γέννησή του σκηνοθέτη, η καλύτερη ταινία του Γκρέγορι Πεκ, όπως μου είχε αποκαλύψει παλιότερα σε συνέντευξη του ο διάσημος ηθοποιός.

Νίνος Φένεκ Μικελίδης
Καλλιτεχνικός Διευθυντής του φεστιβάλ

ΤΙΜΩΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Απονέμεται το βραβείο «ΦΟΙΒΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ»

JEANINE MEERAPFEL

Η καριέρα της Ζανίν Μιράπφελ χαρακτηρίζεται από την εστίασή της σε θέματα εκτοπισμού, ταυτότητας και μνήμης, συχνά μέσα από το πρίσμα της εμπειρίας του μεταναστευτικού και του αυταρχισμού. Το έργο της, ένα μείγμα των αργεντίνικων ριζών της και της ζωής της στη Γερμανία, είναι επίσης γνωστό για τον βαθιά προσωπικό και ημι-αυτοβιογραφικό του χαρακτήρα.

Jeanine Meerapfel's career, is defined by her focus on themes of displacement, identity, and memory, often through the lens of the immigrant experience and authoritarianism. Her work, a blend of her Argentine roots and her life in Germany, is also noted for its deeply personal and semi-autobiographical nature.

Μαλού, Στη Σκιά Μιας Γυναίκας/Malou (1981) | Die Kümmeltürkin geht (1985) | Η Φίλη / La Amiga (1988) | Desembarcos (1989) | Amigomío (1994) | Το Καλοκαίρι της Άννας / Annas Sommer (2001) | Mosconi – oder wem gehört die Welt / Mosconi – or Who Owns the World (2007, ντοκ./doc) | Ο Γερμανός Φίλος / Der Deutsche Freund (2012) | Μια Γυναίκα / Eine Frau (2021, ντοκ./doc)

NICK BROOMFIELD

Ο Νικ Μπρούμφιλντ είναι ένας καταξιωμένος Βρετανός σκηνοθέτης ντοκιμαντέρ, γνωστός για το τολμηρό, ερευνητικό και συχνά αμφιλεγόμενο στυλ του, εμφανιζόμενος συχνά και ο ίδιος στην οθόνη. Η καριέρα του εκτείνεται σε δεκαετίες και σε ποικίλα θέματα, από το εμπόριο του σεξ και την πορνεία μέχρι πολιτικές προσωπικότητες όπως η Sarah Palin και κατά συρροή δολοφόνους όπως η Aileen Wuornos.

Nick Broomfield is a highly acclaimed British documentary filmmaker known for his bold, investigative, and often controversial style, frequently appearing on-screen himself. His career spans decades and diverse subjects, from the sex trade and prostitution to political figures like Sarah Palin, and serial killers like Aileen Wuornos.

Aileen Wuornos: The Selling of a Serial Killer (1992) | Heidi Fleiss: Hollywood Madam (1996) | Kurt & Courtney (1998) | Biggie and Tupac (2002) | Tales of the Grim Sleeper (2014) | Γουίτνι Χιούστον: Μπορώ να Είμαι ο Εαυτός Μου; / Whitney: Can I Be Me (2017) | Marianne & Leonard: Λόγια Αγάπης / Marianne & Leonard: Words of Love (2019) | The Stones & Brian Jones (2023)

ΤΙΜΩΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Απονέμεται το βραβείο «ΦΟΙΒΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ»

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΝΑΝΟΣ

Γεννηθείς το 1948, γόνος πολυμελούς αγροτικής οικογένειας, είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Κινηματογράφου ως ένας από τους πλέον καταξιωμένους διεθνώς διευθυντές φωτογραφίας. Έχει συνεργαστεί επί σειρά ετών με τον Θόδωρο Αγγελόπουλο καθώς και με τους Μιχάλη Κακογιάννη, Chris Marker, Hiner Saleem, Semih Kaplanoglu, Jeanine Mirapfel κ.α..

Born in 1948, the son of a large rural family, he is a member of the European Film Academy as one of the most internationally renowned directors of photography. He has collaborated for many years with Theodore Angelopoulos as well as with Michalis Cacoyannis, Chris Marker, Hiner Saleem, Semih Kaplanoglu, Jeanine Mirapfel, etc.

Καλή πατρίδα σύντροφε / Happy Homecoming, Comrade (1986) | Rom (1989) | Το Μετέωρο Βήμα του Πελαργού / The Suspended Step of the Stork (1991) | Ο Δραπέτης / Master of the Shadows (1991) | Μεταίχμιο / Border Line (1994) | Το βλέμμα του Οδυσσέα / Ulysses' Gaze (1995) | Μια Αιώνιότητα και μια Μέρα / Eternity and a Day (1998) | Το Λιβάδι που Δακρύζει / The Weeping Meadow (2004) | Η Σκόνη του Χρόνου / The Dust of Time (2008) | Rüzgârın Hatıraları / Memories of the Wind (2015)

ΙΩΑΝΝΑ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Η Ιωάννα Σπηλιοπούλου είναι μοντέζ κινηματογραφικών ταινιών. Έχει μοντάρει 40 ταινίες μεγάλου μήκους, ακόμη περισσότερα ντοκιμαντέρ και πολλές ταινίες μικρού μήκους. Αρκετές από τις δουλειές της έχουν διακριθεί σε ελληνικά και διεθνή Φεστιβάλ όπου έχει αποσπάσει το βραβείο μοντάζ για ταινίες όπως οι: «Ιαγουάρος», «Τέλος Εποχής», «Μη Μου Άπτου», «Απ' τα Κόκαλα Βγαλμένα» κ.α..

Ioanna Spiliopoulou is a film editor. She has edited 40 feature films, even more documentaries and many more short films. Several of her works have been distinguished at Greek and international festivals where she has won the editing award for films such as: «Jaguar», «End of an Era», «Touch Me Not», «Welcome to 'All Saints», etc.

Το Μαγικό Γυαλί / The Magic Glass (1988) | Τα Δελφινάκια του Αμβρακικού / The Little Dolphins (1993) | Τέλος Εποχής / End of an Era (1994) | Από την άκρη της πόλης / From Edge of the City (1998) | Αυτή η Νύχτα Μένει / Edge of the Night (2000) | Όμηρος / Hostage (2005) | Αυστηρώς Κατάλληλο / Strictly Permitted (2008) | Απ' τα Κόκαλα Βγαλμένα / Welcome to 'All Saints (2011) | Αρκαδία Χαίρει / Hail Arcadia (2015) | Ο Μεγάλος Περίπατος της Άλκης / Alki's Long Walk (2017)

ΒΡΑΒΕΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΑΝΟΡΑΜΑΤΟΣ

JEANINE MEERAPFEL

Γεννήθηκε στις 14 Ιουνίου 1943 στο Μπουένος Άιρες και μετεγκαταστάθηκε στην Γερμανία για να σπουδάσει στο Institute for Film at the Academy of Art and Design. Είναι μέλος του Τμήματος Κινηματογράφου και Μ.Μ.Ε. της Ακαδημίας Τεχνών από το 1998.

NICK BROOMFIELD

Γεννήθηκε στις 30 Ιανουαρίου 1948 στο Λονδίνο και σπούδασε Νομική στο Κάρντιφ, Πολιτικές Επιστήμες στο Πανεπιστήμιο του Έσσεξ και κινηματογράφο στην Εθνική Σχολή, με καθηγητή τον Colin Young. Έχει τιμηθεί με BAFTA για το σύνολο του κινηματογραφικού του έργου.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ/GIORGOS ARVANITIS

Γεννημένος 22 Φλεβάρη του 1941 στο Δίλοφο Φθιώτιδας. Σπουδάζει αρχικά ηλεκτρολόγος και λίγο αργότερα σε δραματική σχολή. Ξεκίνησε την καριέρα του ως βοηθός οπερατέρ, εξελισσόμενος σε έναν απ' τους κορυφαίους διευθυντές φωτογραφίας, γνωστός μέσα από τα φιλμ του Θ. Αγγελόπουλου.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

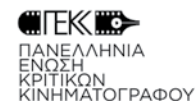

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΚΡΙΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ / FIPRESCI

Gerhard Midding

Andrea Bosco

Φίλιππος Χατζίκος

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΡΙΤΙΚΩΝ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ – ΠΕΚΚ

Κωνσταντίνος Μπλάθρας

Γιάννης Κρουσίνσκυ

Καλλίτσα Βλάχου

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ
ΤΜΗΜΑ
EUROPEAN
COMPETITION
SECTION

BROKEN VOICES

Sbormistr

Τσεχία/Czech Republic, Σλοβακία/Slovakia - 2025 - Έγχρωμη/Color - 106'
Σκην./Dir.-Σεν./Scr.: Ondřej Provažník | Φωτ./Cin.: Lukáš Milota | Μοντ./Ed.: Anna
Johnson Ryndová | Μουσ./Mus.: Pjoni, Aid Kid | ΗΘ./Cast: Kateřina Falbrovová,
Juraj Loj, Maya Kintera, Zuzana Šulajová, Marek Cisořský, Ivana Wojtylová, Anna
Michalcová, Anežka Novotná | Παρ./Prod.: Jiří Konečný, Ivan Ostrochovský

EUROPEAN
COMPETITION
SECTION

Αρχές της δεκαετίας του 1990, η 13χρονη ταλαντούχα Καρολίνα εντάσσεται σε μια φημισμένη Τσεχική παιδική χορωδία, δίπλα στη μεγαλύτερη αδελφή της και άλλα κορίτσια. Η εκπληκτική φωνή της τραβάει την προσοχή του μαέστρου που όλες προσπαθούν να εντυπωσιάσουν. Είναι ευτυχημένη που ξεχωρίζει, όμως σύντομα καταλαβαίνει ότι υπάρχει τίμημα για αυτό... Εμπνευσμένος από αληθινά γεγονότα που ταρακούνησαν την Τσεχική κοινωνία, ο δημιουργός δίνει με ευαισθησία μία επώδυνη ιστορία ενηλικίωσης, διεισδύοντας βαθιά στην ψυχολογία των κοριτσιών κι έναν κόσμο όπου όλα μοιάζουν καλά στην επιφάνεια. Βραβείο Europa Cinemas Label (των Ευρωπαίων αιθουσάρχων) και Ειδική Μνεία Ερμηνείας στην έφηβη Kateřina Falbrovová, στο Karlovy Vary.

In the early 90s, 13-year-old, talented Carolina joins a renowned Czech children's choir, alongside her older sister. Her remarkable voice catches the attention of the conductor-whom all the girls strive to impress. She is happy to stand out, but soon realizes that it comes at a cost... Inspired by true events that shook Czech society, the filmmaker sensitively portrays a painful coming-of-age story, delving deep into the psychology of the girls and a world where everything appears fine on the surface. Awards: Europa Cinemas Label (awarded by European cinema exhibitors) and Special Mention for Performance by young actress Kateřina Falbrovová, at the Karlovy Vary Film Festival.

ONDŘEJ
PROVAŽNÍK

(1978)

Poustevna, das
ist Paradies/A
Town Called
Hermitage
(2007)
Zeny SHR/Coal
in the Soul
(2010)
Stařici/Old-
Timers (2019)

ΕΚΤΡΟΠΗ Diversión

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Κύπρος / Cyprus - 2025 - Έγχρωμη/Color - 96'
Σκην./Dir.: Μαρίνος Καρτίκκης/Marinos Kartikkis | Σεν./Scr.: Μαρίνος Καρτίκκης /Marinos Kartikkis | Φωτ./Cin.: Γιώργος Ραχματούλιν/Yorgos Rahmatoulin | Μοντ./Ed.: Αιμίλιος Αβραάμ/Emilios Avraam | Μουσ./Mus.: Άδωνις Αλετράς / Adonis Aletras | Ηθ./Cast: Stelios Andronikou/Στέλιος Ανδρονίκου, Panagiota Parageorgiou/Παναγιώτα Παπαγεωργίου, Prokopis Agathokleous / Προκόπης Αγαθοκλέους, Marina Argyridou/Μαρίνα Αργυρίδου | Παρ./Prod.: Άντρος Αχιλλέως/Anrdos Achilleos, Brenda Achilleos.

ΜΑΡΙΝΟΣ
ΚΑΡΤΙΚΚΗΣ/
MARINOS
KARTIKKIS

(1963)

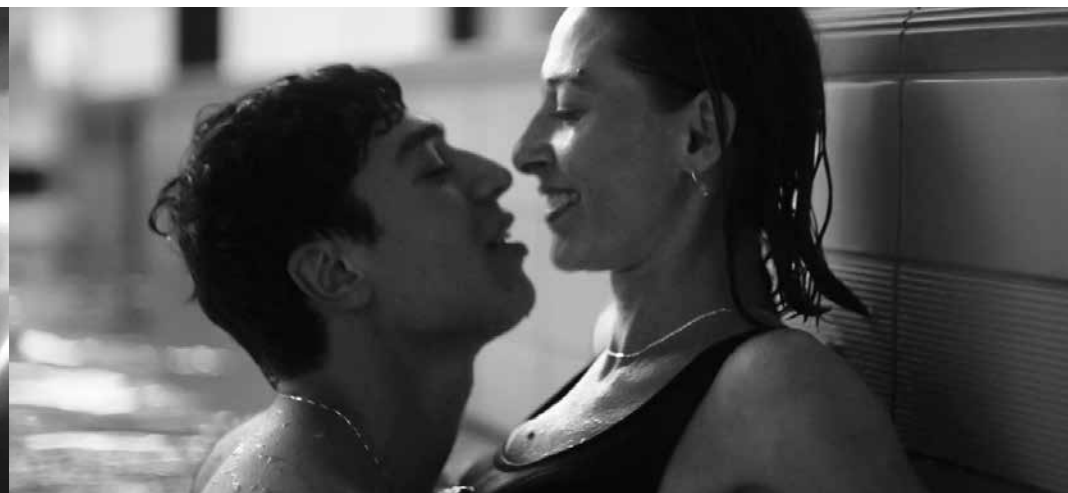
Πολίτης Τρίτης
Ηλικίας /Senior
Citizen (2006)
Μέλι και κρασί/
Honey and Wine
(2010)
Από Θαύμα/By
Miracle (2015)
Μέλος
Οικογενείας/
Family Member
(2020)

Ο Κώστας είναι ένας αστυνομικός, διαζευγμένος με παιδί, με μητέρα σε οίκο ευγηρίας και με μόνιμο δεσμό με την Έλενα. Η πρώτη σύζυγος του, Άντρη, εργάζεται ως καθαρίστρια αλλά δυσκολεύεται οικονομικά αφού ο Κώστας δεν πληρώνει πάντα το σύνολο της διατροφής που συμφώνησαν. Ο Κώστας νιώθοντας στριμωγμένος, συχνά κλέβει χρυσαφικά από νεκρούς που μεταφέρει στο νεκροτομείο. Μια μέρα παίρνει έναν σταυρό από μια νεκρή, ηλικιωμένη γυναίκα και τον βάζει, μαζί με άλλα κλοπιμαία, σε ένα κουτί μπισκότων στο ντουλάπι της κουζίνας, αγνοώντας πως η αποβιώσασα ιδιοκτήτρια τυγχάνει να είναι η γιαγιά της Έλενας. Μια νύχτα που η κοπέλα του διανυκτερεύει στο διαμέρισμα του ανακαλύπτει το κουτί και τα πράγματα αρχίζουν να περιπλέκονται.

Kostas is a policeman, divorced with a child whose alimony he rarely manages to pay, a mother in a nursing home, and a long-term relationship with Elena. Since he is struggling financially, Kostas often steals jewellery from the dead he carries to the morgue. One day he takes a cross from a dead, elderly woman and puts it in the cookie box he keeps his loot in the kitchen cupboard, unaware that the deceased lady happens to be Elena's grandmother. One night when his girlfriend is staying over, she discovers the box and things start to get complicated.

SE MEG Don't Call Me Mama

Νορβηγία/Norway - 2025 - Έγχρωμη/Color - 108'
Σκην./Dir.: Nina Knag | Σεν./Scr.: Nina Knag, Kathrine Valen Zeiner | Φωτ./Cin.: Alvide Horjen Naterstad | Μοντ./Ed.: Vidar Flataukan | Μουσ./Mus.: Olav Røyhus Øyehaug | Ηθ./Cast: Pia Tjelta, Tarek Zayat, Kristoffer Joner | Παρ./Prod.: Eléonore Anselme, Ingrid Skagestad

EUROPEAN COMPETITION SECTION

Η Εύα, δημοφιλής καθηγήτρια λυκείου και σύζυγος δημάρχου, ερωτεύεται έναν 18χρονο πρόσφυγα που τη γοητεύει με το ποιητικό του ταλέντο. Η απαγορευμένη σχέση θα έχει ολέθριες συνέπειες και για τους δύο. Η Νορβηγίδα Nina Knag κάνει ντεμπούτο με ένα δυνατό δράμα που, μέσα από έναν απαγορευμένο έρωτα, εξερευνά το αληθινό πρόσωπο τόσο του ατόμου όσο και της δυτικής κοινωνίας στο σύνολό της. Βαθιά δομημένοι χαρακτήρες, συναρπαστικές ερμηνείες και μια αιχμηρή μελέτη πάνω στο πώς η εξουσία και η υποκρισία καλύπτονται πίσω από την επιφανειακή γενναιοδωρία και ενσυναίσθηση. Πόσο μας τυφλώνουν ο εγωισμός και ο προσωπικός πόθος ακόμη και απέναντι σε ανθρώπους κατατρεγμένους από τον πόλεμο και τη φτώχεια. Βραβείο Ερμηνείας στην Pia Tjelta στο διαγωνιστικό τμήμα του Κάρλοβι Βάρι.

Eva, a popular high school teacher and wife of the mayor, falls in love with an 18-year-old refugee who captivates her with his poetic talent. Their forbidden relationship has a disastrous impact on both. In her directorial debut, Norwegian filmmaker Nina Knag presents a powerful drama that, through a taboo love affair, explores the true face of both the individual and Western society. With deeply layered characters and compelling performances, the film offers a sharp study of how power and hypocrisy often hide behind a façade of generosity and empathy. How easily can selfish desire blind us—even to the suffering of those displaced by war and poverty? Best Actress Award for Pia Tjelta at the Karlovy Vary Festival.

NINA KNAG

(1984)

Å snu seg mot
solen/Towards
the Sun (2012,
short)
Vi kan ikke hjelpe
alle/It's Alright
(2016, short)
De første dagene
/The First Days
(2019, short)

JULIAN

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Βέλγιο/Belgium, Ολλανδία/Netherlands - 2025 - Έγχρωμη/Color - 91'
Σκην./Dir.: Cato Kusters | Σεν./Scr.: Angelo Tijssens & Cato Kusters (εμπνευσμέ-
νο από το βιβλίο της/inspired by the book by Fleur Pierets) | Φωτ./Cin.: Michel
Rosendaal | Μοντ./Ed.: Lot Rossmark | Μουσ./Mus.: Evgueni & Sasha Galperine
| Ηθ./Cast: Nina Meurisse, Laurence Roothoof | Παρ./Prod.: Michiel Dhont &
Lukas Dhont

CATO
KUSTERS

(1998)

Krokus (2019,
short)
Finn's Heel /
Finns Hiel (2022,
short)

Η Φλερ και η Τζούλιαν ερωτεύονται παράφορα. Λίγο μετά την πρόταση γάμου της Τζούλιαν, η Φλερ ενθουσιάζεται με την ιδέα να παντρεύονται σε κάθε χώρα όπου επιτρέπεται ο γάμος μεταξύ γυναικών. Μετά από τέσσερις μόλις γάμους, το ταξίδι τους οδηγείται σε ένα αναπόφευκτο κι οδυνηρό τέλος. Η νεαρή Φλαμανδή σκηνοθέτις υπογράφει στο μεγάλο μήκος ντεμπούτο της ένα τρυφερό κοινωνικό δράμα, εμπνευσμένο από την αληθινή ιστορία που κατέγραψε σε βιβλίο η Φλερ Πιερέ. Παρόν και παρελθόν, αναμνήσεις και πραγματικότητα μπλέκονται, ακολουθώντας μια δαιδαλώδη διαδρομή που υπογραμμίζεται από τη χρήση κάμερας χειρός -την οποία μάλιστα η δημιουργός εμπιστεύεται, για συγκεκριμένα πλάνα, στο πολύ καλό ερμηνευτικό της ζευγάρι. Ένας ύμνος στην αγάπη ως απόλυτη δύναμη και μια γερή υπενθύμιση για την ευθραυστότητα της ζωής.

Fleur and Julian fall madly in love. Shortly after Julian proposes, Fleur gets excited with the idea of getting married in every country where marriage between women is legal. But after four weddings, their journey comes to a painful end. The young Flemish director delivers a tender social drama in her feature debut, inspired by the true story documented in a book by Fleur Pierets. Past and present, memory and reality blend into each other, following a winding path highlighted by the use of handheld camera - which the filmmaker even entrusts to the film's excellent lead duo for some of their scenes. A heartfelt tribute to love as the ultimate force, and a poignant reminder of life's fragility.

PHANTOMS OF JULY Sehnsucht in Sangerhausen

Γερμανία/Germany - 2025 - Έγχρωμη/Color - 90'
Σκην./Dir.-Σεν./Scr.-Μοντ./Ed.: Julian Radlmaier | Φωτ./Cin.: Faraz Fesharaki
| Ηθ./Cast: Clara Schwinning, Maral Keshavarz, Henriette Confurius, Paula
Schindler, Ghazal Shojaei | Παρ./Prod.: Kirill Krasovski

Η Ούρσουλα, μια Ανατολικογερμανίδα σερβιτόρα με ραγισμένη καρδιά, ερωτεύεται έναν μυστηριώδη μουσικό. Η Νέντα, μια Ιρανή YouTuber με σπασμένο χέρι, πιστεύει πως αναγνώρισε έναν αλλοτινό συμπατριώτη της στον αινιγματικό οδοκαθαριστή. Οι δρόμοι των κοριτσιών, διασταυρώνονται στη μικρή πόλη Sangerhausen, οδηγώντας τις σε απρόσμενες "περιπέτειες" μεταξύ φαντασίας και πραγματικότητας. Ο ανερχόμενος Γαλλο-γερμανός σκηνοθέτης, που θήτευσε ως βοηθός δίπλα στον θρύλο του Νέου Γερμανικού Κινηματογράφου Werner Schroeter, δίνει μια τρυφερή, με πολιτικές προεκτάσεις, δραμεντί για τη φιλία, τον έρωτα και την επιθυμία των μη προνομιούχων για μια καλύτερη ζωή. Παγκόσμια πρεμιέρα κι επίσημη συμμετοχή στο Διαγωνιστικό Τμήμα του φεστιβάλ του Λοκάρνο.

Ursula, a waitress from East Germany with a broken heart, falls for a mysterious musician. Neda, an Iranian YouTuber with a fractured arm, thinks she has recognized a long-lost compatriot in an enigmatic street cleaner. Two young women cross paths in the small town of Sangerhausen, setting off on a strange and unexpected journey that blurs the line between fantasy and reality. Rising Franco-German filmmaker Julian Radlmaier -who once apprenticed to New German Cinema legend Werner Schroeter- delivers a tender, politically resonant dramedy about friendship, love, and the quiet yearning of the underprivileged for a better life. World premiere and official competition selection at the Locarno Film Festival.

EUROPEAN COMPETITION SECTION

JULIAN
RADLMAIER

(1984)

Self-criticism
of a Bourgeois
Dog (2017)
Bloodsuckers -
A Marxist
Vampire
Comedy (2021)

À BRAS-LE-CORPS Silent Rebellion

Ελβετία/Switzerland, Βέλγιο/Belgium, Γαλλία/France - 2025 - Έγχρωμη/Color - 97'
Σκην./Dir.: Marie-Elsa Sgualdo | Σεν./Scr.: Nadine Lamari, Marie-Elsa Sgualdo
| Φωτ./Cin.: Benoît Dervaux | Μοντ./Ed.: Karine Sudan | Μουσ./Mus.: Nicolas Rabaeus | Ηθ./Cast: Lila Gueneau, Sasha Gravat Harsch, Sandrine Blancke, Aurélie Petit | Παρ./Prod.: Elena Tatti, Nicolas Wittwer

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ
ΤΜΗΜΑ

MARIE-ELSA
SGUALDO

(1986)

Bam-Tchak
(2010, short)
On The Beach
(2012, short)

Το μεγάλου μήκους ντεμπούτο της Ελβετίδας Marie-Elsa Schwaldo, που έλαβε διθυραμβικές κριτικές στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας, επαινείται για τις δυναμικές του ερμηνείες, ειδικά από την ηθοποιό Lila Guenas, και για τα επίκαιρα θέματα κοινωνικής προσαρμογής, ηθικής υποκρισίας και του αγώνα των γυναικών απέναντι στο πατριαρχικό περιβάλλον. Η ταινία, μια λεπτομερής τοιχογραφία της αγροτικής ζωής στην Ελβετία τη δεκαετία του 1940, διαδραματίζεται κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ακολουθώντας την ιστορία μιας 15χρονης κοπέλας. Μένοντας έγκυος μετά από έναν βιασμό, αψηφά την καταπιεστική προτεσταντική κοινότητά της για να διεκδικήσει την ανεξαρτησία της, μετατρέποντας έτσι το τραύμα της σε όχημα για τη χειραφέτηση.

The feature debut of director Marie-Elsa Schwaldo, which received rave reviews at the Venice Film Festival, is praised especially for actress Lila Guenas's performance and for the issues of social adaptation, moral hypocrisy and the women's struggle against a patriarchal environment. The film, set during World War II, is a detailed mural of Switzerland's rural life in the 1940s, following the story of a 15-year-old girl. Becoming pregnant after a rape, she defies her oppressive Protestant community to assert her independence, thus turning her trauma into a catalyst for emancipation.

SORELLA DI CLAUSURA

Ρουμανία/Romania, Σερβία/Serbia, Ιταλία/Italy, Ισπανία/Spain - 2025 - Έγχρωμη/Color - 107'
Σκην./Dir.: Ivana Mladenović | Σεν./Scr.: Ivana Mladenović, Adrian Schiop, Momir Milosević | Φωτ./Cin.: Marius Panduru | Μοντ./Ed.: Vanja Kovacevic | Μουσ./Mus.: Toni Cutrone, Andrei Dinescu | Ηθ./Cast: Katia Pascariu, Cendana Trifan, Miodrag Mladenović, Arnold Kelsch | Παρ./Prod.: Ada Solomon, Ivana Mladenović

EUROPEAN
COMPETITION
SECTION

Το Sorella di Clausura είναι μια μαύρη κωμωδία που παρακολουθεί τις περιπέτειες της Στέλα, μιας 36χρονης γυναίκας με ανώτερη εκπαίδευση αλλά ανίκανης να βρει δουλειά, η οποία έχει εμμονή με έναν Βαλκάνιο ποπ σταρ. Η ταινία χρησιμοποιεί υπερβολικές καταστάσεις και ένα ύφος συνειδησιακής ροής για να εξερευνήσει θέματα επιθυμίας, κοινωνικού άγχους και απογοήτευσης, ιδιαίτερα στο πλαίσιο των οικονομικών δυσκολιών της Ρουμανίας μετά την ένταξή της στην ΕΕ γύρω στο 2008. Είναι μια πολιτικά φορτισμένη, σατιρική ματιά στο χάσμα μεταξύ ονείρων και πραγματικότητας, καθώς και τη συναλλακτική φύση των σχέσεων σε μια κοινωνία που έχει εμμονή με την εικόνα και το κεφάλαιο.

Sorella di Clausura is a black comedy that follows the adventures of Stella, a 36-year-old woman with a higher education who's unable to find a job and is obsessed with a Balkan pop star. The film uses over-dramatic situations and non-linear narrative to explore themes of desire, social anxiety, and frustration, particularly in the context of Romania's economic difficulties following its EU accession. It is a politically charged, satirical look at the gap between dreams and reality, as well as the transactional nature of relationships in an image-obsessed society.

IVANA
MLADENOVIC

(1984)

Lumea in
patrutele/Turn
Off the Lights
(2012)
Στρατιώτες. Μια
ιστορία από
το Φερεντάρ/
Soldiers: Story
from Ferentari
(2017)
Ιβάνα η Τρο-
μερή/Ivana the
Terrible (2019)

19

18

NA DRUHÉ STRANĚ LÉTA The Other Side of Summer

Τσεχία/Czech Republic, Κροατία/Croatia - 2025 - Έγχρωμη/Color - 85'
Σκην./Dir.-Σεν./Scr.: Vojtěch Strakatý | Φωτ./Cin.: Stanislav Adam | Μοντ./
Ed.: Filip de Pina | Μουσ./Mus.: Amelie Siba, Kryštof Křížek | Ηθ./Cast: Lucie
Fingerhutová, Nikola Kylarová, Eliška Bažusová, Sofie Anna Švehlíková | Παρ./
Prod.: Ondřej Lukeš

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ
ΤΜΗΜΑ

VOJTĚCH
STRAKATÝ

(1988)

Zabouchnutá/
Stuck (2016,
short)
After Party
(2024)

Οι κολλητές 15χρονες φίλες Άλμα και Μπέτκα περνούν ένα βαρετό καλοκαίρι δίπλα σε μια λίμνη, υπό την επίβλεψη της μεγαλύτερης αδερφής της δεύτερης. Μια τυχαία επίσκεψη στο νησάκι στη μέση της λίμνης θα σπάσει τη μονοτονία τους με αναπάντεχο τρόπο. Στη δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του, ο Τσέχος σκηνοθέτης δίνει ένα τρυφερό coming-of-age φιλμ πάνω στη φιλία, την εφηβική ανάγκη για απόδραση, την ανήσυχη αναζήτηση ενός διαφορετικού κόσμου... Η φαντασία μπλέκεται με την πραγματικότητα, το μυστήριο με τον ρεαλισμό, η ομορφιά της φύσης με τον πλούτο του συναισθηματικού τοπίου της κοριτσίστικης ψυχής. Όλα τα “όνειρα” μοιάζουν πιθανά όσο διαρκεί το καλοκαίρι... όσο διαρκεί το πολύπλοκο ταξίδι προς την ενηλικίωση... Πρεμιέρα στο διαγωνιστικό τμήμα Proxima του Κάρλοβι Βάρι.

Best friends Alma and Bětka, both 15, are spending a dull summer by a lakeside, under the supervision of Bětka's older sister. A random visit to a small island in the middle of the lake will break their monotony. In his second feature film, Czech director Strakatý delivers a tender coming-of-age story about friendship, the teenage longing to escape, and the restless search for a different world. Imagination blends with reality, mystery with realism, and the beauty of nature with the rich emotional landscape of the girls' souls. All “dreams” seem possible for as long as summer lasts... for as long as the complex journey toward adulthood continues... World premiere in the Proxima competition section at the Karlovy Vary International Film Festival.

ΣΜΑΡΑΓΔΑ

Smaragda – I Got Thick Skin and I Can't Jump

Κύπρος/Cyprus - 2024 - Έγχρωμη/Color - 99'
Σκην./Dir.-Σεν./Scr.: Αιμίλιος Αβραάμ/Emilios Avraam | Φωτ./Cin.: Γιώργος Ραχ-
ματοούλιν/Yorgos Rahmatoulin | Μοντ./Ed.: Αιμίλιος Αβραάμ/Emilios Avraam |
Μουσ./Mus.: Γιώργος Σόλωνος/George Solonos | Ηθ./Cast: Νιόβη Χαράλαμ-
μπους/Niövi Charalambous, Φοίβος Παπακώστας/Fivos Papacostas, Ελένη Σι-
δερά/Eleni Sidera, Παρίς Ερωτοκρίτου/Paris Erotokritou, Patrick Myles, Dante
The Dog | Παρ./Prod.: Τώνια Μισιαλή/Tonia Mishiali

EUROPEAN
COMPETITION
SECTION

Η 46χρονη Σμαράγδα, με αποτυχημένες σχέσεις, βαλτωμένη καριέρα και οικονομική πίεση, μετά τον θάνατο της μητέρας της μετακορίζει σπίτι της, στην τουριστική Αγία Νάπα, αναλαμβάνοντας και τη φροντίδα του σκύλου-οδηγού της. Γεμάτη οικολογικές ανησυχίες, αναζητά μια αλλαγή κι ένα σκοπό. Ενεργοποιείται στα social media, ψυχαγωγεί παιδιά σε τουριστικό θέρετρο και ξεκινά ένα απρόσμενο ταξίδι αυτογνωσίας, συνειδητοποιώντας πως, παρά τις δυσκολίες, με τη στήριξη των φίλων και τη θέλησή της, μπορεί να αντιμετωπίσει τα πάντα. Εμπνευσμένος από τη ζωή κοντινίου του ανθρώπου, ο Αιμίλιος Αβραάμ εξερευνά στο ντεμπούτο του θέματα ύπαρξης, συντροφικότητας και κληρονομιάς, αλλά και την πίεση συμμόρφωσης στα κοινωνικά πρότυπα -σε έναν κόσμο δύσκολο και άδικο, που όμως κρύβει ακόμη μεγάλη ομορφιά. Παγκόσμια πρεμιέρα στο Φεστιβάλ Black Nights του Ταλίν.

At 46, Smaragda struggles with failed relationships, a stagnant career, and financial strain. After her mother's death, she moves into her home in Ayia Napa, taking care of her guide dog. With a great concern for environment and a longing for change, she dives into social media, entertains children at a tourist resort, and embarks on an unexpected journey of self-discovery. Gradually, she realizes that with her friends' support and her own determination, she can face anything. Inspired by the life of a someone close to him, Emilios Avraam's feature debut explores existence, companionship, legacy, and the pressure to conform in a world that is often harsh and unjust, yet still full of beauty. World premiere at the Tallinn Black Nights Film Festival.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ
ΑΒΡΑΑΜ/
EMILIOS
AVRAAM

(1982)

Bad Habits
(2016, short)
Rearrangement
(2018, short)

ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ

Receptions

Ελλάδα/Greece, Βουλγαρία/Bulgaria - 2025 - Έγχρωμη/Color - 104'
Σκην./Dir.: Φίλιππος Τσίτος/Filippos Tsitos | Σεν./Scr.: Φίλιππος Τσίτος/Filippos Tsitos
| Φωτ./Cin.: Πολυδεύκης Κυρλίδης/Polidefkis Kyrlidis | Μοντ./Ed.: Δημήτρης Πεπο-
νής/Dimitris Peponis | Μουσ./Mus.: Σταύρος Μαρκόνης/Stavros Markonis | Ηθ/
Cast: Αντώνης Καφετζόπουλος/Antonis Kafetzopoulos, Γιώργος Σουζέας/Giorgos
Souxes, Μαρία Κατσανδρή/Maria Katsandri, Χρήστος Βαλαβανίδης/Christos
Valavanidis, Κατερίνα Συναπίδου/Katerina Synapidou, Χριστίνα Τσάφου/Christina
Tsafou | Παρ./Prod.: Γιώργος Κυριάκος/George Kyriakos, Κώστας Λαμπρόπουλος/
Costas Labropoulos, Έφη Σκρόμπολα/Effie Skrobola, Βασίλης Τζανίδης/Vassilis
Tzanidis, Nikolay Mutafchiev, Lubomira Piperova

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΙΤΟΣ /FILIPPOS TSITOS

(1966)

My Sweet Home
(2001)
Ακαδημία
Πλάτωνος/Plato's
Academy (2009)
Άδικος Κόσμος/
Unfair World
(2011)

Ο ασυμβίβαστος, τίμιος και άνεργος δημοσιογράφος Δήμος Περπατάρης, σπεσιαλίστας στα αρχαιοελληνικά ρητά, προτιμά να πεθάνει της πείνας παρά να προδώσει τις αρχές του. Όμως η συνάντησή του με τους... «Δεξιωσάκηδες» - μια ανέμελη παρέα χω-
ρίς ηθικούς φραγμούς που τρυπώνει σε εκδηλώσεις για να φάει τζάμπα-, αλλάζει τα πάντα... Πιστός στον ανθρωποκεντρικό κινη-
ματογράφο και τη δραματική κωμωδία και αντλώντας έμπνευση από τον τραγέλαφο της αληθινής ζωής (εδώ και από το ομώνυμο βιβλίο), ο Φίλιππος Τσίτος επιστρέφει, ρωτώντας: «Πόση αξιοπρέ-
πεια είσαι διατεθειμένος να χάσεις, προκειμένου να μη μείνεις νη-
στικός;». Με κεντρικό ήρωα τον μόνιμο πρωταγωνιστή του Αντώ-
νη Καφετζόπουλο και όπλο του το χιούμορ, ο δημιουργός ρίχνει
ριπές ευαισθητού, μελαγχολικού και διεισδυτικού σχολιασμού
πάνω σε έναν κόσμο που καταρρέει και θυσιάζει ακόμη και την
ηθική του ακεραιότητα στην ανάγκη για επιβίωση.

The uncompromising, honest, and unemployed journalist Dimos Perpataris, a specialist in ancient Greek sayings, would rather starve than betray his principles. But his encounter with the "Receptionists" - a carefree squad with no moral boundaries who sneak into various events to eat for free - changes everything... True to his people-centric cinema and dramatic comedy, and inspired by the tragicomic aspect of real life - and the novel of the same name - Filippos Tsitos returns to ask: "How much dignity are you willing to sacrifice for survival?" With his regular leading actor Antonis Kafetzopoulos once again at the lead role, and armed with humor, the filmmaker fires bursts of sensitive, melancholic, and incisive commentary on a world that is collapsing and even giving up on its moral integrity to make ends meet.

Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ

Winter Sea

Ελλάδα/Greece - 2025 - Έγχρωμη/Color - 108'
Σκην./Dir.: Νίκος Κορνήλιος/Nikos Kornilios | Σεν./Scr.: Νίκος Κορνήλιος/Nikos
Kornilios | Φωτ./Cin.: Dominique Colin | Μοντ./Ed.: Μαρία Κουνάβη/Maria
Kounavi | Ηθ./Cast: Αδελαΐδα Κατσίδε/Adelaide Katside, Βαγγέλης Ρόκκος/
Vangelis Rokkos, Παρθενόπη Μπουζούρη/Parthenopi Bouzouri, Δημήτρης Πα-
παγιάννης/Dimitris Papagiannis | Παρ./Prod.: Νίκος Κορνήλιος/Nikos Kornilios

EUROPEAN COMPETITION SECTION

Σε μια πόλη με παλιά μεταλλεία, η γεωλόγος Ναδίν θα συναντηθεί με τον Χρήστο, απόγονο μεταλλωρύχων και την Κατερίνα, μονα-
δική γυναίκα αλιεία της περιοχής. Μαζί "χτίζουν" έναν ιδιότυπο,
εύθραυστο αλλά βαθύ, δεσμό. Μέσα στο φορτισμένο από μνή-
μες τοπίο, θα παλέψουν να απελευθερωθούν από τα δεσμά του
παραελθόντος και το βάρος της Ιστορίας, για να τολμήσουν να
ζήσουν ένα αβέβαιο παρόν. Ο Νίκος Κορνήλιος υπογράφει ένα
ψυχολογικό δράμα που συνδυάζει εσωτερικές συγκρούσεις, κοι-
νωνικές προεκτάσεις, συνύπαρξη διαφορετικών κόσμων, προσω-
πικά ταξίδια αυτογνωσίας και τη λυτρωτική δύναμη της αγάπης,
κάτω από το φως και το σκοτάδι ενός ιδιαίτερου τόπου: την ευρύ-
τερη περιοχή του Λαυρίου. Μεγάλο μέρος της ταινίας γυρίστηκε
στο Τεχνολογικό Πολιτιστικό Πάρκο Λαυρίου.

In a town with old mines, geologist Nadine meets Christos, a descendant of miners, and Katerina, the area's only female fisherwoman. Together, they form a unique, fragile, yet profound bond. Amidst a memory-laden landscape, they struggle to break free from the chains of the past and the weight of history, daring to live an uncertain present. Director and musician Nikos Kornilios presents a psychological drama blending inner conflicts, social themes, the coexistence of different worlds, personal journeys of self-discovery, and the redemptive power of love, set in the evocative, intense surroundings of Lavrio. Much of the film was shot at the Lavrio Technological Cultural Park.

ΝΙΚΟΣ ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ/ NIKOS KORNILIOS

(1954)

Ισημερία/ Equinox
(1991)
Το Αθώο Σώμα/
The Innocent Body
(1997)
Ο Κόσμος Ξανά/
The World Again
(2002)
Η Μουσική των
Προσώπων/ Music
of the Faces (2007)
11 Συναντήσεις με
τον Πατέρα μου/ 11
Meetings With My
Father (2012)
Μητριαρχία /
Matriarchy (2014)
Τραγουδώ αν Τρα-
γουδάς / You Sing. I
Sing (2020)

23

ΜΙΚΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΣ Little Man-Eater

Ελλάδα/Greece - 2025 - Έγχρωμη/Color - 101'

Σκην./Dir.: Γιάννης Φάγκρας/Yannis Fagras | Σεν./Scr.: Γιάννης Φάγκρας/Yannis Fagras, Σωτήρης Σταμάτης/Sotiris Stamatidis | Φωτ./Cin.: Παναγιώτης Σαλαπάτας/Panagiotis Salapatas | Μοντ./Ed.: Γιάννης Φάγκρας/Yannis Fagras | Μουσ./Mus.: Ντίνος Ζούμπερης/Dinos Zouberis | Ηθ./Cast: Θεοφάνης Κατσέλης/Theofanis Katselis, Βασίλης Κουτσογιάννης/Vassilis Koutsogiannis, Εκάβη Ντούμα/Ekavi Douma, Νίκος Αντωνακόπουλος/Nikos Antonakopoulos | Παρ./Prod.: Γιάννης Φάγκρας/Yannis Fagras, Κλειώ Ξηρού/Kleo Xirou

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ
ΤΜΗΜΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΦΑΓΚΡΑΣ/
YANNIS FAGRAS

(1964)

Πες στη
Μορφίνη Ακόμα
την Ψάχνω/
Still Looking for
Morphine (2001)
Forget Me Not
(2014)

Ο Πάνος και ο Τζίμης προσλαμβάνονται από τον Νίκο για μια παράξενη καταδυτική αποστολή. Απελπισμένοι και άφραγκοι στο τέλος μιας ακόμα τουριστικής σεζόν, έχουν καταστρώσει παράλληλα το δικό τους σχέδιο για τον εντοπισμό ενός βυθισμένου σκάφους διακινητών γεμάτων χρήματα. Η παράνοια, η απληστία και η αγριάδα των θαλάσσιων συνόρων ανατρέπουν τα σχέδια τους. Μία δεκαετία μετά το ταξίδι-εμπειρία ζωής στην Αλάσκα που γέννησε το αλησμόνητο "Forget Me Not", ο Γιάννης Φάγκρας επιστρέφει με μία ακόμη θαλασσινή περιπέτεια -ένα "sea movie" όπως ο ίδιος λέει-, αυτή τη φορά στα πιο ήρεμα, μα όχι γαλήνια, νερά του Ανατολικού Αιγαίου. Μαζί του ξανά η υπέροχη πρωταγωνίστρια του εξαιρετικού ντεμπούτου του, «Πες στη Μορφίνη Ακόμα την Ψάχνω», Εκάβη Ντούμα.

Panos and Jimmy are hired by Niko for a strange diving mission. Desperate and broke at the end of yet another tourist season, they have also devised their own plan - to locate a sunken smugglers' boat rumored to be full of cash. Paranoia, greed, and the brutality of the maritime borderlands soon will ruin their plans. A decade after his life-changing journey to Alaska that gave us the unforgettable Forget Me Not, Yannis Fagras returns with another sea-bound adventure - a "sea movie," as he calls it - this time set in the calmer, though far from peaceful, waters of the Eastern Aegean. Reuniting with him is Ekavi Douma, the remarkable lead of his acclaimed debut Still Looking for Morphine.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ
ΕΙΚΟΝΑ
ΣΕ ΠΡΩΤΗ
ΠΡΟΒΟΛΗ
WORLD
CINEMA
PREMIERES

FUORI Outside

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΙΚΟΝΑ ΣΕ ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

Γαλλία/France, Ιταλία/Italy - 2025 - Έγχρωμη/Color - 115'
Σκην./Dir.: Mario Martone | Σεν./Scr.: Ippolita di Majo (βασισμένο σε έργα της/
based on works by Goliarda Sapienza) | Φωτ./Cin.: Paolo Carnera C.C.S./
Μοντ./Ed.: Jacopo Quadri | Μουσ./Mus.: Valerio Vigliar | ΗΘ./Cast: Valeria
Golino, Matilda De Angelis, Elodie | Παρ./Prod.: Nicola Giuliano, Francesca
Cima, Carlotta Calori, Viola Prestieri, Annamaria Morelli

MARIO
MARTONE

(1959)

Βάνουση Αγάπη/
L'Amore Molesto
(1995)

Εμείς Πιστεύαμε/
Noi Credevamo
(2010)

Λεοπάρντι/
Leopardi (2014)
Capri-Revolution
(2018)

Ο Δήμαρχος του
Ριόνε Σανίτα/ Il
Sindaco del Rione
Sanità (2019)

Ο Βασιλιάς του
Γέλιου/ Qui Rido Io
(2021)

Νοσταλγία/
Nostalgia (2022)

Ρώμη, 1980. Η συγγραφέας Γκολιάρντα Σαπιέντσα βλέπει το magnum opus της The Art of Joy -καρπό δεκαετούς δουλειάς-, να απορρίπτεται από όσους εκδότες το στέλνει... Καταλήγει στη φυλακή για κλοπή κοσμημάτων και η συναναστροφή της με κάποιες νεαρές συγκρατούμενες, αλλάζει τη ζωή της. Μετά την αποφυλάκιση τους, συνεχίζουν να συναντιούνται. Η Γκολιάρντα αναπτύσσει βαθύ δεσμό με τη Ρομπέρτα, πολιτική ακτιβίστρια και παραβάτιδα κατ' εξακολούθηση -μία σχέση που θα της ξαναδώσει τη χαρά της ζωής και την επιθυμία να ξαναγράψει. Ο κορυφαίος σκηνοθέτης εμπνέεται από δύο βιβλία της σπουδαίας Ιταλίδας συγγραφέως και υπογράφει ένα τρυφερό δράμα για τη φιλία, τη γυναικεία αλληλεγγύη και την αντισυμβατικότητα. Η Βαλέρια Γκολίνο και οι συμπρωταγωνίστριες της, υπέροχες, τιμήθηκαν με βραβεία της Ένωσης Ιταλών Κριτικών. Επίσημη συμμετοχή στο φετινό Φεστιβάλ Καννών.

Rome, 1980. Writer Goliarda Sapienza sees her magnum opus, The Art of Joy -ten years of work- being rejected by every publisher she has sent it to. She ends up in prison for stealing some jewelry where her mingling with a group of young fellow inmates will change her life. After their release, they continue to meet. Goliarda develops a strong connection with Roberta, a political activist and willful offender -a relationship that will restore her zest for life and her desire to write. Inspired by two books of the great Italian author, Mario Martone delivers a moving drama about friendship, female solidarity, and nonconformity. Golino and her co-stars, all wonderful, were awarded from the Italian National Syndicate of Film Journalists. Official Selection of this year's Cannes Film Festival.

ΑΠΕΙΡΗ ΓΗ Endless Land

Ελλάδα/Greece - 2025 - Έγχρωμη/Color - 80'
Σκην./Dir.: Βασίλης Μαζωμένος/Vassilis Mazomenos | Σεν./Scr.: Βασίλης Μαζωμένος/ Vassilis Mazomenos, Χρήστος Μπόσμος/Hristos Bosmos | Φωτ./Cin.: Στέλιος Πίσσας/Stelios Pissas | Μοντ./Ed.: Γιάννης Κωσταβάρας/ Yannis Kostavaras | Μουσ./Mus.: DNA | ΗΘ./Cast: Αλέξανδρος Νταβρής/Alex Davris, Ελένη Κορδά/ Eleni Korda, Κατερίνα Τζημούλα/ Katerina Tzimoula, Βασίλης Σιάφης/ Vassilis Sifis, Γιολάντα Καπέρδα/ Giolanta Kaperda | Παρ./Prod.: Γιάννης Κωσταβάρας/Yiannis Kostavaras, Βασίλης Μαζωμένος/Vassilis Mazomenos

Σε ένα Ηπειρώτικο χωριό, ο Λάζαρος σκοτώνεται κατά λάθος στο κυνήγι. Η τραγωδία συγκλονίζει την κοινότητα, αλλά ο ερχομός του παιδιού του, ξαναφέρει τη χαρά. Ο νεαρός Λάζαρος μεγαλώνει, ερωτεύεται και παντρεύεται τη Χάιδω. Η φτώχεια τους αναγκάζει να μεταναστεύσουν. Η επαφή με τις ρίζες του χάνεται. Αλλά ο χρόνος κύκλους κάνει και το συνονόματο εγγόνι του συνεχίζει στον δρόμο που κληρονόμησε από τους προγόνους του... Η νέα, μεγάλου μήκους ταινία του βραβευμένου δημιουργού, μια ελεγεία για τη μνήμη, την ταυτότητα, την απώλεια και τη μετανάστευση, γυρίστηκε εξολοκλήρου στην Ήπειρο. Με ποιητική λιτότητα και αυστηρή εικαστική γραφή, ο Μαζωμένος σκιαγραφεί ένα βαθιά προσωπικό και επίκαιρο πορτρέτο μιας Ευρώπης που ξεχνά τις ρίζες της.

In a mountain village of Epirus, Lazaros is accidentally killed while hunting. The tragedy shakes deeply the local community -but the birth of his child brings a flicker of joy back into their lives. Young Lazaros grows up, falls in love and marries Haido. Yet poverty forces the couple to emigrate. The bond with his homeland slowly fades, but time moves in circles - and his grandson, who bears his name, finds himself walking the same path, carrying the legacy of his ancestors. The new, feature film by the acclaimed director is a lyrical elegy to memory, identity, loss and migration. Filmed entirely in Epirus, the film combines poetic simplicity with a stark visual language, offering a deeply personal and timely portrait of a Europe slowly losing touch with its roots.

WORLD CINEMA PREMIERES

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΜΑΖΩΜΕΝΟΣ /
VASSILIS
MAZOMENOS

(1964)

10η μέρα/10th
day (2012)
Γραμμές/Lines
(2016)
Εξορία/Exile
(2019)
Καθαρτήριο/
Purgatory (2022)

FATHER

Η ΔΙΕΘΝΗΣ
ΕΙΚΟΝΑ
ΣΕ ΠΡΩΤΗ
ΠΡΟΒΟΛΗ

Σλοβακία/Slovakia, Τσεχία/Czech Republic, Πολωνία/Poland - 2025 - Έγχρωμη/
Color - 102'
Σκην./Dir.: Tereza Nvotová | Σεν./Scr.: Dusan Budzak, Tereza Nvotová | Φωτ./Cin.:
Adam Suzin | Μοντ./Ed.: Nikodem Chabior | Μουσ./Mus.: Jonatán Pastircák | Ηθ./
Cast: Milan Ondřík, Dominika Morávková, Anna Geislerová, Peter Bebjak | Παρ./
Prod.: Marta Gmosinska, Veronika Pastekova, Anton Skreko

TEREZA
NVOTOVÁ

(1988)

Ježíš je normální!
/ Take it Jeasy!
(2008)
Spína / Filthy
(2017)
Svetlonoc /
Nightsiren (2022)

Το «Πατέρας» είναι ένα έντονο, συναισθηματικό και οπτικά εντυπωσιακό δράμα για τη θλίψη, την ενοχή και τη λύτρωση ενός ανθρώπου που παλεύει με τις συνέπειες μιας τραγωδίας. Στο φιλμ, που επαινέθηκε από την κριτική για τις συναρπαστικές ερμηνείες και τη γεμάτη αυτοπεποίθηση σκηνοθεσία της Tereza Nvotová, πρωταγωνιστεί ο Milan Ondřík ως πατέρας που έχει κατακλυστεί από ένα καταστροφικό γεγονός και η Dominika Morávková ως η σύζυγός του που επεξεργάζεται τον πόνο της μέσα από τον θυμό και την απόσταση. Το φιλμ ξεχωρίζει για το ήσυχο, ατμοσφαιρικό στυλ, το οποίο αποφεύγει τον εντυπωσιασμό και αντ' αυτού χρησιμοποιεί σωπές, ακινησία και αλληγορία εικόνων για να απεικονίσει το εσωτερικό μαρτύριο των χαρακτήρων της, αφήνοντας ένα διαρκές συναισθηματικό αντίκτυπο στους θεατές.

«Father» is an intense, emotional and visually stunning drama about grief, guilt and redemption, which is praised for its compelling performances and Tereza Nvotová's confident direction. Stars Milan Ondřík as a father overwhelmed by a devastating event and Dominika Morávková as his wife who processes her pain through anger and distance. The film stands out for its quiet, atmospheric style, which avoids sensationalism and instead uses silences, stillness, and visual metaphors to depict the inner torment of its characters, leaving a lasting emotional impact on viewers.

SCHWESTERHERZ

The Good Sister

Γερμανία/Germany, Ισπανία/Spain - 2025 - Έγχρωμη/Color - 96'
Σκην./Dir.: Sarah Miro Fischer | Σεν./Scr.: Sarah Miro Fischer, Agnes Maagaard Petersen | Φωτ./Cin.: Selma von Polheim Gravesen | Μοντ./Ed.: Elena Weihe | Μουσ./Mus.: Elena Weihe | Ηθ./Cast: Laura Balzer, Marie Bloching, Jane Chirwa, Proschat Madani | Παρ./Prod.: Nina Sophie Bayer-Seel, Lukas Koll

WORLD
CINEMA
PREMIERES

SARAH MIRO
FISCHER

(1993)

Love and
Rebellion (2025)
Spit (2022)

Η γερμανική ταινία «The Good Sister» του 2025, σε σκηνοθεσία Sarah Miro Fischer, εξερευνά το ηθικό δίλημμα μιας νεαρής γυναίκας, της Rose, η οποία πρέπει να επιλέξει ανάμεσα στην αφοσίωση στον αδελφό της και στις αρχές της, όταν εκείνος κατηγορείται για βιασμό. Το φιλμ επαινείται ως ένα ήσυχο αλλά δυναμικό ντεμπούτο που διαπρέπει στη σταδιακή οικοδόμηση της εσωτερικής σύγκρουσης της πρωταγωνίστριας, χάρη στη λεπτή ερμηνεία της Marie Bloching. Επιπλέον ο αργός, στοχαστικός ρυθμός της ταινίας και η χρήση της σωπής συγκινούν το ελίκρινές σινεφίλ κοινό, ενώ η αυτοπεποίθηση στην κινηματογράφηση, η όμορφη φωτογραφία και η προκλητική προσέγγιση θεμάτων όπως η εμπιστοσύνη, η αφοσίωση και η ταυτότητα ενθουσίασαν τους κριτικούς, καθιστώντας την μια ξεχωριστή φεστιβαλική επιλογή.

The «Good Sister» explores the moral dilemma of a young woman, Rose, who must choose between loyalty to her brother and her principles, since he's accused for rape. The film is praised as a quiet but powerful debut that excels in the gradual building of the protagonist's internal conflict, thanks to a subtle performance by Marie Bloching. At the same time, its contemplative pace and silences appeal to a sincere cinephile audience, while the confident cinematography and provocative examination of trust, loyalty, and identity resonate with critics, making it a standout festival choice.

ΣΙΩΠΗΛΗ ΑΓΑΠΗ

Sorda

Η ΔΙΕΘΝΗΣ
ΕΙΚΟΝΑ
ΣΕ ΠΡΩΤΗ
ΠΡΟΒΟΛΗ

Ισπανία/Spain - 2025 - Έγχρωμη/Color - 99'

Σκηγ./Dir. - Σεν./Scr.: Eva Libertad | Φωτ./Cin.: Gina Ferrer García | Μοντ./Ed.: Marta Velasco | Μουσ./Mus.: Aránzazu Calleja | ΗΘ./Cast: Miriam Garlo, Álvaro Cervantes, Elena Irureta, Joaquín Notario | Παρ./Prod.: Miriam Porté, Nuria Muñoz Ortín, Adolfo Blanco

EVA
LIBERTAD

(1978)

Century (2019)
Mentiste
Amanda (2022)

Η κωφή Άνχελα και ο ακούων σύντροφός της, Έκτορ, περιμένουν παιδί. Η άφιξη του διαταράσσει τη σχέση τους, καθώς η Άνχελα έρχεται αντιμέτωπη με το τι σημαίνει να μεγαλώνεις μωρό σε έναν κόσμο που δεν είναι φτιαγμένος για σένα. Το συγκινητικό κοινωνικό δράμα-ντεμπούτο της Εύα Λιμπερτάδ, καταπνίγεται με ένα δύσκολο, ιδιαίτερο θέμα, τη σχέση μιας κωφής γυναίκας με τη μητρότητα – εμπνευσμένο εν μέρει από την προσωπική ιστορία της κωφής πρωταγωνίστριας Miriam Garlo, αδερφής της σκηνοθέτριας, με την οποία είχαν κάνει και ομώνυμη μικρού μήκους. Η ταινία διεισδύει βαθιά χωρίς να γίνεται μελό, διατηρώντας μια feel-good ατμόσφαιρα που της χάρισε και το Βραβείο Κοινού στην παγκόσμια πρεμιέρα της, στο Panorama της Berlinale. Πολυβραβευμένη και υποψήφια για το Ευρωπαϊκό Βραβείο LUX.

Deaf Ángela and her hearing partner, Héctor, are expecting a child. Its arrival disrupts their relationship as Ángela deals with what it means to raise a baby in a world not built for her. Eva Libertad's moving debut social drama explores a difficult and unique theme – the relationship between a deaf woman and motherhood – partly inspired by the personal story of the deaf lead actress Miriam Garlo, the director's sister, with whom she had previously made the homonymous short film. The film delves deep without slipping into melodrama, maintaining a warm, feel-good atmosphere that earned it the Panorama Audience Award at its Berlinale world premiere. Multi-awarded and nominated for the European LUX Prize.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ '36

Palestine '36

Παλαιστίνη Γαλλία, Ιορδανία / Palestine, France, Jordan - 2025 - Έγχρωμη/Color - 115'

Σκηγ./Dir.: Annemarie Jacir | Σεν./Scr.: Annemarie Jacir | Φωτ./Cin.: Hélène Louvart, Tim Fleming | Μοντ./Ed.: Tania Reddin | Μουσ./Mus.: Ben Frost | ΗΘ./Cast: Hiam Abbass, Kamel El Basha, Jeremy Irons, Yasmine Al Massri | Παρ./Prod.: Ossama Bawardi.

WORLD
CINEMA
PREMIERES

ANNEMARIE
JACIR

(1974)

Το Αλάτι Αυτής
της Θάλασσας/
Milh Hadha
al-Bahr (2008)
Όταν Σε Είδα/
Lamma shoftak
(2012)
Wajib (2017)

Η ταινία είναι ένα επικό ιστορικό δράμα, που διαδραματίζεται το 1936, κατά τη διάρκεια της Γενικής Απεργίας και της Αραβικής Εξέγερσης ενάντια στη βρετανική αποικιακή κυριαρχία. Σε σκηνοθεσία Annemarie Jacir, το Palestine '36 συνυφαίνει τις ιστορίες απλών ανθρώπων σε μια περίοδο κλιμακούμενης αναταραχής, με έμφαση σε συναισθηματικούς, προσωπικούς αγώνες εν μέσω πολιτικής αναταραχής. Η ταινία, η οποία χρησιμεύει ως ένα ισχυρό και συναισθηματικό παράθυρο σε μια εποχή που διαμόρφωσε πολλές ζωές, επαινείται για την πλούσια κινηματογράφηση, την αυθεντική και συναρπαστική ερμηνεία και την παθιασμένη σκηνοθεσία που συνδυάζει τη μυθοπλασία με την πραγματικότητα, χρησιμοποιώντας έγχρωμο αρχειακό υλικό για να κάνει τα ιστορικά γεγονότα να φαίνονται «ζωντανά».

*Μεγάλο Βραβείο, 38ο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Τόκυο.

The film is an epic historical drama, set in 1936, during the General Strike and Arab Revolt against British colonial rule and its pro-Zionist policies. Directed by Annemarie Jacir, Palestine '36 intertwines the stories of ordinary people navigating the period of escalating unrest, with a focus on emotional, personal struggles amidst political turmoil. The film, which serves as a powerful and emotional window into a time that shaped many lives, is praised for the lush cinematography, the authentic and compelling acting and the passionate direction which aimed to blend fiction and reality, using colorized archival footage to make the historical events feel "alive".

* Grand Prix, 38th Tokyo International Film Festival.

**ΒΑΪΜΑΡΗ :
ΑΠΟ ΤΟΝ
ΚΑΛΙΓΚΑΡΙ
ΣΤΟΝ ΧΙΤΛΕΡ**
WEIMAR :
FROM
CALIGARI
TO HITLER

ΧΟΡΟΣ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΕΝΟΣ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΥ

Η σύντομη περίοδος του Μεσοπολέμου στη Γερμανία, από το 1919 έως το 1933, ήταν μια εποχή σημαντικής πολιτιστικής αναγέννησης, με τον κινηματογράφο, όπως και τις άλλες τέχνες, να οδηγείται σε μια εξαιρετική και παραγωγική άνθηση. Ορισμένα χαρακτηριστικά της γερμανικής κοινωνίας της τότε εποχής, από την σεξουαλική, καλλιτεχνική και κοινωνική ελευθερία σε συνδυασμό με τα καταστροφικά αποτελέσματα και την εξευτελιστική ήττα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, αφήνουν τον γερμανικό λαό σωματικά και ψυχολογικά τραυματισμένο και τη χώρα, με τον ανεξέλεγκτο πληθωρισμό και την ανεργία, σε δυσχερή πολιτική και οικονομική κατάσταση. Κατάσταση που δεν μπορούσε παρά να επηρεάσει και τον κινηματογράφο.

Ο κινηματογράφος της Βαϊμάρης, τόσο ο εξπρεσιονιστικός, όσο και εκείνος του Kammer-spiel, με έργα των μεγάλων δασκάλων, του Φρίντριχ Μούρναου, του Φριτς Λανγκ, του Παμπστ, αλλά και άλλων λιγότερων γνωστών αλλά με εξίσου σημαντικά έργα, αντανakλά ακριβώς αυτές τις καταστάσεις: τις αβεβαιότητες και την πολιτική αναταραχή της εποχής, τους δαίμονες, αν θέλετε, ενός ολόκληρου έθνους. Ταινίες που απεικονίζουν μια κοινωνία σε αδιέξοδο, μια κοινωνία σε παρακμή, μέσα από τέρατα, τυραννικούς ηγέτες και δολοφόνους (Καλιγκάρι, Δρ. Μαρπούζε, Τζακ ο Αντεροβγάλης, ο Δράκος του Ντίσελντορφ), την επικίνδυνη νυχτερινή ζωή με την εγκληματική δραστηριότητα σε σκοτεινούς, εφιαλτικούς δρόμους και τον πρωτόγνωρο ερωτισμό μιας απελευθερωμένης σεξουαλικότητας. Στάση και πολιτισμός, που, όπως εύστοχα την αποκαλεί στο βιβλίο του για τον πολιτισμό της Βαϊμάρης, ο Γερμανοαμερικανός ιστορικός Peter Gay, «χορό στην άκρη ενός ηφαιστείου», μαζί και προάγγελος του Χίτλερ και του φασισμού, όπως με ξεχωριστή λεπτομέρεια και οξυδέρκεια εξετάζει στο βιβλίο του, «Από τον Καλιγκάρι στον Χίτλερ» ο Ζίγκφριντ Κρακάουερ.

Νίνος Φένεκ Μικελίδης

ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΔΡ. ΚΑΛΙΓΚΑΡΙ Das Cabinet des Dr. Caligari

Γερμανία/Germany - 1920 - Ασπρόμαυρη/B&W - Βωβή ταινία/Silent Film, Γερμανικοί μεσότητλοι/ German intertitles - 74'
Σκην./Dir.: Robert Wiene | Σεν./Scr.: Carl Mayer, Hans Janowitz | Φωτ./Cin.: Willy Hameister | Μουσ./Mus.: Giuseppe Becce | Ηθ./Cast: Werner Krauss, Conrad Veidt, Friedrich Feher, Lil Dagover, Rudolf Lettinger, Hans Heinrich von Twardowski | Παρ./Prod.: Rudolf Meinert, Erich Pommer

WEIMAR

Σε ένα πανηγύρι, ο πλανόδιος μάγος Δρ. Καλιγκάρι παρουσιάζει στη σκηνή τον υπνοβάτη Τσέζαρε που βρίσκεται σε λήθαργο επί 23 χρόνια. Ο μάγος τον ξυπνάει για λίγα λεπτά κάθε φορά, ώστε να απαντά σε ερωτήσεις του κοινού. Όταν σε μια παράσταση ο Τσέζαρε προβλέπει τον άμεσα επερχόμενο θάνατο ενός θεατή, ο οποίος όντως δολοφονείται το ίδιο βράδυ, πανικός και τρόμος κυριεύουν την πόλη. Το βωβό αριστούργημα των ταινιών τρόμου, στην ουσία ένα σχόλιο πάνω στην αυταρχική εξουσία αλλά και την κοινωνική σύγχυση της τότε μεταπολεμικής Γερμανίας, εγκαίνιασε το κίνημα του γερμανικού -και παγκόσμιου- κινηματογραφικού εξπρεσιονισμού. Τα υπερκόσμια σκηνικά, η εφιαλτική ατμόσφαιρα, η αλλόκοτη προοπτική, οι εκπληκτικές φωτοσκιάσεις, οι ερμηνείες και, βέβαια, η ψυχολογική του ένταση, συγκλονίζουν. Το 2010 ο Guardian την ανακήρυξε Καλύτερη Ταινία Τρόμου όλων των εποχών.

At a fairground, the itinerant magician Dr. Caligari presents on stage the somnambulist Cesare, who has been in a state of sleep for 23 years. The magician awakens him for just a few minutes each time, so he can answer questions from the audience. When, during one performance, Cesare predicts the imminent death of a spectator - who is indeed murdered that same night - panic and terror spread through the town. This silent masterpiece of horror cinema - essentially a commentary on authoritarian power and the social disarray of post-war Germany at the time - marked the beginning of German - and global - cinematic Expressionism. The otherworldly sets, the nightmarish atmosphere, the distorted perspective, the striking chiaroscuro lighting, the performances and, of course, its psychological intensity are all profoundly unsettling. In 2010, The Guardian named it the Greatest Horror Film of All Time.

ROBERT WIENE

(1873-1938)

Genuine: Die Tragödie eines seltsamen Hauses/Genuine: A Tale of a Vampire (1920)
Raskolnikov (1923, βωβή)
Τα Χέρια του Οπλάκ/Hände (1924)
Der Rosenkavalier /The Rose-Bearer (1926)
Der andere/The Other (1930)

ΔΡ. ΜΑΜΠΟΥΖΕ, Ο ΠΑΙΚΤΗΣ Dr. Mabuse, der Spieler

ΒΑΪΜΑΡΗ

Γερμανία/Germany - 1922 - Ασπρόμαυρη/B&W - Βωβή ταινία/Silent Film, Γερμανικοί μεσότιτλοι/German intertitles - 268' (Α' μέρος/Part 1: 154' - Β' μέρος/Part 2: 114')

Σκην./Dir.: Fritz Lang | Σεν./Scr.: Fritz Lang, Thea von Harbou (βασισμένο στο μυθιστόρημα του/based on a novel by Norbert Jacques) | Φωτ./Cin.: Carl Hoffmann | Ηθ./Cast: Rudolf Klein-Rogge, Aud Egede-Nissen, Gertrude Welcker, Alfred Abel | Παρ./Prod.: Erich Pommer

FRITZ LANG

(1890–1976)

Μητρόπολις/
Metropolis (1927)
Ο Δράκος του
Ντίσελντορφ/
M – Eine Stadt
sucht einen
Mörder (1931)
Η Διαθήκη του
Δρ. Μαμπούζε/
Das Testament
des Dr. Mabuse
(1933)
Η Μεγάλη Κάψα/
The Big Heat
(1953)

Σε μια κοινωνία στα πρόθυρα διάλυσης, μέσα στο χάος και τη διαφθορά, ο ψυχίατρος, υπνωτιστής, άσος στις μεταμφιέσεις, αρχηγός εγκληματικού δικτύου, μυστηριώδης και πανίσχυρος Δρ. Μαμπούζε, ελέγχει το χρηματιστήριο, εθίζει την αριστοκρατία στον τζόγο, χειραγωγεί πολιτικούς και επιχειρηματίες και σχεδιάζει την απαγωγή της γυναίκας που ποθεί. Ένας γενναίος εισαγγελέας αρχίζει να ξετυλίγει το κουβάρι της εξαπάτησης... Το μεγαλειώδες θρίλερ, πρώτο από τα τρία της σειράς με τον Dr. Mabuse, “ήρωα” των μυθιστορημάτων του Norbert Jacques, χωρίζεται σε δύο μέρη και διαρκεί 4½ ώρες. Αποτελεί πολιτικό σχόλιο για την κρίση ταυτότητας και αξιών της Γερμανίας μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, αλλά και “μελέτη” της σχέσης ανάμεσα στην ιδιοφυΐα και την τρέλα.

In a society on the brink of collapse, amid chaos and corruption, psychiatrist, hypnotist, master of disguise, and criminal mastermind Dr. Mabuse controls the stock market, lures the aristocracy into gambling, manipulates politicians and businessmen, and plans the abduction of the woman he desires. A courageous prosecutor begins to unravel the web of deception... This monumental thriller, first of three films featuring Dr. Mabuse -the “hero” of Norbert Jacques’ novels- is divided into two parts and runs 4½ hours. It serves as a political commentary on Germany’s post-World War I identity and moral crisis, while also exploring the link between genius and madness.

SCHATTEN – EINE NÄCHTLICHE HALLUZINATION Warning Shadows

Γερμανία/Germany - 1923 - Ασπρόμαυρη/B&W - Βωβή ταινία/Silent Film, Γερμανικοί μεσότιτλοι/German intertitles - 85'

Σκην./Dir.: Arthur Robison | Σεν./Scr.: Rudolf Schneider, Arthur Robison | Φωτ./Cin.: Fritz Arno Wagner | Μουσ./Mus.: Ernst Riege | Ηθ./Cast: Alexander Granach, Fritz Kortner, Ruth Weyher, Gustav von Wangenheim, Eugen Rex, Max Gülstorff, Ferdinand von Alten | Παρ./Prod.: Enrico Dieckmann, Willy Seibold

WEIMAR

ARTHUR
ROBISON

(1883-1935)

Μανόν Λεσκώ/
Lescaut (1926)
Die Todesschleife
/Looping the
Loop (1928)
The Informant
(1929)
Fürst Woronzeff/
Prince Woronzoff
(1934)
Ο Φοιτητής της
Πράγας/ Student
von Prag (1935)

Ένας βαρόνος καλεί σε δείπνο τέσσερεις θαυμαστές της –προκλητικής– γυναίκας του, καθώς κι έναν πλανόδιο καλλιτέχνη θεάτρου σκιών να παρουσιάσει την παράστασή του. Θέμα της: άνδρες που επιθυμούν τη γυναίκα κάποιου άλλου. Ο διασκεδαστής-μάγος τους υπνωτίζει, προκαλώντας τους εφιαλτικές παραισθήσεις του τι ενδέχεται να συμβεί αν φλερτάρουν την κυρία του σπιτιού... Διαμάντι του γερμανικού εξπρεσιονισμού, διερευνά τολμηρά τις έννοιες της επιθυμίας, της ζήλειας, της απιστίας, μέσα από ένα συναρπαστικό κινηματογραφικό στυλ, με έντονο εικαστικό χαρακτήρα και εντυπωσιακή φωτογραφία. Εκπληκτικά παιχνίδια φωτός και σκιάς, φιγούρων και ανθρώπων, αποκαλύπτουν τις αλληλεπιδράσεις του συνειδητού με το υποσυνείδητο, της φαντασίας με την πραγματικότητα, ενώ αναδεικνύουν σε όλο της το μεγαλείο τη δύναμη της εικόνας.

A baron invites four admirers of his - provocative - wife to dinner, along with a traveling shadow theatre artist to perform his show. Its theme: men who desire another man's wife. The entertainer-magician hypnotizes them, inducing nightmarish visions of what could happen if they flirt with the lady of the house... A gem of German Expressionism, it boldly explores the concepts of desire, jealousy, and infidelity through a captivating cinematic style, marked by its strong visual identity and striking cinematography. Stunning plays of light and shadow, of figures and people, reveal the interactions between the conscious and the subconscious, between fantasy and reality, while showcasing the full power of the image.

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ Der letzte Mann

ΒΑΪΜΑΡΗ

Γερμανία/Germany - 1924 - Ασπρόμαυρη/B&W - Βωβή ταινία/Silent Film - 90'
Σκην./Dir.: Friedrich Wilhelm Murnau | Σεν./Scr.: Carl Mayer | Φωτ./Cin.: Karl
Freund | Μοντ./Ed.: Elfi Böttlich | Μουσ./Mus.: Giuseppe Becce | ΗΘ./Cast: Emil
Jannings, Maly Delschaft, Max Hiller, Emilie Kurz, Hans Unterkircher, Olaf Storm,
Georg John | Παρ./Prod.: Erich Pommer

F.W. MURNAU

(1888-1931)

Νοσφεράτου, μια
Συμφωνία Τρό-
μου/Nosferatu
- Eine Symphonie
des Grauens
(1922)
Φάουστ/Faust
- Eine Deutsche
Volkssage (1926)
Η Αυγή/Sunrise:
A Song of Two
Humans (1927)
Tabu: A Story of
the South Seas
(1931)

Ένας ηλικιωμένος θυρωρός σε πολυτελές ξενοδοχείο, περήφανος για τη θέση του, υποβιβάζεται -λόγω ηλικίας- στις τουαλέτες... Τη συναισθηματική του κατάρρευση εντείνει η περιφρόνηση του περίγυρού του. Βαθιά πολιτικό, το αριστουργηματικό κοινωνικό δράμα του Murnau, καταγγέλλει το αδίστακτο σύστημα που εξο-ντώνει και συνθλίβει την αξιοπρέπεια του ατόμου. Εντυπωσιακή σκηνοθεσία, πρωτοποριακή κινηματογράφηση -με χρήση κάμε-ρας στο χέρι από τον εξάαιρετο Karl Freund που ανοίξε δρόμους στο παγκόσμιο σινεμά-, συγκλονιστική ερμηνεία του Jannings. Ένας μόνο μεσότιτλος στο τέλος -καθώς όλη η ιστορία αφηγείται με εικόνα και ερμηνεία-, σηματοδοτεί ένα απρόβλεπτο, χαρμό-συνο φινάλε. Κάποιοι το θεώρησαν υποχώρηση προς χάριν της εμπορικής επιτυχίας, άλλοι το είδαν ως το μεγάλο δώρο του σινε-μά στους θεατές: το δικαίωμα στο όνειρο και την απόδραση από τη μίζερη πραγματικότητα.

An elderly hotel doorman, proud of his position, is demoted -due to age- to a menial job in the restrooms. His emotional distress is amplified by the disrespect of those around him. Profoundly political, Murnau's masterful social drama exposes the ruthless system that crushes human dignity. Striking direction, pioneering cinematography -including handheld shots by the exceptional Karl Freund, who helped shape modern cinema-, and a powerful performance by Emil Jannings. A single intertitle appears at the very end - the story is told entirely through image and performance- offering an unexpected, heartwarming finale. Some perceived it as a compromise for commercial appeal; others saw it as cinema's great gift to its audience: the right to dream and to escape grim reality.

ΤΟ ΚΟΥΤΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ Die Büchse der Pandora

Γερμανία/Germany - 1929 - Ασπρόμαυρη/B&W - Βωβή ταινία/Silent Film, Γερ-
μανικοί μεσότιτλοι/German intertitles - 133'
Σκην./Dir.: Georg Wilhelm Pabst | Σεν./Scr.: Ladislaus Vajda, Joseph Fleisler, G.W.
Pabst (βασισμένο σε έργα του/based on works by Frank Wedekind) | Φωτ./
Cin.: Günther Krampf | ΗΘ./Cast: Louise Brooks, Fritz Kortner, Franz Lederer,
Carl Goetz, Alice Roberts, Krafft-Raschig, Gustav Diessl, Michael von Newlinsky,
Daisy D'Ora, Siegfried Arno | Παρ./Prod.: Heinz Landsmann, Seymour Nebenzahl

Η γοητευτική χορεύτρια Λούλου σαγηνεύει τους πάντες με τον ερωτισμό και την ανεμελιά της. Ο επιφανής εκδότης Δρ. Σεν διαλύει τον αρραβώνα του για χάρη της και έρχεται σε σύγκρουση με τον κοινωνικό του περίγυρο. Όμως, μόλις παντρεύονται, σκοτώνεται σε ένα ξέσπασμα πάθους και ζήλιας. Η Λούλου καταδικάζεται για φόνο, δραπετεύει με τον γιο του και αρχίζει να περιπλανιέται στον υπόκοσμο της Ευρώπης, σκορπίζοντας -άθελά της- πόθο και κατα-στροφή. Ώσπου, σε μια φτωχογειτονιά του Λονδίνου, πέφτει θύμα του Τζακ του Αντεροβγάλη... Αριστούργημα του βωβού κινηματο-γράφου και του γερμανικού εξπρεσιονισμού, το -ιδιαίτερα τολμη-ρό για την εποχή του- σκοτεινό μελόδραμα του Παμπστ, έγινε σύμ-βολο τόσο του φεμινισμού όσο και της φιγούρας της femme fatale.

The enchanting dancer Lulu captivates everyone with her sensuality and carefree spirit. The prominent publisher Dr. Schön breaks off his engagement for her sake and clashes with his social circle. However, shortly after their marriage, he is killed in a fit of passion and jealousy. Lulu is convicted of murder, escapes with his son, and begins wandering through the underworld of Europe, unwittingly spreading desire and destruction. Until, in a poor London neighborhood, she falls victim to Jack the Ripper... A masterpiece of silent cinema and German Expressionism, Pabst's dark melodrama -particularly daring for its time- became a symbol both of feminism and of the figure of the femme fatale.

WEIMAR

GEORG WILHELM
PABST

(1885-1967)

Η Οδός της
Απόγνωσης/
Die Freudlose
Gasse (1925)
Το Ημερολόγιο
μιας Χαμένης/
Tagebuch einer
Verlorenen (1929)
Δυτικό Μέτωπο
1918/ Westfront
1918 (1930)
Η Όπερα της
Πεντάρας/Die
Dreigroschenoper
(1931)

37

36

Ο ΓΑΛΑΖΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ Der blaue Engel

ΒΑΪΜΑΡΗ

Γερμανία/Germany - 1930 - Ασπρόμαυρη/B&W - 124'
Σκην./Dir.: Josef von Sternberg | Σεν./Scr.: Carl Zuckmayer, Karl Vollmöller, Robert Liebmann, Josef von Sternberg, Heinrich Mann (βασισμένο στο μυθιστόρημα «Professor Unrat» του/adapted from the novel «Professor Unrat» by Heinrich Mann) | Φωτ./Cin.: Günther Rittau, Hans Schneeberger | Movt./Ed.: Walter Klee | Μουσ./Mus.: Friedrich Hollaender, Robert Liebmann (στίχου/lyrics), Franz Waxman (ενορχήστρωση/orchestrations) | Ηθ./Cast: Marlene Dietrich, Emil Jannings, Kurt Gerron, Rosa Valetti, Hans Albers | Παρ./Prod.: Erich Pommer

JOSEF
VON STERNBERG

(1894-1969)

Η Τελευταία
Διαταγή/The Last
Command (1928)
Μαρόκο/
Morocco (1930)
Σαγκάη Εξπρές/
Shanghai Express
(1932)
Η Ερυθρά
Αυτοκράτειρα/
The Scarlet
Empress (1934)
Ο Διάβολος
Είναι Γυναίκα/
The Devil Is a
Woman (1935)

Ο αυστηρός, ηλικιωμένος καθηγητής Ρατ, προκειμένου να προστατεύσει τους μαθητές του από νεανικά «ηθικά παραπτώματα», επισκέπτεται το καμπαρέ «Γαλάζιος Άγγελος» όπου συχνάζουν, για να βάλει τα πράγματα στη θέση τους. Όμως η γνωριμία του με τη γοητευτική τραγουδίστρια Λόλα Λόλα τον παρασύρει σε έναν καταστροφικό, εκτός ελέγχου έρωτα, που τον οδηγεί στον προσωπικό και κοινωνικό του ξεπεσμό. Το διαχρονικό μελόδραμα για την επιθυμία, την εξουσία και την ταπείνωση, αποτέλεσε την πρώτη, διεθνούς απήχησης, ομιλούσα ταινία του γερμανικού κινηματογράφου. Γνώρισε τεράστια επιτυχία και καθιέρωσε παγκοσμίως το υπέρλαμπρο άστρο της Marlene Dietrich που συνεργάστηκε εδώ για πρώτη φορά (από τις επτά συνολικά) με τον σκηνοθέτη, δίνοντας μια αξεπέραστη femme fatale.

The strict, elderly Professor Rath, in an attempt to shield his students from youthful «moral slips», visits the nightclub The Blue Angel -their usual haunt-intending to set things straight. However, his encounter with the enchanting singer Lola Lola draws him into a destructive, uncontrollable passion that ultimately leads to his personal and social downfall. This timeless melodrama about desire, power and humiliation became the first German sound film to achieve international acclaim. It was a massive success and launched Marlene Dietrich's luminous star worldwide. Here she collaborated for the first time (of a total of seven times) with director Josef von Sternberg, delivering an unforgettable femme fatale.

Η ΟΠΕΡΑ ΤΗΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ Die Dreigroschenoper

Γερμανία/Germany, ΗΠΑ/USA - 1931 - Ασπρόμαυρη/B&W - 112'
Σκην./Dir.: Georg Wilhelm Pabst | Σεν./Scr.: Ladislav Vajda, Béla Balázs, Léo Lania (βασισμένο στο έργο του/based on the play by Bertolt Brecht) | Φωτ./Cin.: Fritz Arno Wagner | Movt./Ed.: Hans Oser | Μουσ./Mus.: Kurt Weill | Ηθ./Cast: Rudolf Forster, Carola Neher, Lotte Lenya, Reinhold Schünzel, Fritz Rasp, Valeska Gert, Hermann Thimig, Ernst Busch, Vladimir Sokoloff | Παρ./Prod.: Seymour Nebenzahl

WEIMAR

GEORG WILHELM
PABST

(1885-1967)

Η Οδός της
Απόγνωσης/
Die Freudlose
Gasse (1925)
Το Ημερολόγιο
μιας Χαμένης/
Tagebuch einer
Verlorenen (1929)
Δυτικό Μέτωπο
1918 /Westfront
1918 (1930)
Συντροφικότητα
/Kameradschaft
(1931)
Paracelsus (1943)

Βικτωριανό Λονδίνο, τέλη 19ου αιώνα. Ο διαβόητος άρχοντας του Σόχο, Mack the Knife, παντρεύεται την Πόλι, κόρη του «βασιλιά των ζητιάνων». Ο τελευταίος, εξοργισμένος, απαιτεί τη σύλληψή του από τον αρχηγό της αστυνομίας -και παλιό φίλο του Μακ-, απειλώντας πως, αλλιώς, θα καταστρέψει την επικείμενη πομπή για τη στέψη της βασίλισσας. Ο Μακ συλλαμβάνεται, αλλά δραπετεύει με τη βοήθεια της πρώην ερωμένης του, Τζένι. Αν και ο Brecht διαφώνησε με την ελεύθερη, πιο «ψυχαγωγική» μεταφορά του έργου του από τον Pabst και αποχώρησε από την παραγωγή, η ταινία-σταθμός του πρώιμου ηχητικού κινηματογράφου έμεινε στην ιστορία ως μια αιχμηρή κοινωνική σάτιρα κάθε μορφής εξουσίας -νόμιμης ή παράνομης. Απαγορεύτηκε από τους Ναζί το 1933 και καταστράφηκε, όμως αποκαταστάθηκε στη δεκαετία του 1960.

Victorian London, late 19th century. The notorious Soho underworld boss, Mack the Knife, marries Polly, the daughter of the city's "king of the beggars." Outraged, her father demands Mack's arrest from the Chief of Police -an old friend of Mack's- threatening to sabotage the upcoming royal coronation parade if his demand is not met. Mack is eventually captured, but escapes with the help of his ex-lover, Jenny. Although Brecht disagreed with Pabst's looser, more "entertaining" adaptation of his play and ultimately withdrew from the production, this landmark film of early sound cinema emerged as a sharp social satire of all forms of power -legitimate or otherwise. Banned and destroyed by the Nazis in 1933, it was restored in the 1960s.

Ο ΔΡΑΚΟΣ ΤΟΥ ΝΤΙΣΕΛΝΤΟΡΦ M / M-Eine Stadt sucht einen Mörder

ΒΑΪΜΑΡΗ

Γερμανία/Germany – 1931 – Ασπρόμαυρη/B&W – 107'

Σκην./Dir.: Fritz Lang | Σεν./Scr.: Fritz Lang, Thea von Harbou | Φωτ./Cin.: Fritz Arno Wagner | Μοντ./Ed.: Paul Falkenberg | Ηθ./Cast: Peter Lorre, Ellen Widmann, Inge Landgut, Otto Wernicke, Gustav Gründgens, Theo Lingen | Παρ./Prod.: Seymour Nebenzahl

FRITZ LANG

(1890–1976)

Δρ. Μαρπούζε, ο Παίκτης/
Dr. Mabuse, der
Spieler (1922)
Μητρόπολις /
Metropolis (1927)
Η Διαθήκη του
Δρ. Μαρπούζε/
Das Testament
des Dr. Mabuse
(1933)
Η Μεγάλη Κάψα/
The Big Heat
(1953)

Βερολίνο, αρχές της δεκαετίας του '30. Ένας ψυχοπαθής παιδοκτόνος παραμένει ασύλληπτος σκορπώντας τρόμο και θάνατο. Η αστυνομία εντείνει τις άκαρπες προσπάθειές της· ο υπόκοσμος ενοχλείται από τη συνεχή παρουσία της, που εμποδίζει τη “δράση” του, και αποφασίζει να πάρει την κατάσταση στα χέρια του... Πρώτη ομιλούσα ταινία του σπουδαίου σκηνοθέτη, το αριστουργηματικό ψυχολογικό θρίλερ (magnum opus του, όπως το χαρακτήρισε) διακρίνεται για την πρωτοποριακή, ευφυή σκηνοθεσία και τη στοιχειωμένη ατμόσφαιρα –σκιάς, καπνού, αλλόκοτες φιγούρες– όπου ο ήχος χρησιμοποιείται για να την ενισχύσει, παρά για διαλόγους. Βασισμένη σε αληθινά γεγονότα –τον διαβόητο “Δράκο” του Ντίσελντορφ–, η ιστορία μπορεί να ιδωθεί και ως αλληγορία του αναδυόμενου Ναζισμού που θα εξοντώσει τόσους αθώους.

Berlin, early 1930s. A psychopathic child murderer remains at large, spreading fear and death. While the police intensify their fruitless efforts, the criminal underworld –disrupted by their constant presence, which hinders its own “operations”– decides to take matters into its own hands. Lang’s first sound film –and his self-proclaimed magnum opus–, this masterful psychological thriller stands out for its groundbreaking, intelligent direction and haunting atmosphere – shadows, smoke, uncanny figures– where sound is used to amplify mood rather than serve dialogue. Inspired by real events –the infamous “Monster of Düsseldorf”– the story can also be read as a dark allegory of the rising Nazism that would annihilate countless innocents.

VON CALIGARI ZU HITLER: DAS DEUTSCHE KINO IM ZEITALTER DER MASSEN

From Caligari to Hitler: German Cinema in the
Age of the Masses

Γερμανία / Germany – 2014 – Έγχρωμη/Color, μ&α/b&w – 119'

Σκην./Dir.: Rüdiger Suchsland | Σεν./Scr.: Siegfried Kracauer, Rüdiger Suchsland | Φωτ./Cin.: Frank Reimann, Harald Schmuck | Μοντ./Ed.: Katja Dringenberg | Μουσ./Mus.: Henrik Albrecht, Michael Hartmann | Παρ./Prod.: Martina Haubrich

Η αριστουργηματική αυτή κινηματογραφική εξιστόρηση είναι ένα ντοκιμαντέρ που εξερευνά τον κινηματογράφο της γερμανικής Δημοκρατίας της Βαϊμάρης (1919–1933), αναπτύσσοντας την επιχειρηματολογία σχετικά με το ότι οι ταινίες που γεννήθηκαν κατά εκείνη την περίοδο, ειδικά οι εξπρεσιονιστικές ταινίες τρόμου, προμήνυαν την άνοδο του ναζισμού στο γερμανικό έθνος. Η ταινία, εμπνευσμένη από το βιβλίο του Siegfried Kracauer, αναδεικνύει το πώς τα θέματα της εξουσίας, της χειραγώγησης και του κοινωνικού άγχους σε έργα σκηνοθετών όπως ο Fritz Lang και F.W. Murnau αντανακλούσαν μια κοινωνία στα πρόθυρα της κρίσης. Το φιλμ προσφέροντας συναρπαστικές γνώσεις και πληθώρα κινηματογραφικών αποσπασμάτων της εποχής, αποτελεί μια πολύτιμη και προκλητική πηγή σκέψης για τους λάτρεις της ιστορίας του κινηματογράφου.

This masterful cinematic narrative is a documentary that explores the cinema of the Weimar Republic, developing its argument that the films produced during that period, especially expressionist horror films, foreshadowed the rise of Nazism in the German nation. The film, inspired by Siegfried Kracauer’s book, highlights how the themes of power, manipulation, and social anxiety in works by directors such as Fritz Lang and F.W. Murnau reflected a society on the verge of crisis. Offering fascinating insights and cinematic excerpts from the era, it is a valuable and thought-provoking source for lovers of film history.

RÜDIGER
SUCHSLAND

(1968)

Hitler’s Hollywood
(2017)

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΟΝ
GEORGES
DELERUE**
GEORGES
DELERUE
TRIBUTE

ΑΦΙΕΡΩΜΑ GEORGES DELERUE

Ο George Dellerue, ο οποίος γεννήθηκε στο Ρουμπέ της Γαλλίας το 1925 και πέθανε το 1992 στο Λος Άντζελες, ήταν ένας εξαιρετικός συνθέτης κινηματογράφου, γνωστός για τη δημιουργία συναισθηματικά πλούσιων, μελωδικών μουσικών κομματιών που μπορούσαν να είναι ταυτόχρονα σπαρακτικά και απέραντα ρομαντικά, ένα στυλ απροκάλυπτα εμφανές στο έργο του, ιδιαίτερα στα φιλμ του Γαλλικού Νέου Κύματος όπως τα «Ζυλ και Τζιμ» και «Περιφρόνηση» όπου ανέδειξε στο έπακρο τις ικανότητές του.

Τα soundtrack του περιλαμβάνουν συχνά εξέχοντα σόλο για όργανα όπως τσέλο, όμποε και φλάουτο, τα οποία προσθέτουν έναν μοναδικό, συχνά λυπητερό ή λυρικό τόνο στο έργο του. Η ευελιξία του εκτείνεται σε μια τεράστια καριέρα, από συνεργασίες με σκηνοθέτες όπως ο Francois Truffaut μέχρι δυνατά έργα για επικές ταινίες του Χόλυγουντ. Κατά τη διάρκεια της καριέρας του προτάθηκε τέσσερις φορές για Όσκαρ για τη μουσική στις ταινίες «Η Άννα των χιλίων ημερών», «Ο Θαυμαστός κόσμος των Δελφινιών», «Τζούλια» και «Η Αγνή του Θεού», ενώ τελικά τιμήθηκε με το βραβείο το 1979 για τη μουσική του στην ταινία «Μια μικρή ρομαντική ιστορία». Η κληρονομιά του Dellerue βασίζεται στην ικανότητά του να γράφει εξαιρετικά, αξιομνημόνευτα θέματα, συχνά με εκρηκτικά έγχορδα και συγκινητικά σόλο ξύλινων πνευστών, και η μουσική του γιορτάζεται για την ικανότητά της να αναβαθμίζει βαθιά την κινηματογραφική εμπειρία. Η μουσική του Dellerue δεν ήταν απλώς φόντο. Ήταν αναπόσπαστο κομμάτι της ταινίας, παρέχοντας μια «συνέργεια» που ανέβαζε την εικόνα, τους χαρακτήρες και την αφήγηση.

Το έργο του εξακολουθεί να χαίρει μεγάλης εκτίμησης από τους λάτρεις της κινηματογραφικής μουσικής και η κληρονομιά του είναι γεμάτη με έναν «εκπληκτικό αριθμό πανέμορφων θεμάτων» που είναι αναμφισβήτητα δικά του.

ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Women in Love

ΗΠΑ/USA - 1969 - Έγχρωμη/Color - 131'

Σκην./Dir.: Ken Russell | Σεν./Scr.: Larry Kramer (διασκευασμένο από το μυθιστόρημα του/ adapted from the novel by D.H. Lawrence) | Φωτ./Cin.: Billy Williams | Μοντ./Ed.: Michael Bradsell | Μουσ./Mus.: Georges Delerue, Michael Garrett | Ηθ./Cast: Alan Bates, Oliver Reed, Glenda Jackson, Jennie Linden | Παρ./Prod.: Larry Kramer

**GEORGES
DELERUE**

Μια εξαιρετικά πιστή, όσο και αγαπημένη από κριτικούς, διασκευή του σύνθετου μυθιστορήματος του D.H. Lawrence, το οποίο, συμβαδίζει ιδανικά με τη σεξουαλική επανάσταση της δεκαετίας του '60, αμφισβητώντας την παραδοσιακή αρρενωπότητα και φέρνοντας στο προσκήνιο τα συναισθήματα που καταπιέζουμε προκειμένου να γίνουμε κοινωνικά αποδεκτοί. Παράλληλα, αμφισβητεί τις στερεοτυπικές πεποιθήσεις για τις σχέσεις, ερευνά την πολυπλοκότητα της αγάπης και της ανθρωπίνης σύνδεσης και κυρίως την ιδέα του πλατωνικού έρωτα μεταξύ δύο ανδρών. Η μουσική επένδυση του G. Delerue, τόσο εύθυμη όσο και συγκινητική, πριν καταλήξει σπαρακτική, αποτυπώνει σε μεγάλο βαθμό το γλαφυρό στυλ του Lawrence.

*Η ταινία προτάθηκε για 4 βραβεία Όσκαρ, μεταξύ των οποίων και το Όσκαρ Σκηνοθεσίας και χάρισε στην Γκλέντα Τζάκσον το πρώτο της Όσκαρ Α' Γυναικείου Ρόλου.

A highly praised and loyal adaptation of D.H. Lawrence's complex novel which, perfectly timed with the 60's sexual revolution, questions traditional masculinity and highlights the feelings we repress to fit in. It delves into the complexities of love, sexuality, and human connection, particularly the idea of platonic love between two men. G. Delerue's musical score emerges as both cheerful and moving, ending up heartbreaking, capturing much of Lawrence's vivid style to get to the essence of the novel.

* The movie was nominated for 4 Academy Awards- including that of Best Director and gave Glenda Jackson her first Oscar.

KEN RUSSELL

(1927-2011)

Οι
Δαιμονισμένες/
The Devils (1971)
Tommy (1975)
Ανεξέλεγκτες
Καταστάσεις/
Altered States
(1980)
Η Πόρνη/Whore
(1991)
Η Πτώση του
Οίκου των Άσπερ
/The Fall of the
House of Usher
(2002)

Ο ΚΟΝΦΟΡΜΙΣΤΑΣ Il Conformista

GEORGES
DELERUE

Ιταλία/Italy – 1970 – Έγχρωμη/Color – 113'

Σκην./Dir.: Bernardo Bertolucci | Σεν./Scr.: Bernardo Bertolucci (βασισμένο στο μυθιστόρημα του/based on the novel by Alberto Moravia) | Φωτ./Cin.: Vittorio Storaro | Μοντ./Ed.: Franco Arcalli | Μουσ./Mus.: Georges Delerue | Ηθ./Cast: Jean-Louis Trintignant, Stefania Sandrelli, Gastone Moschin, Enzo Tarascio | Παρ./Prod.: Maurizio Lodi-Fè

BERNARDO
BERTOLUCCI

(1941-2018)

Το Τελευταίο
Τανγκο στο
Παρίσι/ Ultimo
Tango a Parigi
(1972)
Novecento /
1900 (1976)
Ο Τελευταίος
Αυτοκράτορας/
The Last Emperor
(1987)
Τσάι στη Σαχάρα/
The Sheltering
Sky (1990)
Οι Ονειροπόλοι/
The Dreamers
(2003)

Ένα καταπληκτικό ψυχολογικό θρίλερ, τόσο χάρη στο δεξιοτεχνικό εικαστικό αποτέλεσμα και την πλούσια κινηματογράφηση όσο και την περίπλοκη αφήγηση, η οποία συνυφαίνει την ιστορία του Μαρτσέλο Κλερίτσι. Ενός άνδρα ψυχικά τραυματισμένου από την στρατολόγησή του από τη φασιστική αστυνομία στη νιότη του με σκοπό την δολοφονία ενός καθηγητή. Η ταινία, που διαδραματίζεται τη δεκαετία του 1930, χρησιμοποιεί στοιχεία εποχής και μπαρόκ σκηνικά για να δημιουργήσει τη σαγηνευτική ατμόσφαιρά της, ενώ διερευνά ζητήματα συμμόρφωσης, καταπιεσμένης σεξουαλικότητας αλλά και τα ψυχολογικά θεμέλια του φασισμού. Αν και «απαιτητική» λόγω της μη γραμμικής δομής της, ο μοναδικός συνδυασμός στυλ και ουσίας αλλά και η μουσική επένδυση του G. Delerue, που εναλλάσσεται μεταξύ κλασικών μελωδιών και πιο εξωτικών ήχων, την καθιστούν ένα επιδραστικό έργο στην ιστορία του κινηματογράφου.

A spectacular psychological thriller, thanks to the masterful visual outcome, as well as to the complex narrative, which weaves the story of a man mentally traumatized in his youth, for murdering a professor after his recruitment by the fascist police. The film, set in the 1930s, uses rich period elements and baroque sets to create a captivating atmosphere while exploring themes of conformity, repressed sexuality, and the foundations of fascism. Although tough due to its non-linear structure, the powerful combination of style and content, as well as G. Delerue's musical score, which creates an atmosphere alternating between classical melodies and more exotic sounds, make it an influential work in the history of cinema.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΝΥΧΤΑ La Nuit Américaine

Γαλλία / France, Ιταλία / Italy – 1973 – Έγχρωμη / Color – 116'

Σκην./Dir.: François Truffaut | Σεν./Scr.: François Truffaut, Jean-Louis Richard, Suzanne Schiffman | Φωτ./Cin.: Pierre-William Glenn | Μοντ./Ed.: Yann Dedet, Martine Barraqué | Μουσ./Mus.: Georges Delerue | Ηθ./Cast: Jacqueline Bisset, Valentina Cortese, Dani, Alexandra Stewart, Jean-Pierre Aumont, Jean-Pierre Léaud, François Truffaut | Παρ./Prod.: Marcel Berbert

GEORGES
DELERUE

FRANÇOIS
TRUFFAUT

(1932-1984)

Τα τετρακόσια
χτυπήματα/Les
Quatre Cents
Coups (1959)
Ζιλ και Ζιμ/Jules
et Jim (1962)
Φαρενάιτ 451/
Fahrenheit 451
(1966)
Αμερικάνικη
Νύχτα/ La Nuit
Américaine (1973)
Ο Άντρας που
Αγαπούσε
τις Γυναίκες/
L'Homme qui ai-
mait les femmes
(1977)

Ο ανεπανόλητος François Truffaut θολώνει αριστοτεχνικά τα όρια μεταξύ πραγματικότητας και μυθοπλασίας, σκηνοθετώντας μια ταινία που έχει ως θεματικό της πυρήνα την απεικόνιση ενός κινηματογραφικού συνεργείου στη Νίκαια της Γαλλίας, που εργάζεται για την ολοκλήρωση του μελοδράματος «Γνωρίστε την Πάμελα». Δημιουργεί έτσι, προς απόλαυση του θεατή, ένα κινηματογραφικό παιχνίδι που εξερευνά τόσο τις τεχνικές όσο και τις συναισθηματικές πτυχές της 7ης τέχνης. Όλες οι ερμηνείες είναι εξαιρετικές, ιδιαίτερα της Valentina Cortese ως ηλικιωμένης ηθοποιού Σεβερίν και του Jean-Pierre Léaud ως ασταθούς Αλφόνς, ενώ το λυρικό σάουντρακ του Georges Delerue εντείνει τη γλυκύτητα αίσθηση ευγνωμοσύνης που διαπνέει την ταινία.

*Βραβευμένη με Όσκαρ Ξενόγλωσσης Ταινίας, BAFTA Καλύτερης Ταινίας, Σκηνοθεσίας, Β' Γυναίκειου Ρόλου (Valentina Cortese) κ.ά.

The one and only François Truffaut masterfully blurs the line between reality and fiction, directing a movie about a film crew in Nice, France, working to complete the melodrama Meet Pamela. He creates a cinematic game that explores both the technical and emotional aspects of the 7th art. All performances are excellent, particularly Valentina Cortese as the aging actress Séverine and Jean-Pierre Léaud as the emotionally unstable Alphonse, while Georges Delerue's lyrical score enhances the film's bittersweet sense of gratitude.

*Winner of the Academy Award for Best Foreign Language Film, and BAFTAs for Best Film, Best Direction, Best Supporting Actress (Valentina Cortese), among others.

Ο ΣΚΛΗΡΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ FERROT Police Python 357

GEORGES
DELERUE

Γαλλία / France - 1976 - Έγχρωμη/Color - 126'

Σκην./Dir.: Alain Corneau | Σεν./Scr.: Alain Corneau, Daniel Boulanger (βασισμένο σε έργο του/based on a novel by Kenneth Fearing) | Φωτ./Cin.: Étienne Becker | Μοντ./Ed.: Marie-Josèphe Yoyotte | Μουσ./Mus.: Georges Delerue | Ηθ./Cast: Yves Montand, Simone Signoret, François Périer | Παρ./Prod.: Albina du Boisrouvray

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΜΕΤΡΟ Le Dernier Métro / The Last Metro

Γαλλία/France - 1980 - Έγχρωμη/Color - 131'

Σκην./Dir.: François Truffaut | Σεν./Scr.: François Truffaut, Suzanne Schiffman | Jean-Claude Grumberg | Φωτ./Cin.: Néstor Almendros | Μοντ./Ed.: Martine Barraqué | Μουσ./Mus.: Georges Delerue | Ηθ./Cast: Catherine Deneuve, Gérard Depardieu, Jean Poiret, Heinz Bennent, Andréa Ferréol | Παρ./Prod.: François Truffaut, Jean-José Richer

GEORGES
DELERUE

ALAIN CORNEAU

(1943-2010)

Serie Noire (1979)
Les Choix des/
Choice of Arms
(1981)
Nocturne Indien/
Indian Nocturne
(1989)
Όλα τα Πρωινά
του Κόσμου/Tous
Les Matins Du
Monde (1991)
Les Enfants de
Lumière/The
Children of Lum-
iere (1995)

Το Police Python 357 είναι μια γαλλική νεο-νουάρ ταινία που έχει λάβει διθυραμβικές κριτικές, γνωστή για την εκλεπτυσμένη σκηνοθεσία της, τις συναρπαστικές ερμηνείες των Yves Montand και Simone Signoret, και μια καταγιοτική πλοκή που ξεδιπλώνεται με αυξανόμενες δόσεις τρόμου. Βασισμένη στο μυθιστόρημα The Big Clock, η ιστορία ακολουθεί έναν αστυνομικό επιθεωρητή που κατηγορείται για τη δολοφονία της κρυφής ερωμένης του και πρέπει να ξεγελάσει τόσο τον δολοφόνο όσο και το σύστημα για να επιβιώσει. Ενώ η πλοκή περιλαμβάνει ένα κλασικό ερωτικό τρίγωνο, η ταινία ξεπερνά τις προσδοκίες του είδους με τον έντονο ρυθμό, την όμορφη κινηματογράφηση, την ατμόσφαιρα ερωτισμού κι απειλής που πλάθει η μουσική επένδυση και την ανατριχιαστική κορύφωσή της. Εν κατακλείδι ένα φιλμ που αξίζει οπωσδήποτε να παρακολουθήσουν οι λάτρες των θρίλερ, του γαλλικού σινεμά αλλά και της νουάρ μυθολογίας.

Police Python 357 is a critically acclaimed French neo-noir film, known for its elegant direction, captivating performances by Yves Montand and Simone Signoret, and a stormy plot that unfolds with increasing terror. Based on the novel The Big Clock, the story follows a police inspector who is accused of the murder of his secret lover and must outwit both the killer and the system to survive. While the plot involves a classic love triangle, the film surpasses genre expectations with its intense pace, beautiful cinematography, the atmosphere of eroticism and menace created by the soundtrack, and its chilling climax. A must see for goers of French cinema and noir mythology.

Συγκινητικό δράμα που διαδραματίζεται σε ένα θέατρο της Μονμάρτης κατά τη διάρκεια της ναζιστικής κατοχής, προσφέροντας ένα μοναδικό μείγμα μελοδράματος και ρομαντικής κωμωδίας, καθώς μια θεατρική ομάδα αγωνίζεται να επιβιώσει, κρύβοντας τον Εβραίο σκηνοθέτη Λούκας, σύζυγό της Μαριόν που διευθύνει το θέατρο. Η ταινία, με πρωταγωνιστές την Catherine Deneuve και τον Gérard Depardieu, είναι μια ερωτική επιστολή προς την τέχνη του θεάτρου αλλά και ένας φόρος τιμής στην αντίσταση κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η χρήση της στοχαστικής μουσικής του G. Delerue, την καθιστά μέσο συναισθηματικής πλοκής αλλά και λατρευτικό ύμνο της διαχρονικής δύναμης του θεάτρου.

*Δέκα βραβεία César 1981 (Καλύτερης Ταινίας, Σκηνοθεσίας, Ερμηνειών κλπ.) και Υποψηφιότητα για Όσκαρ Καλύτερης Ξενογλώσσας Ταινίας.

A moving drama set in a Montmartre theater during the Nazi occupation, The Last Metro offers a unique blend of melodrama and romantic comedy, as a theater troupe struggles to survive while hiding their Jewish director, Lucas-the husband of Marion, who manages the theater. Starring Catherine Deneuve and Gérard Depardieu, the film is a love letter to the art of theater and a tribute to the spirit of the resistance during World War II. The thoughtful resonant score by Georges Delerue serves both as a narrative vehicle and a reverent ode to the enduring power of theater.

*Winner of 10 César Awards in 1981 (including Best Film, Best Director, Best Actor and Actress, etc.) and nominated for the Academy Award for Best Foreign Language Film.

FRANÇOIS
TRUFFAUT

(1932-1984)

Τα τετρακόσια
χτυπήματα/Les
Quatre Cents
Coups (1959)
Ζιλ και Ζιμ/Jules
et Jim (1962)
Φαρενάιτ 451/
Fahrenheit 451
(1966)
Αμερικάνικη
Νύχτα/ La Nuit
Américaine (1973)
Ο Άντρας που
Αγαπούσε
τις Γυναίκες/
L'Homme qui ai-
mait les femmes
(1977)

47

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ Garde à Vue / The Grilling

GEORGES
DELERUE

Γαλλία/France - 1981 - Έγχρωμη/Color - 87'

Σκην./Dir.: Claude Miller | Σεν./Scr.: Claude Miller, Michel Audiard, Jean Herman (βασισμένο στο μυθιστόρημα «Brainwash» του/based on the novel "Brainwash" by John Wainwright) | Φωτ./Cin.: Bruno Nuytten | Μοντ./Ed.: Albert Jurgenson | Μουσ./Mus.: Georges Delerue | Ηθ./Cast: Michel Serrault, Lino Ventura, Guy Marchand, Romy Schneider | Παρ./Prod.: Georges Dancigers, Alexandre Mnouchkine

CLAUDE MILLER

(1942-2012)

Η Καλύτερη
Μέθοδος του
να Περπατάς/La
Meilleure Façon
de Marcher (1976)
Εκδρομή
Θανάτου/Mor-
telle Randonnée
(1983)
Η Μικρή
Κλέφτρα/La Petite
Voleuse (1988)
Betty Fisher et
Autres Histoires
(2001)
Το Μυστικό/Un
Secret (2007)

Ο δικηγόρος Ζερόμ Μαρτινί (Michel Serrault), ανακρίνεται από τον Επιθεωρητή Γκαλιέν (Lino Ventura) για τον βιασμό και τη δολοφονία δύο νεαρών κοριτσιών την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Το γαλλικό ψυχολογικό θρίλερ του Claude Miller, αποτελεί ένα δοκιμασιακό σεμινάριο κλειστοφοβικής κινηματογράφησης με επίκεντρο τον διάλογο, βασισμένο στο λεκτικό πινγκ πονγκ και τις λεπτές ερμηνείες από το, γεμάτο αστέρια, καστ -συμπεριλαμβανομένης της Romy Schneider ως συζύγου του Μαρτινί. Παρά το σταθερό, περιορισμένο περιβάλλον και τις αναμενόμενες ανατροπές, η ταινία υπερβαίνει τα όρια του είδους της, φλερτάροντας και με ουσιαστικά κοινωνικά ζητήματα όπως η σεξουαλική απογοήτευση, οι ταξικές συγκρούσεις και η αστυνομική βαρβαρότητα.

Απέσπασε τέσσερα βραβεία César: Α' ανδρικού ρόλου (Michel Serrault), Β' ανδρικού ρόλου (Guy Marchand), Σεναρίου και Μοντάζ.

Lawyer Jérôme Martinaud (Michel Serrault) is interrogated by Inspector Gallien (Lino Ventura) on New Year's Eve, suspected of the rape and murder of two young girls. Claude Miller's French psychological thriller is a masterclass in claustrophobic, dialogue-driven cinema, built on intense verbal confrontations and nuanced performances from a stellar cast - including Romy Schneider as Martinaud's wife. Despite its confined setting and expected narrative twists, the film transcends the boundaries of its genre, subtly touching on deeper social issues such as sexual frustration, class conflict, and police brutality.

It won four César Awards: Best Actor (Michel Serrault), Best Supporting Actor (Guy Marchand), Best Screenplay and Best Editing.

ΠΛΑΤΟΥΝ Platoon

ΗΠΑ/USA - 1986 - Έγχρωμη/Color - 120'

Σκην./Dir.: Oliver Stone | Σεν./Scr.: Oliver Stone | Φωτ./Cin.: Robert Richardson | Μοντ./Ed.: Claire Simpson | Μουσ./Mus.: Georges Delerue | Ηθ./Cast: Tom Berenger, Willem Dafoe, Charlie Sheen, Forest Whitaker | Παρ./Prod.: Arnold Kopelson

GEORGES
DELERUE

OLIVER STONE

(1946)

Wall Street
(1987)
Γεννημένος την
4η Ιουλίου/ Born
on the Fourth
of July (1989)
JFK (1991)
Κάθε Κυριακή/
Any Given
Sunday (1999)
W. (2008)

Η δυνατή, ρεαλιστική απεικόνιση του πολέμου του Βιετνάμ, που λατρεύτηκε από το κοινό, σάρωσε στα Όσκαρ κι ακόμη επαινείται για την αυθεντική απεικόνιση των μαχών και των στρατιωτών, της ηθικής αμφισημίας και τις σκληρές πραγματικότητες της μάχης. Η προσωπική εμπειρία του Oliver Stone στο Βιετνάμ παρέχει ένα συναισθηματικό υπόβαθρο για τις οδυνηρές σκηνές μάχης και το ψυχολογικό κόστος στους άνδρες, τονίζοντας ιδιαίτερα τη διχόνοια και τις εσωτερικές συγκρούσεις εντός της διμοιρίας. Οι Charlie Sheen, Tom Berenger και Willem Dafoe προσφέρουν εξαιρετικές ερμηνείες, ζωντανεύοντας το ανθρώπινο δράμα και τις ηθικές πολυπλοκότητες του πολέμου, ενώ το εκρηκτικό μουσικό θέμα του G. Delerue ντύνει με δέος κι αγωνιώδεις κορυφώσεις το αντιπολεμικό αυτό αριστούργημα.

Powerful and realistic portrayal of the Vietnam War, which is beloved by audiences and is still praised for its depiction of battles and soldiers, the moral ambiguities and harsh realities of combat. Oliver Stone's personal experience in Vietnam provides an emotional backdrop for the harrowing scenes and the psychological toll on the men, particularly highlighting the discord and internal conflicts within the platoon. Charlie Sheen, Tom Berenger and Willem Dafoe offer exceptional performances, while Georges Delerue's explosive musical theme boosts this anti-war masterpiece with awe and anguished climaxes.

TO
PEBIZIONISTIKO
WESTERN
THE
REVISIONIST
WESTERN

ΤΟ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΙΚΟ ΓΟΥΕΣΤΕΡΝ

Το ρεβιζιονιστικό (αναθεωρητικό) γουέστερν, γνωστό και ως ψυχολογικό γουέστερν, παραλλαγή του παραδοσιακού, κλασικού γουέστερν, ανατρέπει το μύθο και της απλοϊκής, ρομαντικής αντιμετώπισης του κλασικού γουέστερν, για να μας δώσει μια πιο αληθινή εικόνα της Αμερικανικής Δύσης και να καταγράψει τους εποίκους, τους τυχοδιώκτες, τους χρυσοθήρες, τους παράνομους, τους πιστολάδες, και το ρόλο της γυναίκας, ως πιο πειστικούς, ανθρώπινους χαρακτήρες, σε αντίθεση με το παραδοσιακό γουέστερν, όπου η διαφορά ανάμεσα στο καλό και το κακό ήταν ξεκάθαρη, σε αντίθεση με το ρεβιζιονιστικό γουέστερν στο οποίο διαμορφώνεται μια γκρίζα ζώνη, ενώ ταυτόχρονα αντιμετωπίζει τους αυτόχθονες και τις συγκρούσεις τους με τους εποίκους, καταπατητές της γης τους, με αντικειμενικότητα και ρεαλισμό – χωρίς βέβαια να ξεχνάμε και τις ακόμη πιο τολμηρές από πλευράς αντιμετώπισης αλλά και χρήση βίας του ιταλικού σπαγγέτι γουέστερν.

Στοιχεία του ρεβιζιονιστικού γουέστερν συναντάμε και σε ταινίες πολύ πιο πριν από το 1968, όταν η κατάργηση του κώδικα λογοκρισίας του Χέις, επέτρεψε μια πιο φιλελεύθερη και τολμηρή αντικατάσταση του παραδοσιακού, με πολλά νέα θέματα να εμφανίζονται και με τους κεντρικούς χαρακτήρες συχνά να μετατρέπονται σε αντί-ήρωες ή ακόμη και συμπαθητικοί κακοί.

Θέματα και χαρακτήρες που παρουσιάζονται σε πάμπολλες ταινίες του ρεβιζιονιστικού γουέστερν, ανάμεσά τους και τις επιλεγμένες του αφιερώματος: οι αυτόχθονες Αμερικανοί και η εξαφάνισή τους («Το μεγάλο ανθρώπακι», «Ο δραπετής»), οι παράνομοι («Η μεγάλη μονομαχία»), η γυναίκα («Η έντιμος κυρία και ο χαρτοπαίκτης»), η ανατροπή του μύθου του καουμπόι και του πιστολά («Οι ασυγχώρητοι», «Ο νεκρός») και η σταδιακή εξαφάνιση της Άγριας Δύσης για να δώσει τη θέση της στην εισροή και την άγρια εκμετάλλευση του κεφαλαίου («Μόντου Ουόλς»).

Νίνος Φένεκ Μικελίδης

Ο ΔΡΑΠΕΤΗΣ

Tell Them Willie Boy Is Here

ΗΠΑ/USA - 1969 - Έγχρωμη/Color - 98'

Σκην./Dir.: Abraham Polonsky | Σεν./Scr.: Abraham Polonsky (βασισμένο στο βιβλίο του/ based on the book by Harry Lawton, «Willie Boy: A Desert Manhunt» | Φωτ./Cin.: Conrad L. Hall | Μοντ./Ed.: Melvin Shapiro | Μουσ./Mus.: David Crusin | ΗΘ./Cast: Robert Redford, Katharine Ross, Robert Blake, Susan Clark | Παρ./Prod.: Jennings Lang, Philip A. Waxman

THE
REVISIONIST
WESTERN

Ένα σύνθετο γουέστερν που, χρησιμοποιώντας εικόνες συμβολισμού, υπερβαίνει τα όρια του είδους για να αποτελέσει ένα δυνατό σχόλιο για την ένταση μεταξύ γηγενών και εποίκων, την φυλετική ταυτότητα και την διάχυτη φύση των προκαταλήψεων. Η ταινία μνημονεύεται για την όμορφη κινηματογράφηση του Conrad L. Hall που αποτυπώνει υπέροχα το τοπίο της Άγριας Δύσης, αλλά και για τις δυνατές ερμηνείες των Robert Redford και Robert Blake, ενώ επίσης επαινείται για το διαχρονικά αντιρατσιστικό μήνυμά της. Το φιλμ, που χρηματοδότησε την δυναμική επιστροφή του Polonsky μετά από μια 15ετία στη Μαύρη Λίστα του Χόλυγουντ, παραμένει ένα σημαντικό έργο χάρη στην τολμηρή, φιλελεύθερη πολιτική του στάση και το μοναδικό του στυλ. Βραβείο BAFTA Καλύτερης Ανδρικής (R. Redford) και Γυναικείας (K. Ross) Ερμηνείας.

A complex Western that, through symbolic imagery, transcends the boundaries of the genre to deliver a powerful commentary on the tension between Native Americans and settlers, racial identity, and the pervasive nature of prejudice. The film is noted for Conrad L. Hall's beautiful cinematography, which vividly captures the landscapes of the Wild West, as well as for the strong performances by Robert Redford and Robert Blake. It is also praised for its timeless anti-racist message. The film marked the dynamic comeback of Polonsky after 15 years on the Hollywood Blacklist, and remains a significant work thanks to its bold, liberal political stance and unique style. Winner of the BAFTA Awards for Best Actor (R. Redford) and Best Actress (K. Ross).

ABRAHAM
POLONSKY

(1910-1999)

Ο Νόμος των
Γκάνγκστερς/
Force of Evil
(1948)
Ο Κλέφτης
των Αλόγων/
Romance of a
Horse Thief (1971)

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΑΝΘΡΩΠΑΚΙ

Little Big Man

ΗΠΑ/USA - 1970 - Έγχρωμη/Color - 150'

Σκην./Dir.: Arthur Penn | Σεν./Scr.: Calder Willingham (βασισμένο στο βιβλίο του/ based on the book by Thomas Berger) | Φωτ./Cin.: Harry Stradling Jr. | Μοντ./Ed.: Dede Allen | Μουσ./Mus.: John Hammond | Ηθ./Cast: Dustin Hoffman, Faye Dunaway, Chief Dan George, Martin Balsam, Richard Mulligan, Jeff Corey | Παρ./Prod.: Stuart Millar

ΤΟ
ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΙΚΟ
WESTERN

ARTHUR PENN

(1922-2010)

Το θαύμα της
Άννι Σάλιβαν/The
Miracle Worker
(1962)
Η Καταδίωξη/The
Chase (1966)
Μπόνι και Κλάιντ/
Bonnie and Clyde
(1967)
Επτά Αινίγματα
για τον
Επιθεωρητή Χάρντ/
Night Moves
(1975)
Ήταν κι οι 4 Φίλοι
της/Four Friends
(1981)

52

Το «Μεγάλο Ανθρωπάκι» του Arthur Penn είναι ένα πρωτοποριακό μείγμα επικού γουέστερν, κωμωδίας και δράματος, που προσφέρει μια ουσιαστική ματιά στη σύγκρουση μεταξύ εποίκων και ιθαγενών Αμερικανών. Ο πολιτισμικός αντίκτυπος της εξανθρωπισμένης απεικόνισης των Τσεγιέν επαναπροσδιορίζει το παρελθόν των Η.Π.Α. μέσα από τα μάτια του 121χρονου Jack Crabb. Ενόσ φαινομενικά αφελούς αλλά ανθεκτικού χαρακτήρα, του οποίου οι πολιτισμικές μεταβάσεις μεταξύ του κόσμου των λευκών και εκείνου των Τσεγιέν, αποτυπώνουν την ουσία της Άγριας Δύσης και όχι απλώς τα ιστορικά γεγονότα. Η ευαίσθητη ερμηνεία του Αρχηγού Dan George ως παππού του Crabb παραμένει η πλέον αξιοσημείωτη. Το φιλμ λειτουργεί ως ισχυρή αλληγορία, εξισορροπώντας χιούμορ και δράμα και αποτελεί ένα συγκινητικό και διαχρονικό σχόλιο πάνω στην Αμερικανική ιστορία.

Arthur Penn's *Little Big Man* is a pioneering blend of epic Western, comedy, and drama, offering a meaningful perspective on the conflict between settlers and Native Americans. The cultural impact of the humanized portrayal of the Cheyenne redefines the history of the United States through the eyes of 121-year-old Jack Crabb. A seemingly naive character, whose cultural transitions between the world of the whites and that of the Cheyenne capture the essence of the Wild West rather than simply recount historical events. Chief Dan George's sensitive performance as Crabb's grandfather remains the film's most memorable element. The film serves as a powerful allegory, balancing humor and drama, and offering a moving and timeless commentary on American history.

ΜΟΝΤΙ ΟΥΩΛΣ

Monte Walsh

ΗΠΑ/USA - 1970 - Έγχρωμη/Color - 106'

Σκην./Dir.: William A. Fraker | Σεν./Scr.: David Zelag Goodman, Lukas Heller (βασισμένο στο μυθιστόρημα του/based on the novel by Jack Schaefer) | Φωτ./Cin.: David M. Walsh | Μοντ./Ed.: Richard K. Brockway, Ray Daniels, Gene Fowler, Jr., Robert L. Wolfe | Μουσ./Mus.: John Barry | Ηθ./Cast: Lee Marvin, Jeanne Moreau, Jack Palance, Mitchell Ryan | Παρ./Prod.: Hal Landers, Bobby Roberts

THE
REVISIONIST
WESTERN

Το Monte Walsh είναι ένα ελεγειακό γουέστερν με πρωταγωνιστή τον Lee Marvin ως έναν ηλικιωμένο καουμπόι που αγωνίζεται κόντρα στο τέλος του τρόπου ζωής του, καθώς η Δύση εκσυγχρονίζεται. Χάρη στην αυθεντικότητα της παραγωγής, τη νατουραλιστική κινηματογράφηση και την υποβλητική μουσική επένδυση του John Barry, η ταινία αποτελεί στοχασμό αλλά και συγκινητική εξερεύνηση της εξέλιξης των συνθηκών επιβίωσης, της φιλίας και της απώλειας. Ο Lee Marvin μας χαρίζει μια διακριτική, λεπτή ερμηνεία απέναντι στους δυναμικούς χαρακτήρες των Jack Palance και Jeanne Moreau, απεικονίζοντας γλαφυρά τις γλυκόπικρες αναμνήσεις μιας εποχής που χάνεται. Η ταινία χαρακτηρίζεται από έναν πιο στοχαστικό, πιο αργό ρυθμό και πιο τρυφερό, εσωστρεφή τόνο σε σχέση με τα γουέστερν δράσης, εστιάζοντας στην καθημερινή ζωή και τη συντροφικότητα των καουμπόηδων.

Monte Walsh is an elegiac western starring Lee Marvin as an aging cowboy struggling with the end of his way of life while the West is modernized. Thanks to production's authenticity, the naturalistic cinematography, and the evocative score by John Barry, the film is a contemplative yet moving exploration of the changing conditions of survival, friendship, and loss. Lee Marvin gives us a subtle, nuanced performance opposite the dynamic characters of Jack Palance and Jeanne Moreau, vividly depicting the bittersweet memories of a time that is fading. The film is characterized by a contemplative, slower pace, and a tender more introspective tone than action westerns, focusing on the daily lives and camaraderie of cowboys.

WILLIAM A.
FRAKER

(1923-2010)

Ο Φόβος
Σκεπάζει την
Νύχτα/ A Reflec-
tion of Fear (1972)
Ο Εκδικητής με τη
Μάσκα
/ The Legend of
the Lone Ranger
(1981)

53

Η ΕΝΤΙΜΟΣ ΚΥΡΙΑ ΚΙ Ο ΧΑΡΤΟΠΑΙΧΤΗΣ McCabe & Mrs. Miller

ΗΠΑ/USA - 1971 - Έγχρωμη/Color - 120'

Σκην./Dir.: Robert Altman | Σεν./Scr.: Robert Altman, Brian McKay | Φωτ./Cin.: Vilmos Zsigmond | Μοντ./Ed.: Louis Lombardo | Μουσ./Mus.: Leonard Cohen | Ηθ./Cast: Warren Beatty, Julie Christie, René Auberjonois, William Devane | Παρ./Prod.: David Foster, Mitchell Brower

ΤΟ
ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΙΚΟ
WESTERN

ROBERT ALTMAN

(1925-2006)

M*A*S*H (1970)
Νάσβιλ η Πόλη
των Εκπλήξεων/
Nashville (1975)
Τρεις Γυναίκες/ 3
Women (1977)
Στιγμιότυπα/
Short Cuts (1993)
Έγκλημα στο
Γκόσφορντ Παρκ
/ Gosford Park
(2001)

Ένα ποιητικό, ελεγειακό αντι-γούέστερν από τον Ρόμπερτ Άλτμαν, το οποίο, αναδεικνύοντας τις σκληρές πραγματικότητες της ζωής στην αμερικανική παραμεθόριο στις αρχές του 20ού αιώνα, αποδορεί τις ρομαντικές απεικονίσεις της Άγριας Δύσης και προσφέρει μια μελαγχολική και οδυνηρά ρεαλιστική απεικόνιση της επιβίωσης και της καταστροφικής φύσης του ανεξέλεγκτου καπιταλισμού. Με πρωταγωνιστές τον Γουόρεν Μπίτι ως τον καταραμένο τζογαδόρο Τζον ΜακΚέμπι και την Τζούλι Κρίστι ως την πολυμήχανη πόρνη Κόνστανς Μίλερ, η ταινία είναι γνωστή για την ονειρική κινηματογράφιση του Βίλμος Ζίγκμοντ -που βυθίζει τον θεατή σε ένα σύμπαν λάσπης, πάγου και αέναου λυκόφωτος- και για το στοιχειωτικό μουσικό μοτίβο του Λέοναρντ Κόεν.

A poetic, elegiac anti-western by Robert Altman that, by highlighting the harsh realities of life on the American frontier in the early 20th century, deconstructs the romanticized depictions of the Wild West and offers a melancholic and painfully realistic portrayal of survival and the destructive nature of unchecked capitalism. Starring Warren Beatty as the doomed gambler John McCabe and Julie Christie as the resourceful prostitute Constance Miller, the film is renowned for Vilmos Zsigmond's dreamlike cinematography - which immerses the viewer in a universe of mud, ice, and perpetual twilight - as well as Leonard Cohen's haunting musical motif.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ Pat Garret and Billy The Kid

ΗΠΑ/USA - 1973 - Έγχρωμη/Color - 117'

Σκην./Dir.: Sam Peckinpah | Σεν./Scr.: Rudy Wurlitzer | Φωτ./Cin.: John Coquillon | Μοντ./Ed.: Roger Spottiswoode, Garth Craven, Robert L. Wolfe | Μουσ./Mus.: Bob Dylan | Ηθ./Cast: James Coburn, Kris Kristofferson, Bob Dylan, Jason Robards, Richard Jaeckel, Katy Jurado, Chill Wills | Παρ./Prod.: Gordon Carroll

THE
REVISIONIST
WESTERN

Το αριστουργηματικό Pat Garrett and Billy the Kid του Sam Peckinpah χρησιμοποιεί έναν σκοτεινό, βίαιο αλλά βαθιά ποιητικό τόνο, εξερευνώντας την καταδικασμένη φιλία μεταξύ δύο ανδρών στις έσχατες μέρες της Άγριας Δύσης, για να υμνήσει το αναπόφευκτο τέλος ενός τρόπου ζωής. Η χαρισματική απεικόνιση του Μπίλλυ από τον Kristofferson και η μεστή ερμηνεία του Γκάρρετ από τον Coburn θεωρούνται κορυφαίες της καριέρας τους. Ενώ η στουντιακή εκδοχή κόπηκε βάνουσα, οι μεταγενέστερες προσφέρουν μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα της ταινίας, αναδεικνύοντας το πνευματώδες, μελαγχολικό και διεισδυτικό σενάριο του Rudy Wurlitzer, το οποίο φωτίζει την υπαρξιακή αναταραχή των χαρακτήρων, καθώς και το στοιχειωτικό, λυρικό soundtrack του Bob Dylan.

Sam Peckinpah's masterful Pat Garrett and Billy the Kid employs a dark, violent, yet deeply poetic tone, exploring the doomed friendship between two men in the final days of the American West, as a lament for the inevitable end of a way of life. Kristofferson's charismatic portrayal of Billy and Coburn's nuanced performance as Garrett are considered among the finest of their careers. While the original studio release was heavily cut, later copies present a more complete version of the film, highlighting Rudy Wurlitzer's witty, melancholic, and incisive screenplay, which sheds light on the characters' existential unrest - as well as Bob Dylan's haunting, lyrical soundtrack.

SAM PECKINPAH

(1925-1984)

Η Ταξιαρχία των
Εκδικητών/Major
Dundee (1965)
Άγρια Συμμορία/
The Wild Bunch
(1969)
Αδέσποτα Σκυλιά/
Straw Dogs (1971)
Ήταν Δύο
Φυγάδες/ The
Getaway (1972)
Φέρτε μου το
Κεφάλι του
Αλφρέντο
Γκαρσία/ Bring
Me the Head of
Alfredo Garcia
(1974)

55

54

ΟΙ ΑΣΥΓΧΩΡΗΤΟΙ

Unforgiven

ΗΠΑ/USA - 1992 - Έγχρωμη/Color - 131'

Σκην./Dir.: Clint Eastwood | Σεν./Scr.: David Webb Peoples | Φωτ./Cin.: Jack N. Green | Μοντ./Ed.: Joel Cox | Μουσ./Mus.: Lennie Niehaus | Ηθ./Cast: Clint Eastwood, Gene Hackman, Morgan Freeman, Richard Harris, Frances Fisher | Παρ./Prod.: Clint Eastwood

ΤΟ
ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΙΚΟ
WESTERN

CLINT
EASTWOOD

(1930)

Εκδικητής Εκτός
Νόμου/
The Outlaw Josey
Wales (1976)
Bird (1988)
Σκοτεινό Ποτάμι
/ Mystic River
(2003)
Million Dollar
Baby (2004)
Γκραν Τορίνο
/ Gran Torino
(2008)

Οι «Ασυγχώρητοι» του Clint Eastwood είναι ένα αναθεωρητικό γουέστερν που εκθέτει τις ηθικές πολυπλοκότητες της βίας, παρουσιάζοντας χαρακτήρες που παλεύουν με το ψυχικό κόστος των πράξεών τους. Παρακολουθεί τον παροπλισμένο φονιά Will Munny, που επιστρέφει απρόθυμα στο βίαιο, επικερδές παρελθόν του, για να σκοτώσει κάποιους άντρες που παραμόρφωσαν μια πόρνη. Η ταινία επαινείται για τον ελεγειακό της τόνο κατά τη βαθιά εξερεύνηση της ματαιότητας της εκδίκησης. Τέλος, ξεχωρίζει για τις ερμηνείες, του Gene Hackman ως διεφθαρμένου σερίφη «Little Bill», της Frances Fisher ως προστάτιδα φιγούρα του πορνείου και του Morgan Freeman ως βοηθού και φίλου του Munny. Τέσσερα βραβεία Όσκαρ -Καλύτερης Ταινίας, Σκηνοθεσίας, Β' Ανδρικού Ρόλου (Gene Hackman), Μοντάζ-, Χρυσή Σφαίρα Σκηνοθεσίας και Β' Ανδρικού Ρόλου, BAFTA Β' Ανδρικού Ρόλου κ.ά.

Clint Eastwood's Unforgiven is a revisionist western that exposes the moral complexities of violence, presenting characters struggling with the psychological cost of their actions. It follows retired killer Will Munny, who reluctantly embraces again his violent, lucrative past to kill some men who deface a prostitute. The film is praised for its elegiac tone in deeply exploring the futility of revenge. Finally, it stands out for the performances, of Gene Hackman as the corrupt sheriff «Little Bill», Frances Fisher as the brothel's patron figure, and Morgan Freeman as Munny's assistant and friend. Four Academy Awards - Best Picture, Directing, Supporting Actor (Gene Hackman), Editing - Golden Globe for Directing and Supporting Actor, BAFTA for Supporting Actor, among others.

Ο ΝΕΚΡΟΣ

Dead Man

ΗΠΑ, Ιαπωνία, Γερμανία/USA, Japan, Germany - 1995 - Ασπρόμαυρη/B&W - 121'

Σκην./Dir.: Σεν./Scr.: Jim Jarmusch | Φωτ./Cin.: Robby Müller | Μοντ./Ed.: Jay Rabinowitz | Μουσ./Mus.: Neil Young | Ηθ./Cast: Johnny Depp, Gary Farmer, Crispin Glover, Lance Henriksen, Michael Wincott, Eugene Byrd, John Hurt, Robert Mitchum, Iggy Pop, Gabriel Byrne, Billy Bob Thornton | Παρ./Prod.: Demetra J. MacBride

THE
REVISIONIST
WESTERN

Το «Dead Man» του Jim Jarmusch είναι ένα σουρεαλιστικό γουέστερν που, αποδομώντας και επανεφευρίσκοντας το είδος, λειτουργεί περισσότερο ως αισθητική εμπειρία παρά ως τυπική κινηματογραφική αφήγηση, επιτρέποντας στους θεατές να συλλογιστούν το νόημα της ταινίας, της ίδιας της ζωής αλλά και την πνευματική πορεία του πρωταγωνιστή προς τον θάνατο. Ένα αριστούργημα του ανεξάρτητου κινηματογράφου, με τον Johnny Depp να υποδύεται έναν άντρα που κάνει ένα σχεδόν μεταφυσικό ταξίδι στη μυθική αμερικανική Δύση. Το «Dead Man», διαποτισμένο με βία, απληστία και περιβαλλοντική ανησυχία, αποθεώνεται για την πρωτοτυπία, την προκλητική του διάθεση και το μοναδικό του στυλιζάρισμα, στο οποίο παίζουν κυρίαρχο ρόλο τόσο η ασπρόμαυρη κινηματογράφιση του Robby Müller όσο και η παρισθησιογόνος μουσική επένδυση του Neil Young.

Jim Jarmusch's Dead Man is a surreal western that, by deconstructing and reinventing the genre, functions more as an aesthetic experience than a conventional cinematic narrative, allowing viewers to contemplate the meaning of the film, of life itself, and the protagonist's spiritual journey toward death. An indie cinema masterpiece, with Johnny Depp portraying a man who embarks on an almost metaphysical journey to the mythical American West. Dead Man, infused with violence, greed, and environmental contemplation, is acclaimed for its originality, provocative tone, and unique stylization - where both Robby Müller's black-and-white cinematography and Neil Young's hallucinatory score play a central role.

JIM
JARMUSCH

(1953)

Στην Παγίδα του
Νόμου/Down by
Law (1986)
Μια Νύχτα στον
Κόσμο / Night on
Earth (1991)
Ghost Dog: Ο
Τρόπος των
Σαμουράι / Ghost
Dog: The Way
of the Samurai
(1999)
Μόνο οι εραστές
μένουν ζωντανοί
/ Only Lovers Left
Alive (2013)

**ΧΙΡΟΣΙΜΑ
ΕΦΙΑΛΤΗ ΜΟΥ**
HIROSHIMA
MY NIGHTMARE

ΧΙΡΟΣΙΜΑ ΕΦΙΑΛΤΗ ΜΟΥ

Δεν υπάρχει κανένα άλλο γεγονός του συνταρακτικού 20ου αιώνα που να ξεπερνά σε αντίκτυπο (κοινωνικό, τεχνολογικό, οικονομικό και οπωσδήποτε θανατηφόρο) αυτό που συνέβη στις 8.15 το πρωί της 6ης Αυγούστου 1945, όταν από το βομβαρδιστικό B-29 «Ενόλα Γκέι» (βαπτισμένο εις μνημόνευση της μητέρας του πιλότου!) έπεσε και πυροδοτήθηκε στον αέρα της Ιαπωνικής πόλης Χιρόσιμα (σε ύψος 580 μέτρων) η πρώτη ατομική βόμβα που έφερε το όνομα "Little Boy" (ελληνιστί «Μικρό Αγόρι»).

Ο κόσμος δεν θα ήταν ποτέ ίδιος μετά από αυτό, καθώς το συλλογικό ασυνείδητο της ανθρωπότητας επλήγη ανεπανόρθωτα από το βάρος ενοχής του αφανισμού 150 χιλιάδων αμάχων. Ογδόντα χρόνια αργότερα η ανάμνηση της τραγωδίας στην Χιρόσιμα (και στο Ναγκασάκι 3 μέρες αργότερα) συνεχίζει να συγκλονίζει για την κοινωνιοπαθή αγριότητα της και να εμπνέει τρόπο για το ενδεχόμενο επανάληψης της. Ίσως γι' αυτό τα έργα τέχνης που έχουν ως θεματική αναφορά την αποφράδα εκείνη ημέρα παρουσιάζονται τόσο σύγχρονα και σημαντικά. Εν προκειμένω τα τρία εκ του κουαρτέτου των φιλμ που απαρτίζουν το αφιέρωμα του Πανοράματος: Τα Παιδιά της Χιροσίμα (1952), Χιρόσιμα (1953), Καυτή Βροχή (1989) μας προσφέρουν ισχυρές, συχνά αντικρουόμενες, οπτικές για την ατομική βόμβα, συνδυάζοντας ιστορικά πλάνα, αφηγήσεις επιζώντων και δραματικές αναπαραστάσεις για να παρέχουν μια ιστορική επισκόπηση, εστιάζοντας στο ανθρώπινο κόστος και τις μακροπρόθεσμες συνέπειες. Σε αντιδιαστολή, το Χιροσίμα Αγάπη Μου (1959), χάρη στην μη γραμμική δομή του εξαλείφει τον χρόνο μέσα από τη συγχώνευση παρόντος και παρελθόντος και διακρίνεται ως μια εις βάθος διερεύνηση της τομής της προσωπικής και της συλλογικής τραγωδίας, καθώς και ως μια έκκληση για ειρήνη.

ΧΙΡΟΣΙΜΑ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ
Hiroshima Mon Amour

Γαλλία/France, Ιαπωνία/Japan - 1959 - Απρόμαυρη/B&W - 90'
Σκην./Dir.: Alain Resnais | Σεν./Scr.: Marguerite Duras | Φωτ./Cin.: Sacha Vierny, Michio Takahashi | Μοντ./Ed.: Henri Colpi, Jasmine Chasney, Anne Sarraute | Μουσ./Mus.: Georges Delerue, Giovanni Fusco | Ηθ./Cast: Emmanuelle Riva, Eiji Okada, Bernard Fresson, Stella Dassas | Παρ./Prod.: Samy Halfon, Anatole Dauman

**HIROSHIMA MY
NIGHTMARE**

Το «Χιροσίμα, Αγάπη μου» του Alain Resnais είναι ένα πρωτοποριακό, ποιητικό αριστούργημα που συνδυάζει την ιστορία μιας εύθραυστης ερωτικής σχέσης με το συλλογικό τραύμα της ατομικής βόμβας. Σε σενάριο της Marguerite Duras, η ταινία αποτελεί ύμνο στη δύναμη του ανθρώπινου πνεύματος, προσκαλώντας το κοινό να αναλογιστεί επάνω σε θέματα μνήμης, απώλειας και λήθης και χρησιμοποιώντας μη γραμμικό μοντάζ και εντυπωσιακή κινηματογράφιση για να εξερευνήσει την προσωπική θλίψη μιας Γαλλίδας ηθοποιού για έναν χαμένο εραστή και την ιστορική καταστροφή της Χιροσίμα. Ο συνδυασμός ρεαλιστικών πλάνων από τη Χιροσίμα και μυθοπλαστικών σκηνών, φορτίζει συναισθηματικά την καινοτόμο αφήγηση αυτής της στοιχειωτικής κινηματογραφικής, εξερεύνησης. Βραβείο FIPRESCI (της Διεθνούς Ένωσης Κριτικών) στο Φεστιβάλ Καννών κ.ά.

Alain Resnais' «Hiroshima, Mon Amour» is a groundbreaking, poetic masterpiece that combines the story of a fragile love affair with the collective trauma of the atomic bomb. Written by Marguerite Duras, the film is a hymn to the resilience of the human spirit, inviting the audience to reflect on themes of memory and loss, using non-linear editing and striking cinematography to explore a French actress's personal grief for a lost lover and the historic destruction of Hiroshima. The captivating cinematography, a mix of documentary footage from Hiroshima and fictional scenes, adds emotional weight to the innovative narrative of this haunting, cinematic exploration. FIPRESCI Prize at the Cannes Film Festival.

**ALAIN
RESNAIS**

(1922-2014)

Πέρασι το
Καλοκαίρι στο
Μάριενμαντ/ L'
Année Dernière à
Marienbad (1961)
Σ'Αγαπώ, Σ'Αγα-
πώ/ Je t'aime, je
t'aime (1968)
Ο Θεός απ'την
Αμερική/ Mon
oncle d'Amerique
(1980)
Smoking/No
Smoking (1993)
Coeurs (2006)

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΧΙΡΟΣΙΜΑ Genbaku No Ko

ΧΙΡΟΣΙΜΑ ΕΦΙΑΛΤΗ ΜΟΥ

Ιαπωνία/Japan - 1952 - Απρόμαυρη/B&W - 97'

Σκην./Dir.: Σεν/Scr.: Kaneto Shindō | Φωτ./Cin.: Takeo Itō | Μοντ./Ed.: Zenju Imaizumi | Μουσ./Mus.: Akira Ifukube | Ηθ./Cast: Nobuko Otowa, Osamu Takizawa, Miwa Saitō, Tsuneko Yamanaoka | Παρ./Prod.: Kōzaburō Yoshimura

KANETO
SHINDŌ

(1912-2012)

Ōkami (1955)
Hadaka no shima/
The Naked Island
(1960)
Onibaba/A
Warrior's Wife
(1964)
Kokoro/Love
Betrayed (1973)
Rakuyōjū/Tree
Without Leaves
(1986)

Το φιλμ «Τα παιδιά της Χιροσίμα» σκηνοθετημένο το 1952 από τον Kaneto Shindo, βασίζεται σε μαρτυρίες από το βιβλίο «Τα παιδιά της ατομικής βόμβας» του Arata Osada, καθώς η πλοκή του ακολουθεί μια νηπιαγωγό, την Τακάκο, η οποία επιστρέφει στην πόλη, συναντά τους πρώην μαθητές της και γίνεται μάρτυρας των καταστροφικών, μακροχρόνιων επιπτώσεων της ατομικής έκρηξης στη ζωή τους. Η ταινία αναδεικνύει το διαρκές πλήγμα, τους σωματικούς τραυματισμούς, τον κοινωνικό αποκλεισμό και τις βαθιές ψυχολογικές συνέπειες που βίωσαν οι επιζώντες της βόμβας, ενώ είναι γνωστή για την εξαιρετική κινηματογράφηση και τη δυνατή, υποβλητική μουσική επένδυση. Πρόκειται για την πρώτη ταινία που κυκλοφόρησε υπό την συγκεκριμένη θεματική ακριβώς μετά το τέλος της αμερικανικής κατοχής κατά την οποία αντίστοιχες απόπειρες είχαν λογοκριθεί.

The film «The Children of Hiroshima», directed in 1952 by Kaneto Shindo, is based on testimonies from the book «Children of the Atomic Bomb» by Arata Osada. Its plot follows a kindergarten teacher, Takako, who returns to the city, meets her former students and witnesses the devastating, long-term effects of the atomic explosion on their lives. The film highlights the lasting trauma, physical injuries, social exclusion and profound psychological consequences experienced by the bomb's survivors, while it is known for its excellent cinematography and strong, evocative soundtrack. It is the first film to be released under this theme just after the end of the American occupation, during which similar attempts had been censored.

ΚΑΥΤΗ ΒΡΟΧΗ Kuroi Ame

Ιαπωνία/Japan - 1989 - Απρόμαυρη/B&W - 123'

Σκην./Dir.: Shōhei Imamura | Σεν/Scr.: Shōhei Imamura, Toshirō Ishidō | Φωτ./Cin.: Takashi Kawamata | Μοντ./Ed.: Hajime Okayasu | Μουσ./Mus.: Tōru Takemitsu | Ηθ./Cast: Yoshiko Tanaka, Kazuo Kitamura, Etsuko Ichihara, Shoichi Ozawa, Norihei Miki, Keisuke Ishida | Παρ./Prod.: Hisashi Iino

HIROSHIMA MY NIGHTMARE

SHŌHEI
IMAMURA

(1926-2006)

Η βραβευμένη στις Κάννες, ταινία του Shohei Imamura, «Καυτή Βροχή», του 1989, είναι μια στοιχειωτική απεικόνιση των συνεπειών της ατομικής βόμβας στη Χιροσίμα, εστιάζοντας στις καταστροφικές κοινωνικές και προσωπικές επιπτώσεις στους επιζώντες, όπως η οικογένεια Shizuma. Κινηματογραφημένη σε υψηλό ασπρόμαυρο κοντράστ, η ταινία χρησιμοποιεί βάνουση, ρεαλιστική απεικόνιση των άμεσων φρικαλεοτήτων του βομβαρδισμού και των επακόλουθων σιωπηλών διακρίσεων που αντιμετωπίζουν όσοι εκτίθενται στη ραδιενεργό «καυτή βροχή». Αποκλίνοντας από κάθε συμβατική φόρμα ή στυλιζάρισμα, η ταινία διερευνά με πάθος ζητήματα όπως ο ανθρώπινος πόνος, το κοινωνικό στίγμα και οι διαρκείς συνέπειες του πολέμου, δημιουργώντας μια βαθιά συγκινητική, θαρραλέα και εν τέλει αλησμόνητη δήλωση ενάντια στους πυρηνικούς εξοπλισμούς.

Shohei Imamura's 1989 film «Black Rain», is a haunting, powerful depiction of the aftermath of the atomic bomb on Hiroshima, focusing on the devastating social and personal effects on survivors, such as the Shizuma family. Filmed in high black and white contrast, the film uses brutal, realistic depictions of the immediate horrors of the bombing and the subsequent silent discrimination faced by those exposed to the radioactive «black rain.» Deviating from any conventional form or stylization, the film powerfully explores themes such as human suffering, social stigma, and the lasting consequences of war, creating a deeply moving, courageous, and ultimately unforgettable statement against nuclear weapons.

Hateshinaki
yokubō/Endless
Desire (1958)
Nippon konchūki/
The Insect
Woman (1963)
Akai satsui/
Intentions of
Murder (1964)
Fukushū suru
wa ware ni ari/
Vengeance Is
Mine (1979)
Narayama bushikō
/The Ballad of
Narayama (1983)

HIROSHIMA

ΧΙΡΟΣΙΜΑ ΕΦΙΑΛΤΗ ΜΟΥ

Ιαπωνία/Japan - 1953 - Απρόμαυρη/B&W - 104 '
Σκην./Dir.: Hideo Sekigawa | Σεν./Scr.: Yasutarō Yagi | Φωτ./Cin.: Yoshio Miyajima |
Μοντ./Ed.: Akikazu Kono | Μουσ./Mus.: Akira Ifukube | Ηθ./Cast: Yumeji Tsukioka,
Eiji Okada, Yoshi Katō, Isuzu Yamada | Παρ./Prod.: Takeo Ito

HIDEO
SEKIGAWA

(1908-1977)

Kike wadatsumi
no koe: Nippon
senbotsu gakusei
shuki (1950)
Ôinaru bakushin
(1960)
Tokyo
aantachibiru:
dasso (1963)
Irezumi muzan/
Tattooed
Temptress (1968)

Συνδυάζοντας σκηνοθετημένες σκηνές με αυθεντικές λεπτομέρειες από μάρτυρες και επιζώντες, η ταινία «Χιροσίμα» παρέχει ένα οδυνηρό αντιπολεμικό μήνυμα, δίνοντας έμφαση στον ανθρώπινο πόνο και την ανάγκη να θυμόμαστε τέτοιες τραγωδίες για να αποτρέψουμε μελλοντικές πυρηνικές καταστροφές. Η ωρή και ειλικρινής απεικόνιση της καταστροφής καθιστούν το φιλμ μια ισχυρή συναισθηματική και εξίσου εκπαιδευτική εμπειρία. Η ταινία περιλαμβάνει ουσιώδες κριτικό σχόλιο για τον ιαπωνικό милитарισμό αλλά παράλληλα αμφισβητεί έμμεσα την αναγκαιότητα του ίδιου του βομβαρδισμού. Η εντυπωσιακή εικονογραφία της, που επικεντρώνεται στη μακροπρόθεσμη ασθένεια από ακτινοβολία στα θύματα, ειδικά στα παιδιά, σε συνδυασμό με μια δυνατή ορχηστρική μουσική του Akira Ifukube, την καθιστά ένα ισχυρό ιστορικό αρχείο και μια απόδειξη της ικανότητας της ζωής να αντέχει.

Combining staged scenes with authentic details from witnesses and survivors, the film «Hiroshima» provides a poignant anti-war message, emphasizing the immense human suffering and the need to remember such tragedies to prevent future nuclear disasters. The raw and honest depiction of the destruction makes the film a powerful emotional and equally educational experience. The film includes a substantial critical commentary on Japanese militarism while also indirectly questioning the necessity of the bombing itself. Its striking imagery, focusing on the long-term effects of radiation sickness on victims, especially children, combined with a powerful orchestral score by Akira Ifukube, makes it a powerful historical document and a testament to life's ability to endure.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΤΙΜΩΜΕΝΑ
ΠΡΟΣΩΠΑ
HONORARY
AWARDS
TRIBUTE

THE STONES AND BRIAN JONES

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΟΝ NICK
BROOMFIELD**
NICK
BROOMFIELD
TRIBUTE

Ηνωμένο Βασίλειο/United Kingdom - 2023 - Έγχρωμο/Color & Ασπρόμαυρο/B&W - 93'

Σκην./Dir.: Nick Broomfield | Φωτ./Cin.: Sam Mitchell, Marc Hoferlin, Tristan Copeland | Μοντ./Ed.: Jan Lefrancois-Gijzen | Μουσ./Mus.: additional music by Nick Laird-Clowes | Παρ./Prod.: Nick Broomfield, Shani Hinton, Marc Hoferlin, Kyle Gibbon

Brian Jones and Keith Richards in *THE STONES AND BRIAN JONES*, a Magnolia Pictures release. © Getty Images. Photo courtesy of Magnolia Pictures.

**NICK
BROOMFIELD**

(1948)

Biggie and Tupac
(2002)
Tales of the Grim
Sleepers (2014)
Γουίτνεϊ Χιού-
στον: Μπορώ να
Είμαι ο Εαυτός
Μου;/Whitney:
Can I Be Me
(2017)

Η ιστορία του θρυλικού ιδρυτή των Rolling Stones, Brian Jones (1942-1969): στο τελευταίο του συναρπαστικό ντοκιμαντέρ, ο Broomfield ασχολείται με τη μουσική ιδιοφυΐα που συνάντησε τυχαία σε ένα τρένο στα 14 του χρόνια, την εποχή που ανέβαινε ιλιγγιώδως με τους Stones στην κορυφή. Έξι χρόνια αργότερα, ήταν νεκρός. Αποκαλυπτικές συνεντεύξεις και πολύτιμο ανέκδοτο αρχειακό υλικό φωτίζουν τη θυελλώδη πορεία και τραγική κατάληξη του χαρισματικού πολυοργανίστα καλλιτέχνη που "βάφτισε" τη μπάντα, εισήγαγε το σιτάρ στο ροκ κι υπήρξε καθοριστικός παράγοντας στην εκτόξευση του γκρουπ που έμελλε να γίνει "the greatest rock and roll band in the world". Με ιστορικό σύμβουλο τον Bill Wyman και φόντο την εκρηκτική ατμόσφαιρα του '60, η ταινία εξετάζει τις εύθραυστες σχέσεις μέσα στο συγκρότημα και φωτίζει τους λόγους που ο Brian Jones έμεινε στη σκιά της ιστορίας.

The story of Brian Jones (1942-1969), the legendary founder of the Rolling Stones: in his latest compelling documentary, Broomfield explores the musical genius he met by chance at age 14 on a train, during Jones's dizzying rise to the top with the Stones. Six years later, he was dead. Disclosure interviews and rare archival footage illuminate the turbulent journey and tragic end of the charismatic multi-instrumentalist who named the band, introduced the sitar to rock, and played a key role in launching the group destined to become "the greatest rock and roll band in the world." With Bill Wyman as historic consultant and set against the explosive '60s atmosphere, the film examines fragile relationships within the band and reveals why Brian Jones remained in history's shadows.

MARIANNE & LEONARD: ΛΟΓΙΑ ΑΓΑΠΗΣ

Marianne & Leonard: Words of Love

ΗΠΑ/USA - 2019 - Έγχρωμο/Color - 102'

Σκην./Dir.: Nick Broomfield | Φωτ./Cin.: Barney Broomfield | Μοντ./Ed.: Marc Hoferlin | Μουσ./Mus.: Nick Laird-Clowes | Αφήγηση/Narration: Nick Broomfield | Παρ./Prod.: Nick Broomfield, Marc Hoferlin, Shani Hinton, Kyle Gibbon

**NICK
BROOMFIELD**

Ύδρα, δεκαετία του '60. Ο Λέοναρντ Κοέν συναντά στο νησί - "καταφύγιο" ελευθερίας μποέμ καλλιτεχνών-, τη Νορβηγίδα Μαρριάν, μόνη με τον γιο της. Μούσα του για τα επόμενα χρόνια, τον εμπνέει να γράψει αριστουργήματα: «So Long Marianne», «Bird On the Wire» κ.ά.. Σκηνοθετημένο με τρυφερότητα και προσωπική ματιά (καθώς ο ίδιος ο Broomfield βρέθηκε τότε εκεί και, κάποια στιγμή, είχε σχέση με τη Μαρριάν), το ντοκιμαντέρ διεισδύει στις στιγμές ευτυχίας του ζευγαριού αλλά και στη μοναξιά της Μαρριάν και, τελικά, στον χωρισμό τους. Παράλληλα καταγράφει εξαιρετικά την εποχή. Αρχαιακό υλικό και μαρτυρίες δίνουν την ιστορία ως το τέλος -που "έγραψε" το σημείωμα του Καναδού θρύλου προς το αστέρι του, το 2016, όταν έμαθε ότι σβήνει από λευχαιμία στα 81 της: «Δεν θα αργήσω να έρθω εκεί που πας...». Λίγους μήνες μετά, την ακολούθησε...

Hydra, 1960s. Leonard Cohen meets on the island -a "haven" of freedom for bohemian artists-the Norwegian Marianne, alone with her son. She becomes his muse for the coming years, inspiring masterpieces like So Long, Marianne, Bird on the Wire, and others. Tenderly directed with a personal touch (as Broomfield himself had been on the island back then and, was for a while, involved with Marianne), the documentary delves into the couple's moments of happiness, as well as Marianne's loneliness, and ultimately their separation. At the same time, it beautifully captures the era. Archival footage and testimonies tell the story until the end-marked by a note the Canadian legend sent to his star in 2016, when he learned she was dying of leukemia at 81: "I'm just a little behind you, close enough to take your hand." Months later, he followed.

**NICK
BROOMFIELD**

(1948)

Biggie and Tupac
(2002)
Tales of the Grim
Sleepers (2014)
Γουίτνεϊ Χιού-
στον: Μπορώ να
Είμαι ο Εαυτός
Μου;/Whitney:
Can I Be Me
(2017)

KURT & COURTNEY

**NICK
BROOMFIELD**

Ηνωμένο Βασίλειο/United Kingdom - 1998 - Έγχρωμο/Color - 95'
Σκην./Dir.- Σεν./Scr.: Nick Broomfield | Φωτ./Cin.: Joan Churchill, Alex Vender |
Μοντ./Ed.: Mark Atkins, Harley Escudier | Μουσ./Mus.: David Bergeaud, Dylan
Carlson | Αφήγηση/Narration: Nick Broomfield | Παρ./Prod.: Nick Broomfield,
Tine Van Den Brande, Daniel Harris

**NICK
BROOMFIELD**

(1948)

Biggie and Tupac
(2002)
Tales of the Grim
Sleepers (2014)
Γουίτνεϊ Χιού-
στον: Μπορώ να
Είμαι ο Εαυτός
Μου;/Whitney:
Can I Be Me
(2017)

Στις 8 Απριλίου 1994, ο 27χρονος frontman των Nirvana, Kurt Cobain, βρίσκεται νεκρός στο σπίτι του στο Σιάτλ. Ο θάνατός του καταγράφεται ως αυτοκτονία, ωστόσο η τραγική του κατάληξη γεννά «θεωρίες συνωμοσίας». Το ντοκιμαντέρ ερευνά ενδελεχώς τις συνθήκες θανάτου του υπέρλαμπρου άστρου της grunge σκηνής, αλλά και τους υπαιτιγμούς για πιθανή εμπλοκή της συζύγου του και μητέρας της κόρης τους, Courtney Love. Η ίδια, τότε τραγουδίστρια των Hole, αρνήθηκε να παραχωρήσει μουσική των Nirvana στο φιλμ και επιχείρησε να εμποδίσει την παραγωγή και την προβολή του. Ο σκηνοθέτης, στο πολυσυζητημένο του έργο, καταθέτει ότι ο Cobain ένιωθε πράγματι δυστυχισμένος. Παράλληλα, καταγράφει όλες τις εκδόσεις και εστιάζει στην προσπάθεια λογοκρισίας από πλευράς της Love, την στιγμή που η ίδια δηλώνει υπέρμαχος της ελευθερίας του λόγου.

On April 8, 1994, 27-year-old iconic Nirvana frontman Kurt Cobain was found dead at his home in Seattle. His death was officially called suicide; however, his tragic ending gave rise to conspiracy theories. This documentary thoroughly investigates the surrounding context of the grunge icon's death, as well as allegations suggesting possible involvement by his wife and mother of their daughter, Courtney Love. Love, then lead singer of Hole, denied the use of Nirvana's music in the film and attempted to block its production and release. In this much-discussed work, the director asserts that Cobain was indeed deeply unhappy, while also presenting all perspectives and focusing on Love's censorship attempts -despite her public image as a defender of free speech.

AILEEN WUORNOS: THE SELLING OF A SERIAL KILLER

**NICK
BROOMFIELD**

ΗΠΑ/USA, Ηνωμένο Βασίλειο/United Kingdom - 1992 - Έγχρωμο/Color - 93'
Σκην./Dir.- Σεν./Scr.: Nick Broomfield | Φωτ./Cin.: Barry Ackroyd | Μοντ./Ed.:
Richard M. Lewis | Μουσ./Mus.: David Bergeaud | Παρ./Prod.: Riete Oord

**NICK
BROOMFIELD**

(1948)

Biggie and Tupac
(2002)
Tales of the Grim
Sleepers (2014)
Γουίτνεϊ Χιού-
στον: Μπορώ να
Είμαι ο Εαυτός
Μου;/Whitney:
Can I Be Me
(2017)

Η ιεροδούλη Aileen Wuornos θεωρείται η πρώτη γυναίκα serial killer: σκότωσε επτά πελάτες. Το ντοκιμαντέρ καταγράφει τις προσπάθειες του Broomfield να της πάρει συνέντευξη, με μεσολάβηση του δικηγόρου και της γυναίκας που την είχε υπό την προστασία της. Παράλληλα, αποκαλύπτει πώς οι οικείοι της προσπάθησαν να «πουλήσουν» προς ίδιον όφελος την ιστορία της, θέτει ερωτήματα περί διαφθοράς των αρχών και αν ήταν όντως κατά συρροή δολοφόνος. Το ντοκιμαντέρ προβλήθηκε από την υπεράσπιση στη δίκη της Wuornos το 2001, προκειμένου να αποδειχθεί η ανεπάρκεια του αρχικού δικηγόρου. Η εμπλοκή του Broomfield τον οδήγησε στη δημιουργία δεύτερου, εξίσου συγκλονιστικού, φιλμ («Aileen: Life and Death of a Serial Killer»). Η Wuornos εκτελέστηκε στις 9/10/2002 στη Φλόριδα.

The prostitute Aileen Wuornos is considered the first female serial killer: she murdered seven clients. The documentary captures Broomfield's efforts to interview her, through the mediation of her lawyer and the woman who had taken her under her protection. At the same time, it reveals how those close to her tried to «sell» her story for personal gain, raises questions about official corruption, and whether she was truly a serial killer. The documentary was presented by the defense at Wuornos's 2001 trial, in order to demonstrate the incompetence of her original lawyer. Broomfield's involvement led him to the creation of a second, equally powerful film («Aileen: Life and Death of a Serial Killer»). Wuornos was executed on 10/9/2002 in Florida.

HEIDI FLEISS: HOLLYWOOD MADAM

**NICK
BROOMFIELD**

ΗΠΑ/USA, Ηνωμένο Βασίλειο/United Kingdom, Καναδάς/Canada, Γερμανία/
Germany - 1995 - Έγχρωμο/Color - 106'
Σκην./Dir.: Nick Broomfield | Φωτ./Cin.: Paul Kloss | Μοντ./Ed.: Susan J. Bloom
| Μουσ./Mus.: David Bergeaud | Αφήγηση/Narration: Nick Broomfield | Παρ./
Prod.: Nick Broomfield, Kahane Corn Cooperman, Riete Oord

**NICK
BROOMFIELD**

(1948)

Biggie and Tupac
(2002)
Tales of the Grim
Sleepers (2014)
Γουίτνεϊ Χιού-
στον: Μπορώ να
Είμαι ο Εαυτός
Μου;/Whitney:
Can I Be Me
(2017)

Η νεαρή Heidi Fleiss, γνωστή τοις πάσι ως Hollywood Madam, δι-
ηύθυνε κύκλωμα ιερόδουλων πολυτελείας στο Λος Άντζελες μέχρι
που αντιμετώπισε το νόμο τόσο για τη φύση της δουλειάς της όσο
και για οικονομικά αδικήματα. Το σκάνδαλο που προκλήθηκε, συ-
γκλόνισε την αμερικανική κοινωνία. Το ντοκιμαντέρ, ερευνά την
άνοδο και την πτώση της Fleiss και μέσα από τη ζωή, τη δράση
της και τη σχέση της με διάσημους πελάτες αποκαλύπτει τον επι-
κίνδυνο κόσμο και τις σκοτεινές πτυχές της βιομηχανίας του σεξ,
τη διαφθορά, τη διαπλοκή και την υποκρισία της εξουσίας. Ένα
συναρπαστικό ντοκιμαντέρ που σου δίνει την αίσθηση ότι βλέπεις
ταινία μυθοπλασίας.

The young Heidi Fleiss, widely known as the Hollywood Madam, ran
a high-end prostitution ring in Los Angeles until she came face to
face with the law - both for the nature of her work and for financial
crimes. The resulting scandal shocked the American society. This
documentary traces the rise and fall of Fleiss, and through her
life, activities, and connections with famous clients, it exposes the
dangerous and dark underbelly of the sex industry - corruption,
collusion, and the hypocrisy of power. A gripping documentary that
mostly feels like watching a fiction film.

MALOU

Γερμανία/ Germany - 1981 - Έγχρωμη / Color - 95'
Σκην./Dir.: Jeanine Meerapfel | Σεν./Scr.: Jeanine Meerapfel, Grischa Huber,
Michael Juncker | Φωτ./Cin.: Michael Ballhaus | Μοντ./Ed.: Dagmar Hirtz | Μουσ./
Mus.: Peer Raben | Ηθ./Cast: Ingrid Caven, Grischa Huber, Helmut Griem, Ivan
Desny, Marie Colbin, Peter Chatel | Παρ./Prod.: Michael Böhme, Robert van
Ackeren, Regina Ziegler

Με αφορμή τα προβλήματα του γάμου της η Χάνα, μια δυναμική,
ανεξάρτητη γυναίκα ανατρέχει στη ζωή της Γαλλίδας μητέρας της
Μαλού, που ακολούθησε τον Γερμανοεβραίο σύζυγο της στη Γερ-
μανία και με την άνοδο του ναζισμού κατέληξαν στην Αργεντινή. Η
μητέρα γίνεται το επίκεντρο μιας σειράς αναδρομών στο παρελθόν,
μέσα από τις οποίες μαθαίνουμε για τη θυελλώδη ζωή της, τους
άντρες που την καθόρισαν και τη δυσκολία που αντιμετώπισε στην
ανατροφή της Χάνα. Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της Meerapfel
είναι μια περιπετειώδης αλλά διακριτική μελέτη του ανήκειν και της
γυναικείας χειραφέτησης, που θέτει τα φεμινιστικά της επιχειρήμα-
τα με διφορούμενο, και ελαφρώς περιπαικτικό ύφος.

*Βραβείο FIPRESCI στις Κάνες και Καλύτερης Σκηνοθεσίας στο φεστιβάλ
του San Sebastian.

Driven by the problems in her marriage, Hannah, a strong,
independent woman, looks back on her French mother's life Malou
who followed her German-Jewish husband to his country and
with the rise of Nazism ended up in Argentina. Through a series
of flashbacks we learn of the mother's stormy life, the men who
defined her destiny and the difficulty she had in bringing her up.
Meerapfel's first feature is a meandering but delicate study of
belonging and female self-discovery that makes its feminist points
in ambiguous, even teasing fashion.

*It won the FIPRESCI award in Cannes and that of Best Direction in the San
Sebastian festival.

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΗΝ JEANINE
MEERAPFEL
JEANINE
MEERAPFEL
TRIBUTE**

**JEANINE
MEERAPFEL**

(1943)

Die Kummeltürkin
geht [de] (1985)
Days to
Remember (1987)
The Girlfriend
(1988)
Desembarcos [es]
(1989)
Amigomío (1994)
Mosconi - oder
wem gehört die
Welt (2007)
The German
Friend (2012)

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΓΥΑΛΙ The Magic Glass

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΗΝ
ΙΩΑΝΝΑ
ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ**
ΙΩΑΝΝΑ
ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
TRIBUTE

Ελλάδα/Greece - 1988 - Έγχρωμη/Color - 103'

Σκην./Dir.-Σεν./Scr.: Μαρία Γαβαλά/Maria Gavala | Φωτ./Cin.: Φίλιππος Κουτσαφτής/Filippos Koutsaftis | Μοντ./Ed.: Ιωάννα Σπηλιοπούλου/Ioanna Spiliopoulou | Ηθ./Cast: Νόνη Ιωαννίδου/Noni Ioannidou, Άκης Σακελλαρίου/Akis Sakellariou, Σμαράγδα Διαμαντίδου/Smaragda Diamantidou, Μπονίτα Παπαστάθη/Bonita Papastathi, Λελούδα Πέτρου/Lelouda Petrou, Μπάμπης Χατζηδάκης/Babis Hatzidakis | Παρ./Prod.: Μαρία Γαβαλά/Maria Gavala

**MARIA
GAVALA/
MARIA
GAVALA**

(1947)

Το άρωμα της
βιολέτας/The
Scent of Violets
(1985)

Περί έρωτος
(1ο μέρος -
Χρυσάνθη: οι
αποτυχίες)/On
Love (1982)
Αφήγηση, περι-
πέτεια-γλώσσα,
σιωπή/Narrative/
Adventure/
Language/Silence
(1979)

Ο Μάριος και η Νικολέτα αντιμετωπίζουν προβλήματα στη σχέση τους, τα οποία οξύνονται με την άφιξη μιας όμορφης γειτόνισσας. Το νεαρό ζευγάρι αποφασίζει να ταξιδέψει αναζητώντας ξανά τον έρωτα και την κοινή τους ζωή -να "ξανασυναντήσουν" ο ένας τον άλλον. Η Μαρία Γαβαλά στην τελευταία της μεγάλου μήκους ταινία, αυτό το τρυφερό, ρεαλιστικό αισθηματικό δράμα με το φαινομενικά ανάλαφρο ύφος, διεισδύει στην ευθραυστότητα της σχέσης ενός παντρεμένου ζευγαριού. Επιρροές από το γαλλικό Νέο Κύμα, κάμερα 16 mm, ωραία φωτογραφία, προσεγγμένο μοντάζ και το θαυμάσιο ντουέτο των Νόνη Ιωαννίδου- Άκη Σακελλαρίου να απολαμβάνει την ελευθερία του αυτοσχεδιασμού. Ένα low budget έργο που αποδεικνύει πως, ακόμη και με λίγα μέσα, μπορεί να γεννηθεί κάτι όμορφο, βαθύ και ουσιαστικό. Κρατικό Βραβείο Ποιότητας του Υπουργείου Πολιτισμού..

Mario and Nikoleta are facing problems in their relationship, which exacerbate with the arrival of a beautiful new neighbor. The young couple decides to go on a journey, seeking to rediscover love and rebuild their shared life - to «meet» each other again. In her final feature film, Maria Gavala delivers a tender, realistic romantic drama with a seemingly light tone that penetrates the fragility of a married couple's bond. Influences from the French New Wave, 16mm camera work, beautiful cinematography, meticulous editing, and the marvelous duo of Noni Ioannidou and Akis Sakellariou, who enjoy the freedom of improvisation. A low-budget work that proves something beautiful, profound, and meaningful can emerge even with limited means. State Quality Award from the Hellenic Ministry of Culture.

ΤΕΛΟΣ ΕΠΟΧΗΣ End of an Era

Ελλάδα/Greece - 1994 - Ασπρόμαυρη/B&W, Έγχρωμη/Color - 98'

Σκην./Dir.: Αντώνης Κόκκινος/Antonis Kokkinos | Σεν./Scr.: Αντώνης Κόκκινος/Antonis Kokkinos, Αλέξανδρος Κακαβάς/Alexandros Kakavas | Φωτ./Cin.: Σταύρος Χασάπης/Stavros Hasapis | Μοντ./Ed.: Ιωάννα Σπηλιοπούλου/Ioanna Spiliopoulou | Μουσ./Mus.: Γιάννης Μπαχ Σπυρόπουλος/Yiannis Bach Spyropoulos | Ηθ./Cast: Κώστας Καζανάς/Kostas Kazanas, Δημοσθένης Παπαδόπουλος/Dimosthenis Papadopoulos, Γιώργος Πιρπασόπουλος/Yorgos Pirpassopoulos, Δέσποινα Κούρτη/Despina Kourti, Πέγκυ Τρικαλιώτη/Peggy Trikalioti | Παρ./Prod.: Πάνος Παπαχατζής/Panos Papahadzis, Αντώνης Κόκκινος/Antonis Kokkinos

**ΙΩΑΝΝΑ
ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ**

**ΑΝΤΩΝΗΣ
ΚΟΚΚΙΝΟΣ/
ANTONIS
KOKKINOS**

(1951)

Ο αδερφός
μου κι εγώ/My
Brother and I
(1998)
Dream a Little
Dream of Me
(2000, μ.μ./short)
Πάμπτωχοι Α.Ε./
Very Poor INC.
(2001)
Μαραθώνιος/
Marathon (2004)

1969, Δικτατορία: ο Χρήστος, έρχεται από την επαρχία σε Γυμνάσιο Αρρένων της πρωτεύουσας ώστε να προετοιμαστεί καλύτερα για τις εισαγωγικές στο Πανεπιστήμιο. Γρήγορα γίνεται μέλος μιας παρέας τελειόφοιτων ανήσυχων συμμαθητών του. Η ροκ μουσική, οι έρωτες, οι εφηβικές «σκανδαλιές», τους βοηθούν να αποδράσουν από την πνιγνή πραγματικότητα... Εξαιρετικό ντεμπούτο του Αντώνη Κόκκινου και η ταινία που ξανάβαλε χιλιάδες κόσμου (250.000 εισιτήρια!) στις αίθουσες στη δεκαετία του '90, ανοίγοντας νέο παράθυρο στον ελληνικό κινηματογράφο. Υπέροχη αναβίωση της εποχής και της Αθήνας, καταπληκτική φωτογραφία του αείμνηστου Στ. Χασάπη, εξάισιο καστ με νέους που αναδείχθηκαν, θαυμάσιο μοντάζ, δυνατό σάουντρακ, άριστος ήχος. Βραβεία Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης: Καλύτερης Ταινίας, Β' Γυναικείου ρόλου (Π. Τρικαλιώτη), Σεναρίου, Μοντάζ, Ήχου. Κρατικά Βραβεία Ποιότητας Καλύτερης Ταινίας και Σεναρίου. Συμμετοχή στο Κάρλοβι Βάρι και άλλα 30 φεστιβάλ.

1969, during the dictatorship: Christos moves from the province to a boys' academy in Athens to prepare for university exams. He soon joins a group of restless senior classmates. Rock music, young love, and teenage mischief help them escape the stifling reality. Antonis Kokkinos's outstanding debut drew thousands back to cinemas in the 1990s (250,000 tickets), opening a new window on Greek cinema. It vividly recreates the era and Athens, with stunning cinematography by Stavros Hasapis, a superb cast of emerging young actors, excellent editing, a strong soundtrack, and expert sound. Awards: Thessaloniki Film Festival - Best Film, Best Supporting Actress, Screenplay, Editing, Sound. Greek State Quality Awards - Best Film and Screenplay. Screened at Karlovy Vary and 30+ other festivals.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ From the Edge of the City

Ελλάδα/Greece - 1998 - Έγχρωμη/Color - 94'
Σκην./Dir.: Σεν./Scr.: Κωνσταντίνος Γιάνναρης/Constantine Giannaris | Φωτ./Cin.: Γιώργος Αργυροηλιόπουλος/Yorgos Argirolisopoulos | Μοντ./Ed.: Ιωάννα Σπηλιοπούλου/Ioanna Spiliopoulou | Μουσ./Mus.: Άκης Δαούτης/Akis Daoutis | ΗΘ./Cast: Στάθης Παπαδόπουλος/Stathis Papadopoulos, Κώστας Κοτσιανίδης/Costas Kotsianidis, Παναγιώτης Χαρτοματσίδης/Panayotis Hartomatsidis, Θεοδώρα Τζήμου/Theodora Tzimu, Ανέστης Πολυχρονίδης/Anestis Polychronidis | Παρ./Prod.: Αναστάσιος Βασιλείου/Anastasios Vasileiou, Διονύσης Σαμιώτης/Dionysis Samiotis

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ/
CONSTANTINE
GIANNARIS

(1959)

Κοντά στον Πα-
ράδεισο/3 Steps
to Heaven (1995)
Δεκαπενταύγου-
στος/One Day in
August (2001)
Όμηρος/Hostage
(2005)
Άνθρωπος στη
θάλασσα/Man at
Sea (2011)
Το ξύπνημα της
άνοιξης/Spring
Awakening (2015)

Μια παρέα νεαρών Ρωσοπόντιων μεταναστών που ζουν στην άκρη της πόλης, στο Μενίδι, παλεύει να βρει θέση στη νέα πατρίδα. Συγκρούσεις με την οικογένεια, μικροκλοπές, ψωνιστήρι στην Ομόνοια, μπλεξίματα με ναρκωτικά, βία, οίκους ανοχής, συνθέτουν την ανέλπιδη καθημερινότητά τους. Συγκλονιστικό κοινωνικό δράμα που αποκαλύπτει τόσο την απόγνωση των ανήσυχων περιθωριοποιημένων εφήβων που ψάχνουν τον δρόμο τους σε έναν κόσμο χωρίς ευκαιρίες όσο και τον ρατσισμό της ελληνικής κοινωνίας. Ερμηνείες εξάισιες από παιδιά-αληθινούς μετανάστες, εικόνες περιθωρίου που δεν είχαμε ξαναδεί στο σινεμά και ένα πέπλο τρυφερότητας πάνω σε ρεαλισμό που σκοτώνει. Η ταινία που δικαίως καθιέρωσε τον Κ. Γιάνναρη.

*Δεύτερο Κρατικό Βραβείο Καλύτερης Ταινίας και Βραβείο Σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Η πρόταση της Ελλάδας στις υποψηφιότητες των Όσκαρ.

A group of young Pontic Greek immigrants living on the outskirts of Athens, in Menidi, struggles to find their place in their new homeland. Family clashes, petty thefts, hustling in Omonia, drugs, violence and visits to brothels make up their hopeless daily life. A gripping social drama revealing the despair of restless, teenage outcasts struggling to find their way in a world without opportunities, and the racism of Greek society. Outstanding performances by real immigrant youths, unseen images from the low suburbs, and a veil of tenderness over a realism that hits hard.

*Winner of the Second State Award for Best Film and Best Director at the Thessaloniki Film Festival. Greece's official submission for the Academy Awards.

ΑΥΤΗ Η ΝΥΧΤΑ ΜΕΝΕΙ Edge of Night

Ελλάδα/Greece, Κύπρος/Cyprus - 2000 - Έγχρωμη/Color - 117'
Σκην./Dir.: Νίκος Παναγιωτόπουλος/Nikos Panayotopoulos | Σεν./Scr.: Νίκος Παναγιωτόπουλος/Nikos Panayotopoulos, Θάνος Αλεξανδρής/Thanos Alexandris, Χρήστος Βακαλόπουλος/Christos Vakalopoulos | Φωτ./Cin.: Άρης Σταύρου/Aris Stavrou | Μοντ./Ed.: Ιωάννα Σπηλιοπούλου/Ioanna Spiliopoulou | Μουσ./Mus.: Σταμάτης Κραουνάκης/Stamatis Kraounakis | ΗΘ./Cast: Αθηνά Μαξίμου/Athina Maximou, Νίκος Κουρής/Nikos Kouris, Ζωή Ναλμπάντη/Zoe Nalbanti, Κώστας Μαρκόπουλος/Kostas Markopoulos, Θανάσης Βισκαδουράκης/Thanasis Viskadourakis, Γιάννης Ροζάκης/Giannis Rozakis, Τάκης Σπυριδάκης/Takis Spyridakis | Παρ./Prod.: Marianna Films ΕΠΕ

Ο Ανδρέας έχει ψιλικατζίδικο στην Αθήνα κι αγαπάει τη Στέλλα. Εκείνη ονειρεύεται να πετύχει ως τραγουδίστρια και αποφασίζει να ψάξει την τύχη της στα νυχτερινά κέντρα της επαρχίας. Εκείνος, παρέα μ' έναν φίλο συγγραφέα, την ψάχνει στις εθνικές οδούς... Όμως η νύχτα είναι σκληρή... Ο κορυφαίος, αντισυμβατικός δημιουργός ζωγραφίζει μιαν άλλη Ελλάδα και υπογράφει μια περιπλάνηση που μπήκε για πάντα στην καρδιά του κοινού. Εκπληκτική απόδοση της ατμόσφαιρας και του κόσμου των σκυλαδικών της επαρχίας. Εξαιρετικό το πρωταγωνιστικό δίδυμο Αθηνά Μαξίμου-Νίκος Κουρής, υπέροχοι όλοι οι ηθοποιοί, αξέχαστη η μουσική του Σταμάτη Κραουνάκη.

*Έξι Κρατικά Βραβεία Ποιότητας: Δεύτερο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας, Α' Γυναικείου ρόλου (Αθ. Μαξίμου), Β' Γυναικείου ρόλου (Ζ. Ναλμπάντη), Μουσικής (Στ. Κραουνάκης), Ήχου (Μ. Αθανασόπουλος), Σκηνογραφίας (Γ. Ανδριτσόγιαννος).

Andreas owns a convenience store in Athens and loves Stella. She dreams of becoming a singer and decides to seek her fortune in provincial nightclubs. He, along with a writer friend, searches for her along the highways... but the night is harsh. The acclaimed, unconventional director paints another Greece, crafting a journey that has stayed forever in the public's heart. The film vividly captures the atmosphere and world of provincial nightclubs. Outstanding lead duo Athina Maximou and Nikos Kouris, excellent supporting cast, and unforgettable music by Stamatis Kraounakis.

*Winner of six State Quality Awards: Second Best Fiction Film, Best Actress (A. Maximou), Best Supporting Actress (Z. Nalbanti), Music (S. Kraounakis), Sound (M. Athanasopoulos), Production Design (G. Andritsoyiannos).

ΙΩΑΝΝΑ
СПΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΝΙΚΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
/ΝΙΚΟΣ
ΠΑΝΑΥΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

(1941-2016)

Τα χρώματα της
ίριδος/The Colours
of Iris (1974)
Οι τεμπέληδες της
εύφορης κοιλάδας/
The Idlers of the
Fertile Valley (1978)
Μελόδραμα/
Melodrama? (1980)
Βαριέτέ/Variété
(1985)
Ονειρεύομαι τους
φίλους μου/I Dream
of My Friends (1993)
Delivery (2004)
Τα σπιρνοφόρα της
Αθήνας/The Fruit
Trees of Athens
(2010)

73

72

ΟΛΓΑ ΡΟΜΠΑΡΝΤΣ

Olga Robards

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΟΝ
ΑΝΔΡΕΑ
ΣΙΝΑΝΟ
ANDREAS
SINANOS
TRIBUTE

Ελλάδα/Greece - 1989 - Έγχρωμη/Color - 89'

Σκην./Dir.: Χρήστος Βακαλόπουλος/Hristos Vakalopoulos | Σεν./Scr.: Χρήστος Βακαλόπουλος/Hristos Vakalopoulos, Αντώνης Κιούκας/Antonis Kioukas | Φωτ./Cin.: Ανδρέας Σινάνος/Andreas Sinanos | Μοντ./Ed.: Κώστας Ιορδανίδης/Kostas Iordanidis | Μουσ./Mus.: Νίκος Ξυδάκης/Nikos Xydakis | Ηθ./Cast: Όλια Λαζαρίδου/Olia Lazaridou, Γιώργος Συμεωνίδης/Giorgos Symeonidis, Σταύρος Τσιώλης/Stavros Tsiolis, Αντώνης Καφετζόπουλος/Antonis Kafetzopoulos, Εύρη Σωφρονιάδου/Enri Sophroniadou, Κώστας Τσάκωνας/Kostas Tsakonas, Κέβη Ψαρρή/Kevi Psarri, Άννα Κοκκίνου/Anna Kokkinou | Παρ./Prod.: Χρήστος Βακαλόπουλος/Hristos Vakalopoulos

ΧΡΗΣΤΟΣ
ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ/
HRISTOS
VAKALOPOULOS

(1956-1993)

Παρακαλώ, γυ-
ναίκες, μην κλαίτε
/Please, Ladies,
Don't Cry (1992)

Μία σειρά δολοφονιών Αράβων μεγιστάνων συνταράσσει την Αθήνα. Κι ενώ όλοι αναζητούν άκαρπα τον δολοφόνο, ένας νεαρός διαρρήκτης ανακαλύπτει τυχαία πως πρόκειται για μια παράξενη Ελληνοαμερικανίδα, την Όλγα Ρόμπαρντς. Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του αξεχαστου Χρήστου Βακαλόπουλου, περιβάλλεται εδώ και χρόνια από το πέπλο γοητείας και μυστηρίου ενός μύθου -και το κοινό την ακολουθεί πιστά στις σπάνιες προβολές της στη μεγάλη οθόνη. «Κωμωδία με στοιχεία σασπένς» την είχε χαρακτηρίσει ο πολυτάλαντος δημιουργός που έφυγε στα 37 του μόλις χρόνια. Η υπέροχη Όλια Λαζαρίδου θα είναι για πάντα η Όλγα Ρόμπαρντς ενώ η φωτογραφία του Ανδρέα Σινάνου (Βραβείο στη Θεσσαλονίκη) αποτυπώνει μοναδικά την ποιητικά μεγαλολογική ατμόσφαιρα της πόλης, από τις ταράτσες των Εξαρχείων και τη Μπλε Πολυκατοικία ως τους σκοτεινούς δρόμους της.

A series of murders targeting Arab tycoons shakes Athens. While the city searches in vain for the killer, a young burglar accidentally discovers that the culprit is a peculiar Greek-American woman, Olga Robards. The first feature film by the unforgettable Christos Vakalopoulos has long been shrouded in a veil of myth, fascination, and mystery, with audiences faithfully attending its rare screenings. The multi-talented director described it as a "suspenseful comedy". The magnificent Olia Lazaridou will forever be Olga Robards while the cinematography by Andreas Sinanos (award-winning in Thessaloniki) captures the poetically melancholic atmosphere of the city, from the rooftops of Exarchia and the Blue Apartment Building to its shadowy streets.

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Borderline

Ελλάδα/Greece, Γερμανία/Germany, Μεγάλη Βρετανία/UK, Βέλγιο/Belgium - 1994 - Έγχρωμη/Color - 85'

Σκην./Dir.: Πάνος Καρκανεβάτος/Panos Karkanevatos | Σεν./Scr.: Πάνος Καρκανεβάτος/Panos Karkanevatos, Γιάννης Ξανθόπουλος/Giannis Xanthopoulos, Clare Downs | Φωτ./Cin.: Ανδρέας Σινάνος/Andreas Sinanos | Μοντ./Ed.: Γιάννης Τσιτσόπουλος/Giannis Tsitsopoulos | Μουσ./Mus.: Νίκος Κυπουργός/Nikos Kyrgyrgos | Ηθ./Cast: Άρης Λεμπεσόπουλος/Aris Lebessopoulos, Χρήστος Κалаβρούζος/Christos Kalavrouzos, Σταύρος Ζαλμάς/Stavros Zalmas, Μαρία Κυριάκη/Maria Kyriaki | Παρ./Prod.: Πάνος Καρκανεβάτος/Panos Karkanevatos

Δύο αδέρφια μεγαλώνουν δύσκολα σ' ένα χωριό ορυχείων, χωρίς μάνα. Ο μεγαλύτερος, ο Στέλιος, λιποτακτεί από τον στρατό κι εξαφανίζεται. Χρόνια αργότερα, ο μικρότερος, ο αστυνομικός Γιάννης, ανακαλύπτει πλαστά έγγραφα που τον κάνουν να πιστέψει ότι ζει. Φεύγει σε αναζήτησή του. Στην πορεία του όμως αλλάζει την οπτική του για τη ζωή, την ελευθερία, την ταυτότητα, γίνεται παρόνομος, ισορροπεί στο μεταίχμιο... Ο Πάνος Καρκανεβάτος δίνει στο ντεμπούτο του μια δραματική ταινία δρόμου, που στην ουσία κρύβει το εσωτερικό ταξίδι αυτογνωσίας του ήρωά του. Η εξαιρετική φωτογραφία του Ανδρέα Σινάνου και τα γυρίσματα στον μαγικό Στρυμόνα, συμβάλλουν καθοριστικά στην ατμόσφαιρα.

*Βραβεία: Σκηνοθεσίας, Μουσικής, Β' Ανδρικού ρόλου (Χρήστος Κалаβρούζος), στο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Βραβείο Ποιότητας Υπουργείου Πολιτισμού. Συμμετοχή στο διαγωνιστικό τμήμα του Φεστιβάλ Λοκάρνο.

Two brothers grow up in a harsh mining village without a mother. The older, Stelios, deserts the army and vanishes. Years later, police officer Giannis discovers forged documents suggesting Stelios is alive. His search becomes a journey of self-discovery: he questions life, freedom, and belonging, and treads the fine line between law and rebellion. In his debut, Panos Karkanevatos delivers a powerful road drama capturing the hero's inner journey. Andreas Sinanos' stunning cinematography along the magical Strymon River create a deeply atmospheric experience.

*Awards: Best Director, Music, and Supporting Actor (Christos Kalavrouzos) at the Thessaloniki Film Festival, the Greek Ministry of Culture Quality Award. Participation at the Locarno Festival competition

ANDREAS
SINANOS

ΠΑΝΟΣ
ΚΑΡΚΑΝΕΒΑΤΟΣ/
PANOS
KARKANEVATOS

(1962)

Χώμα και νερό/
Earth and Water
(1999)
Ρουλεμάν/
Rouleman (2004)
Καλά κρυμμένα
μυστικά - Αθανασία/Well
Kept Secrets
- Athanassia
(2008)
Όχθες/
Riverbanks (2015)

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ Annas Sommer

ΑΝΔΡΕΑΣ
ΣΙΝΑΝΟΣ

Γερμανία/Germany, Ελλάδα/Greece, Ισπανία/Spain - 2001 - Έγχρωμη/ Color - 107
Σκην./Dir. - Σεν./Scr. Jeanine Meerapfel | Φωτ./Cin.: Ανδρέας Σινάνος/Andreas Sinanos | Μοντ./Ed.: Bernd Euscher | Μουσ./Mus.: Φλώρος Φλωρίδης/Floros Floridis | Ηθ./Cast: Ángela Molina, Herbert Knaur, Δημήτρης Καταλειφός/
Dimitris Katalifos, Rosana Pastor, Άγης Εμμανουήλ/Agis Emmanouil, Θέμις Μπα-
ζάκα/Themis Bazaka, Μαρία Σκουλά/Maria Skoula, Δέσπω Διαμαντίδου/Despo
Diamantidou | Παρ./Prod.: José Luis Borau, Dagmar Jacobsen, Φάνης Συναδινός/
Fanis Sinadinou

JEANINE
MEERAPFEL

(1943)

Malou (1981)
La Amiga/H Φίλη
(1988)
Amigomío (1994)
Der Deutsche
Freund/
Ο Γερμανός
Φίλος (2012)

Η 50χρονη φωτορεπόρτερ Άννα, που βιώνει την απώλεια του συ-
ζύγου της, ετοιμάζεται να πουλήσει το σπίτι της οικογένειάς της
σε ένα ελληνικό νησί. Το άνοιγμα ενός μπαούλου αποκαλύπτει
άγνωστες ιστορίες ζωής της γιαγιάς και του πατέρα της... Οι μνή-
μες και τα φαντάσματα της σεφαραδίτικης εβραϊκής οικογένειάς
της επιστρέφουν, την ίδια στιγμή που η ίδια γνωρίζει τον Νικόλα...
Ο χρόνος, η μνήμη, η απώλεια, η αγάπη και οι απρόβλεπτες στρο-
φές της ζωής, μπλέκονται στο τρυφερό, λυρικό δράμα της Γερμα-
νο-Αργεντινής σκηνοθέτριας, κάτω από το δυνατό Αιγαίοπελαγί-
τικο φως που χειρίζεται πανέμορφα ο φακός του Ανδρέα Σινάνου.
Εξαιρετική η ερμηνεία της Ισπανίδας Ángela Molina, ξεδιπλώνει
την εύθραυστη ψυχή της Άννας, χωρίς μελοδράματα, μέσα στην
ελαφρότητα του ελληνικού καλοκαιριού και τις υπέροχες μυρω-
διές των τοπικών συνταγών που απλώνει στην κουζίνα της.

Fifty-year-old photojournalist Anna, grieving her husband's loss, is
about to sell her family home on a Greek island. The opening of
an old chest uncovers the hidden stories of her grandmother and
father, bringing back memories and ghosts of her Sephardic Jewish
heritage, just as she meets Nikola. Time, memory, loss, love, and
life's unexpected turns intertwine in this tender, lyrical drama by
the German-Argentine director, bathed in the striking Aegean light
beautifully captured by Andreas Sinanos. Ángela Molina delivers an
outstanding performance, revealing Anna's fragile soul with subtlety,
amidst the lightness of the Greek summer and the wonderful scents
of local dishes she prepares in her kitchen.

Η ΣΚΟΝΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ The Dust of Time

Ελλάδα/Greece, Γερμανία/Germany, Ιταλία/Italy, Ρωσία/Russia - 2008 - Έγχρω-
μη/Color - 125'
Σκην./Dir.-Σεν./Scr.: Θόδωρος Αγγελόπουλος/ Theo Angelopoulos | Φωτ./
Cin.: Ανδρέας Σινάνος/Andreas Sinanos | Μοντ./Ed.: Γιάννης Τσιτσόπουλος/
Yannis Tsitsopoulos, Γιώργος Χελιδονίδης/Yorgos Helidonidis | Μουσ./Mus.:
Ελένη Καραϊνδρού/Eleni Karaindrou | Ηθ./Cast: Willem Dafoe, Bruno Ganz,
Michel Piccoli, Irène Jacob, Christiane Paul, Πένη Πιττακή/Reni Pittaki, Κώστας
Αποστολίδης/Costas Apostolidis, Αλέξανδρος Μυλωνάς/Alexandros Mylonas |
Παρ./Prod.: Φοίβη Οικονομοπούλου/Phoebe Economidou

ANDREAS
SINANOS

Ένας Ελληνοαμερικανός σκηνοθέτης γυρίζει μια ταινία βασισμέ-
νη στη ζωή της μητέρας του, Ελένης, ενώ παράλληλα αναζητά τη
χαμένη του αγάπη. Οι προσωπικές αναμνήσεις μπλέκονται με τις
ιστορικές αλλαγές του 20ού αιώνα σε διάφορα μέρη του κόσμου
- από Ιταλία και Βερολίνο μέχρι Καζακστάν. Στην τελευταία του
ταινία (δεύτερο μέρος της περίφημης «Τριλογίας» του με αναφο-
ρές στον Θεβαϊκό Κύκλο, που δυστυχώς δεν πρόλαβε να ολο-
κληρώσει), ο κορυφαίος δημιουργός ξεδιπλώνει την ιστορία του
ανάμεσα στο 1953 και το 1974: στην πρώην Σοβιετική Ένωση, στα
σύνορα Αυστρίας-Ουγγαρίας, στην Ιταλία και στη Νέα Υόρκη, από
τις παραμονές του θανάτου του Στάλιν έως την παραίτηση Νίξον
και την πτώση της χούντας. Μνήμη, εξορία, προσφυγιά, εμφύλιος,
διχασμός, πολιτική βία, αναζήτηση ταυτότητας, πεπρωμένο, αυτο-
γνωσία, συμφιλίωση με το παρελθόν... Όλα περνούν μέσα από τα
μεγαλειώδη πλάνα και τον φακό του Ανδρέα Σινάνου.

A Greek-American filmmaker is making a movie based on the life of
his mother, Eleni, while also searching for his lost love. His personal
memories intertwine with the pivotal events of the 20th century,
spanning from Italy and Berlin to Kazakhstan. In his final work
(the second part of his renowned "Trilogy," with references to the
Theban Cycle, which he sadly never completed), the great director
unfolds his story between 1953 and 1974 - from the former Soviet
Union and the Austrian-Hungarian border to Italy and New York -
from the death of Stalin to Nixon's resignation and the fall of the
Greek dictatorship. Memory, exile, displacement, civil strife, division,
political violence, identity, destiny, self-knowledge, reconciliation with
the past... All pass through the magnificent lens of Andreas
Sinanos.

ΘΟΔΩΡΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ/
THEO
ANGELOPOULOS

(1935-2012)

Μέρες του '36/
Days of '36 (1972)
Ο θίασος/The
Traveling Players
(1975)
Ταξίδι στα Κύθη-
ρα / Voyage to
Cythera (1984)
Τοπίο στην ομί-
χλη/Landscape in
the Mist (1988)
Μια αιωνιότητα
και μια μέρα /
Eternity and a
Day (1998)
Τριλογία: Το λι-
βάδι που δακρύ-
ζει / Trilogy: The
Weeping Meadow
(2004)

77

JUDEX, Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ BATMAN

Ο Φεγιάντ, ο μεγάλος αυτός σκηνοθέτης των πρώτων επεισοδιακών ταινιών (Φαντομάς/ Fantômas, Οι βρικόλακες/Les vampires) κατόρθωσε με τον Ζιούντεξ να γυρίσει μια ταινία όπου η περιπέτεια γινόταν κάτι το θαυμαστό, έπαιρνε μορφή ελευθερίας, επαναστατικότητας, σουρεαλιστικής συνειδητοποίησης. «Οι αιώνιοι λογοκριτές», όπως γράφει ο Άδωνις Κύρου στο θαυμάσιο βιβλίο του Ο σουρεαλισμός στον κινηματογράφο, «δεν είχαν καταλάβει ότι για τον Φεγιάντ, το Κακό και το Καλό δεν ήταν πράγματα αντίθετα, ότι οι έννοιες αυτές ούτε καν υπήρχαν στις ταινίες του και ότι ο Φαντομάς και ο Φεγιάντ ανήκαν στη μεγάλη οικογένεια της ελευθερίας».

Όμως οι υπερασπιστές των αστικών ιδεωδών, στο μυαλό των οποίων δεν μπόρεσε να ξεκαθαρίσει η έννοια του θαυμαστού και για τους οποίους η ζωή δεν ήταν τίποτα άλλο από αυτό που έβλεπαν με τα μάτια τους, θέλησαν σε αρκετές περιπτώσεις να απαγορεύσουν την προβολή του Ζιούντεξ! Το κοινό όμως, ανεπηρέαστο τόσο από τα μέτρα προφύλαξης των λογοκριτών –μέτρα που δεν είχαν άλλο σκοπό από του να υπερασπιστούν μια αστική κοινωνία για την οποία κάθε έννοια ελευθερίας ήταν και είναι ένα μέσο καταστροφής– όσο και από τη σνομπιστική απόσταση των αυτοαποκαλούμενων διανοουμένων, υποστήριξε με τον πιο θερμό ενθουσιασμό τις ταινίες του Φεγιάντ. Ο Φεγιάντ, με καταπληκτική πλαστικότητα στη φωτογραφία, με τις φωτοσκιάσεις να παίζουν μεγάλο ρόλο, με φόντο ένα ποιητικό, σχεδόν σουρεαλιστικό περιβάλλον, έφτιαξε ένα Ζιούντεξ καταπληκτικό, πρόδρομο των pulp ηρώων, όπως ο Batman και ο Shadow, ταινία χωρίς φιλοσοφικές ή ψυχολογικές έννοιες, ταινία που η αξία της βρίσκεται στις εικόνες της και πρέπει κανείς να τη δει για να την απολαύσει όπως πρέπει.”

Ζωντανή Μουσική Συνοδεία στην Προβολή του JUDEX!

Η προβολή θα πλαισιωθεί από μια ζωντανή μουσική εμφάνιση, ειδικά σχεδιασμένη για την περίπτωση. Οι μουσικοί Μιχάλης Νιβολιανίτης (πιάνο, κρουστά, electronics), Βασίλης Τζαβάρας (κιθάρα, loops, πλήκτρα), Μιχάλης Καταχανάς (βιολί), Στέφανος Ψαραδάκης (κρουστά, electronics) και Κώστας Βαζούρας (σαξόφωνο, φλάουτο) θα δημιουργήσουν ζωντανά την ηχητική ατμόσφαιρα που θα συνομιλήσει με το εμβληματικό έργο του Feuillade.

Η μουσική τους, βασισμένη σε πρωτότυπα θέματα των Βασίλη Τζαβάρα και Μιχάλη Νιβολιανίτη, συνδυάζει ηλεκτρονική και ηλεκτρακουστική μουσική, με αναφορές στα ρεύματα του 20ού αιώνα, το post rock, τη jazz, το funk, το ambient και τα cinematic ιδιώματα. Μέσα από προετοιμασμένες δομές και αυτοσχεδιασμούς, δημιουργείται ένα πλούσιο και πολυεπίπεδο ηχητικό τοπίο, προσφέροντας στο κοινό μια ολοκληρωμένη κινηματογραφική εμπειρία.

Ο Μιχάλης Νιβολιανίτης και ο Βασίλης Τζαβάρας συνεργάζονται από το 1993 ως ιδρυτικά μέλη του σχήματος Occasional Dream, ενώ από το 2023, μαζί με τη Μιράντα Βατικιώτη και την Ερατώ Τζαβάρα, ίδρυσαν την καλλιτεχνική-εκπαιδευτική ομάδα Weave. Μαζί έχουν κυκλοφορήσει το άλμπουμ Arousia και πραγματοποιήσει δεκάδες συναυλίες και ηχογραφήσεις.

Η σύμπραξη των πέντε μουσικών για τη συγκεκριμένη προβολή υπόσχεται μια μοναδική εμπειρία, όπου η μαγεία του βωβού κινηματογράφου συναντά την ελευθερία του σύγχρονου αυτοσχεδιασμού.

ΓΑΛΛΙΑ/FRANCE - 1916 - μ&a/b&w - 383'

Σκην./Dir.: Louis Feuillade | Σεν./Scr.: Arthur Bernède, Louis Feuillade | Φωτ./Cin.: André Glatti, Léon Klausse | Μοντ./Ed.: Léon Klausse | Ηθ./Cast: René Cresté, Musidora, René Poyen, Édouard Mathé | Παρ./Prod.: Gaumont

ΒΩΒΗ ΤΑΙΝΙΑ
ΜΕ ΖΩΝΤΑΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ

Το βωβό κινηματογραφικό επίτευγμα του Louis Feuillade, είναι μια σειρά 12 επεισοδίων που κατά τη σχεδόν 7ωρη διάρκειά του χτίζει μια εκλεπτυσμένη, πολυεπίπεδη αφήγηση με συνεχείς αποκαλύψεις για το παρελθόν, γεγονός που διατηρεί αμείωτο το ενδιαφέρον του θεατή και οδηγεί σε ένα εντυπωσιακό φινάλε. Το Judex επαινείται, πέραν της συναρπαστικής του ιστορίας, για τους πολυσύνθετους χαρακτήρες που αποδίδονται με δυνατές ερμηνείες και την πρωτοποριακά, ατμοσφαιρική φωτογραφία του. Η υπόθεση της ταινίας, παρακολουθεί τον ομώνυμο ήρωα που ως μαυροντυμένος εκδικητής αναζητά δικαίωση από τον διεφθαρμένο τραπεζίτη που ευθύνεται για τον θάνατο του πατέρα του. Μνημονεύεται ως ο πρόγονος όλων των υπερηρωικών περιπετειών, ως ένα σχόλιο για την αστική δικαιοσύνη και ως η πρώτη υπερεπιτυχημένη mini series.

Louis Feuillade's silent cinematic achievement consists of 12 episodes that build a sophisticated, multi-layered narrative with constant revelations about the past which keeps the viewer's interest undiminished and leads to an impressive finale. Judex is praised for its complex characters portrayed with strong performances and its innovative, atmospheric photography. The film follows the eponymous hero as a black-clad avenger seeking revenge against the corrupt banker responsible for his father's death. It is remembered as the ancestor of all superhero adventures, as a commentary on urban justice, and as the first hugely successful mini-series.

LOUIS
FEUILLADE

(1873-1925)

Heliogabale (1911)
Les Vampires/
The Vampires
(1915)
Tih Minh (1918)
Parisette (1922)

ΕΙΔΙΚΕΣ
ΠΡΟΒΟΛΕΣ
SPECIAL
SCREENINGS

ΝΑ ΜΛΙJEČΝΟΜ ΡUTU On the Milky Road

Βοσνία-Ερζεγοβίνη/Bosnia and Herzegovina, Σερβία/Serbia, Μεξικό/Mexico, ΗΠΑ/USA, Ηνωμένο Βασίλειο/United Kingdom - 2016 - Έγχρωμη/Color - 125' Σκην./Dir.: Emir Kusturica | Σεν./Scr.: Emir Kusturica (βασισμένο στο επεισόδιο του στο ανθολογικό φιλμ/ based on his segment in the anthology film "Words with Gods") | Φωτ./Cin.: Goran Volarević, Martin Šec | Μοντ./Ed.: Svetolik "Miša" Zajc | Μουσ./Mus.: Stribor Kusturica | ΗΘ./Cast: Emir Kusturica, Monica Bellucci, Predrag Manojlović, Sloboda Mićalović | Παρ./Prod.: Paula Vaccaro, Emir Kusturica, Lucas Akoskin, Alex Garcia

SPECIAL
SCREENINGS

Χωρισμένη σε τρία μέρη, η ταινία παρακολουθεί καθοριστικές στιγμές στη ζωή ενός άντρα και, παράλληλα, της χώρας του: τις σκοτεινές μέρες του πολέμου όπου η βία τον διαμορφώνει· την άνθιση ενός απρόσμενου έρωτα που φωτίζει τη ζωή του· και την απομόνωσή του ως μοναχού που αναζητά τη γαλήνη μετά την απώλεια της αγαπημένης του. Ο βραβευμένος δύο φορές στις Κάννες βετεράνος σκηνοθέτης υπογράφει ένα ρομαντικό δράμα γεμάτο φαντασία, μαγικό ρεαλισμό και μαύρο χιούμορ, πάνω στις συνέπειες του πολέμου, τις ανθρωπίνες σχέσεις και την αναζήτηση της προσωπικής ειρήνης. Πρωταγωνιστεί ο ίδιος με την πανέμορφη, ταλαντούχα Monica Bellucci στο πλευρό του. Φόντο τους η μαγευτική Trebinje όπου γυρίστηκε μεγάλο μέρος της ταινίας. Συνοδεία η ωραία μουσική του γιου του δημιουργού, Stribor Kusturica. Ειδική διάκριση στο φεστιβάλ Βενετίας. Σε πρώτη ελληνική προβολή.

Divided into three parts, the film follows pivotal moments in a man's life and, simultaneously, his country's: the dark days of war that shape him; the blossoming of an unexpected love that lights up his life; and his solitude as a monk seeking peace after losing his beloved. The two-time Cannes-winning veteran director presents a romantic drama full of fantasy, magical realism and dark humor, exploring the consequences of war, human relationships, and the search for personal peace. He stars alongside the wonderful, talented Monica Bellucci. Set against the enchanting backdrop of Trebinje, with a beautiful soundtrack composed by the director's son, Stribor Kusturica. Special mention at the Venice Film Festival. First screening in Greece.

EMIR
KUSTURICA

(1954)

Θυμάσαι την Ντόλι Μπελ;/ Sjećaš li se Dolly Bell? (1981)
Ο Μπαρμπάς Είναι σε Ταξίδι για Δουλειές.../Otac na službenom putu (1985)
Ο Καιρός των Τσιγγάνων/Dom za vešanje (1988)
Arizona Dream (1993)
Underground (1995)

81

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Comoara

Ρουμανία/Romania, Γαλλία/France - 2015 - Έγχρωμη/Color - 89'
Σκην./Dir.: Corneliu Porumboiu | Σεν./Scr.: Corneliu Porumboiu | Φωτ./Cin.: Tudor Mircea | Μοντ./Ed.: Roxana Szel | Ηθ./Cast: Toma Cuzin, Adrian Purcărescu, Corneliu Cozmei, Radu Banzaru | Παρ./Prod.: Marcela Ursu

ΕΙΔΙΚΕΣ
ΠΡΟΒΟΛΕΣ

CORNELIU
PORUMBOIU

(1975)

Ήταν ή δεν ήταν;/
A fost sau n-a
fost? (2006)
Αστυνομία,
ταυτότητα/Politişt,
Adjectiv (2009)
Όταν βραδιάζει
στο Βουκουρέστι/
Când se lasă seara
peste Bucureşti
sau Metabolism
(2013)
Fotbal Infinit/
Infinite Football
(2018)
Οι σφυριχτές/
La Gomera (2019)

Ο Κόστι ζει με την οικογένειά του σε ένα μικρό διαμέρισμα και τα βγάζουν πέρα με δυσκολία. Τα βράδια διαβάζει στον γιο του τον Ρομπέν των Δασών κι ονειρεύεται θησαυρούς. Ένα όνειρο που φαίνεται να γίνεται πραγματικότητα όταν ο γείτονας του, Άντριαν, του λέει για τον θησαυρό που φέρεται να έχει θάψει ο παππούς του στο χωράφι τους και τον οποίο θέλει να ξεθάψει, αλλά χρειάζεται έναν ανιχνευτή μετάλλων και δεν έχει την οικονομική άνεση για τέτοιο εξοπλισμό. Τότε ο Κόστι μαζεύει όλα του τα χρήματα και προσλαμβάνει τον Κορνέλ, ο οποίος μπορεί να φέρει ανιχνευτή μετάλλων από τη δουλειά του. Έτσι οι τρεις τους είναι έτοιμοι να πλουτίσουν βρίσκοντας τον θησαυρό.

Με αφορμή τα 100 χρόνια της FIPRESCI.

Costi lives with his family in a small apartment and barely makes ends meet. In the evenings, he reads Robin Hood to his son and dreams of treasures. A dream that seems to come true when his neighbor tells him about the treasure that his grandfather allegedly buried in their field and which he wants to dig up, but for that he needs a metal detector. Costi then gets the money and hires Cornell, who can bring a metal detector from his job. Thus the three of them are ready to get rich.

On the occasion of the 100th anniversary of FIPRESCI.

ΣΚΙΕΣ ΚΑΙ ΣΙΩΠΗ

To Kill a Mocking Bird

ΗΠΑ/USA - 1962 - μ&α/b&w - 129'
Σκην./Dir.: Robert Mulligan | Σεν./Scr.: Horton Foote | Φωτ./Cin.: Russell Harlan | Μοντ./Ed.: Aaron Stell | Μουσ./Mus.: Elmer Bernstein | Ηθ./Cast: Gregory Peck, John Megna, Frank Overton, Tate Rosemary | Παρ./Prod.: Alan J. Pakula

SPECIAL
SCREENINGS

Images courtesy of Park CircusUniversal

ROBERT
MULLIGAN

(1925-2008)

Κοσμοπολίτης
Απατεώνας/The
Great Impostor
(1960)
Αγάπησα Έναν
Ξένο/Love with
the Proper
Stranger (1963)
Απαγορευμένα
Σκαλοπάτια/
Up the Down
Staircase (1967)
Μαζί σου Γνώρισα
τον Έρωτα/
Summer of '42
(1971)
Κάθε Χρόνο Τέτοια
Μέρα/Same Time,
Next Year (1978)

Μια δεξιοτεχνική κινηματογραφική διασκευή του ομώνυμου βιβλίου, που φημίζεται για την ευκρινή απεικόνιση των προκαταλήψεων, μέσω μιας ιστορίας ενηλικίωσης ιδωμένης από τα μάτια παιδιών. Με επικεφαλής τον εμβληματικό, βραβευμένο με Όσκαρ Gregory Peck, ως ηθικό και αδέκαστο συνήγορο Άτικους Φιντς, η ταινία στηρίζεται στις εξίσου δυνατές ερμηνείες των νεαρών πρωταγωνιστών, Mary Badham και Phillip Alford. Η αφήγηση αντιπαραβάλλει τη ζεστή, σταθερή οικογενειακή ζωή της οικογένειας Φιντς με τις άσχημες πραγματικότητες του κόσμου των ενηλίκων, ιδιαίτερα τη φυλετική αδικία της εποχής. Στα δυνατά της σημεία περιλαμβάνονται το ισορροπημένο σενάριό της, το οποίο συνυφαίνει το συναρπαστικό δικαστικό δράμα με προσωπικές οικογενειακές στιγμές, και η αυθεντική απεικόνιση των φυλετικών εντάσεων μιας μικρής νότιας πόλης, καθιστώντας την μια διαχρονική και επιδραστική ταινία. *Με αφορμή τα 100 χρόνια από τη γέννηση του Μάλικαν.*

A masterful cinematic adaptation, renowned for its clear depiction of prejudice, seen through the eyes of children. Led by the iconic, Oscar-winning Gregory Peck as the moral and unscrupulous defense attorney Atticus Finch, the film relies on equally strong performances by young leads Mary Badham and Phillip Alford. The balanced script's narrative contrasts the warm, stable life of the Finch family with the ugly realities of the adult world, particularly the racial injustice and tensions of a small Southern town, making it a timeless and influential film. *On the occasion of the 100th anniversary of Mulligan's birth.*

ΤΑ ΠΕΤΡΙΝΑ ΧΡΟΝΙΑ

Stone Years

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Ελλάδα/Greece - 1985 - Έγχρωμη/Color - 142'

Σκην./Dir.: Σεν./Scr.: Παντελής Βούλγαρης/Pantelis Voulgaris | Φωτ./Cin.: Γιώργος Αρβανίτης/George Arvanitis | Μοντ./Ed.: Ανδρέας Ανδρεαδάκης/Andreas Andreadakis | Μουσ./Mus.: Σταμάτης Σπανουδάκης/Stamatis Spanoudakis | ΗΘ./Cast: Θέμις Μπαζάκα/Themis Bazaka, Δημήτρης Καταλειφός/ Dimitris Kataleifos, Μαρία Μαρτίκα/Maria Martika, Ειρήνη Ιγγλέση/Irini Inglesi, Νίκος Μπιρμπίλης/Nikos Birbilis, Θάνος Γραμμένος/ Thanos Grammenos | Παρ./Prod.: Παντελής Βούλγαρης/Pantelis Voulgaris

ΠΑΝΤΕΛΗΣ
ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ/
PANTELIS
VOULGARIS

(1940)

Το προξενίο
της Άννας/The
Engagement of
Anna (1972)

Όλα είναι δρό-
μος/It's a Long
Road (1998)

Νύφες/Brides
(2004)

Ψυχή Βαθιά/Soul
Deep (2009)

Μικρά Αγγλία/
Little England
(2013)

Το τελευταίο ση-
μείωμα/The Last
Note (2017)

Οι νεαροί αριστεροί Ελένη και Μπάμπης ερωτεύονται στη Θεσσαλία, το 1954. Τους χωρίζουν απότομα διώξεις και συλλήψεις. Ξαναβρίσκονται μόλις το 1966 και ολοκληρώνουν τον έρωτά τους. Σύντομα συλλαμβάνονται από τη δικτατορία και η Ελένη γεννά στις φυλακές τον γιο τους. Το χουντικό φρόνημα επιβάλλει γάμο των δύο φυλακισμένων –κουμπάρος ο γιος τους. Η μεταπολίτευση φέρνει την ελευθερία... Βασισμένο σε αληθινή ιστορία, το αριστούργημα του Παντελή Βούλγαρη μιλάει μέσα από έναν καταδικασμένο έρωτα για τις ιστορικές και προσωπικές τραγωδίες που προκάλυψε για δεκαετίες στη χώρα ο εμφύλιος. Τα «πέτρινα χρόνια» - εκείνα που το μίσος κατέστρεψε πατρίδα, οικογένειες, νιάτα και ζωές. Εξάισιο το πρωταγωνιστικό ζευγάρι. **Με αφορμή την έκθεση: «Γυναικείες μορφές στο έργο του Παντελή Βούλγαρη».**

*Βραβεία Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης: Καλύτερης Ταινίας, Σκηνοθεσίας, Γυναικείας ερμηνείας (Θ. Μπαζάκα). Κρατικά Βραβεία ΥΠΠΟ: Ταινίας, Γυναικείου Ρόλου, Μουσικής. Φεστιβάλ Βενετίας: Ειδική μνεία Ερμηνείας (Θ. Μπαζάκα).

In 1954, young communists Eleni and Babis fall in love in Thessaly. Political persecution tears them apart. They reunite in 1966 and finally fulfill their love. Soon after, both are arrested by the dictatorship, and Eleni gives birth to their son in prison. The regime imposes their marriage - with their child as best man. The fall of the junta brings freedom... Based on a true story, Pantelis Voulgaris' masterpiece tells, through a doomed love, of the historical and personal tragedies that scarred Greece for decades after the civil war. The "stone years" - when hatred destroyed homeland, families, youth, and lives. Excellent performances by the leading duo. **On the occasion of the exhibition: "Female figures in the work of Pantelis Voulgaris"**

*Awards: Thessaloniki - Best Film, Director, Actress (T. Bazaka). Greek State - Film, Actress, Music. Venice - Special Mention (T. Bazaka).

ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ | SHORT FILMS

SHOULD I CHANGE

Ελλάδα/Greece - 2025 - Έγχρωμη/Color - 10:53'

Σκην./Dir.: Βασίλης Αγγλιάς/Vasilis Agglias | Σεν./Scr.: Βασίλης Αγγλιάς/Vasilis Agglias, Ηλίας Μπακάλης/Ilias Bakalis, Ευστρατία Βράκα/Efstratia Vraha | Φωτ./Cin.: Ηλίας Μπακάλης/Ilias Bakalis | Μοντ./Ed.: Ελευθερία Στεργίου/Eleftheria Stergiou, Βασίλης Αγγλιάς/Vasilis Agglias | ΗΘ./Cast: Ηλίας Μπακάλης/Ilias Bakalis, Ελισάβετ Χαβρέ/Elisavet Chavre, Νατάσα Μπίτρου/Natasha Bitrou, Ευστρατία Βράκα/Efstratia Vraha, Βασίλης Αγγλιάς/Vasilis Agglias

Έξι μήνες μετά από έναν επώδυνο χωρισμό, ο 20χρονος Ηλίας ετοιμάζεται για το πρώτο του ραντεβού μέσω Tinder. Οι φίλοι του μετατρέπουν την εμπειρία σε αυτοσχέδιο ντοκιμαντέρ για τον σύγχρονο κόσμο των ραντεβού.

Six months after a painful breakup, twenty-year-old Elias is getting ready for his first date via Tinder. His friends turn the experience into an improvised documentary about the modern dating world.

PERPETUAL

Ελλάδα/Greece - 2024 - Έγχρωμη/Color - 0:60"

Σκην./Dir.: Αντώνιος Γκισούρης/Antonios Gkiasouris | Σεν./Scr.: Antonios Gkiasouris, Αφροδίτη Γεροκωνσταντή/Afroditi Gerokonstanti | Φωτ./Cin.: Αντώνιος Γκισούρης/Antonios Gkiasouris | Μοντ./Ed.: Αντώνιος Γκισούρης/Antonios Gkiasouris | ΗΘ./Cast: Αφροδίτη Σπιροπούλου/Afroditi Spiropoulos

Η Φρίντα κάνει αγώνα να νικήσει τον εθισμό της, που έχει σοβαρό αντίκτυπο στην υγεία της. Παλεύει καθημερινά με την απόφαση αν θα υποκύψει στην επιθυμία της ή θα φανεί δυνατή και θα αντισταθεί.

Frida is waging a constant war against her addiction which has taken a significant toll on her health. She struggles every day with the daunting task of deciding whether to give in to her cravings or stay strong and resist.

ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ

Ελλάδα/Greece - 2024 - Έγχρωμη/Color - 12:13'

Σκην./Dir.: Αντώνιος Γκισούρης/Antonios Gkiasouris | Σεν./Scr.: Αντζελίνα Κοντοπριά/Angelina Kontopria | Φωτ./Cin.: Αντώνιος Γκισούρης/Antonios Gkiasouris, Σοφία Ρεβίθη/Sophia Revithi | ΗΘ./Cast: Βίκη Κουλιανού/Vicky Koulivanou, Σαλίνα Γαβαλά/Salina Gavala

Η 50χρονη Φοίβη που έχει σοβαρή σχέση με την 45χρονη Κατερίνα δίνει αγώνα για την επιμέλεια του παιδιού της, όταν ο εκδικητικός πρώην σύζυγός της την κατηγορεί άδικα ότι το κακοποιεί.

A 50-year-old Phoebe, who is in a committed relationship with 45-year-old Katerina faces a devastating custody battle when her vindictive ex-partner falsely accuses her of harassing their son.

FRAGMENTS

Έγχρωμο/Color - 2025 - 16'
Ελλάδα/Greece - 2024 - Έγχρωμη/Color - 12:13'
Σκην./Dir.: Αναστάσιος Παπαγιάννης/Anastasios Papagiannis | Σεν./Scr.: Αναστάσιος Παπαγιάννης/Anastasios Papagiannis | Φωτ./Cin.: Δημήτρης Μαυροφοράκης/Dimitris Mavroforakis | Μοντ./Ed.: Αλεξία Τσούλου/Alexia Tsoulou | Ηθ./Cast: Χρήστος Καραβέβας/Christos Karavevas, Μιχάλης Ψαλίδας/Michalis Psalidas

Μετά την κηδεία του πατέρα του, ο Άρης επισκέπτεται το σπίτι όπου εκείνος πέρασε τα τελευταία του χρόνια, για να μαζέψει τα προσωπικά του αντικείμενα. Μια διαδικασία που σύντομα θα τον φέρει αντιμέτωπο με όσα είχε αφήσει πίσω.

After his father's funeral, Aris visits his house to collect his personal items. Through this procedure he will soon have to deal with everything he had left behind.

Η ΘΛΙΨΗ ΠΟΥ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ The Grief That Will Remain

Ελλάδα/Greece - 2024 - Έγχρωμη/Color - 15'
Σκην./Dir.: Χάρης Κουτρομπόπουλος/Harris Koutroumpopoulos | Σεν./Scr.: Χάρης Κουτρομπόπουλος/Harris Koutroumpopoulos | Φωτ./Cin.: Δημήτρης Πατινιώτης/Dimitris Patiniotis | Μοντ./Ed.: Γιώργος Αλεφαντής/George Alefantis | Ηθ./Cast: Σοφία Κούρου/Sofia Kourou, Έφη Κάντζα/Ephie Kantza

Μετά τον θάνατο της γιαγιάς της, μια νεαρή γυναίκα δυσκολεύεται να διαχειριστεί την απώλεια, μέχρι που μια επίσκεψη στο γηροκομείο ξυπνά ξεχασμένες αναμνήσεις και τη βοηθά να επανασυνδεθεί με τη μητέρα της.

After her grandmother's death, a young woman struggles to cope with the loss, until a visit to the nursing home awakens forgotten memories and helps her reconnect with her mother.

LAST TROPICS

Ελλάδα/Greece, Γαλλία / France - 2025 - Έγχρωμη/Color - 19'
Σκην./Dir.: Θανάσης Τρουμπούκης/Thanasis Trouboukis | Σεν./Scr.: Θανάσης Τρουμπούκης/Thanasis Trouboukis | Φωτ./Cin.: Κωνσταντίνος Κουκουλιός/Konstantinos Koukoulis | Μοντ./Ed.: Γιάννης Χαλκιαδάκης | Ηθ./Cast: Βασίλης Κουτσογιάννης/Vasilis Koutsogiannis, Ζωή Σιγαλού/Zoe Sigalou, Νικολάκης Ζεγκινόγλου/Nikolakis Zenkinoglou

Καθώς μια θαλάσσια επιδημία απειλεί το απομονωμένο τους ψαροχώρι, τρεις νεαροί ψαράδες καταφεύγουν στο παράνομο ψάρεμα με δυναμίτη.

As an aquatic malady threatens their forgotten coastal village, three young fishermen resort to illegal dynamite fishing.

BUGS UNDER MY SKIN

Ελλάδα/Greece - 2024 - Έγχρωμη/Color - 26'
Σκην./Dir.: Μάρκο Κρίμπαλης Ρούντις/Marko Krimpalis Rudic, Χαράλαμπος Ιωάννης Νικολής/Charalampos Nikoulis | Αφήγηση/Narrator: Μάρκο Κρίμπαλης Ρούντις/Marko Krimpalis Rudic | Μοντ./Ed.: Μάρκο Κρίμπαλης Ρούντις/Marko Krimpalis Rudic, Μελέτης Παππάς/Meletis Pappas | Ηθ./Cast: Marko Krimpalis Rudic and Charalampos Nikoulis

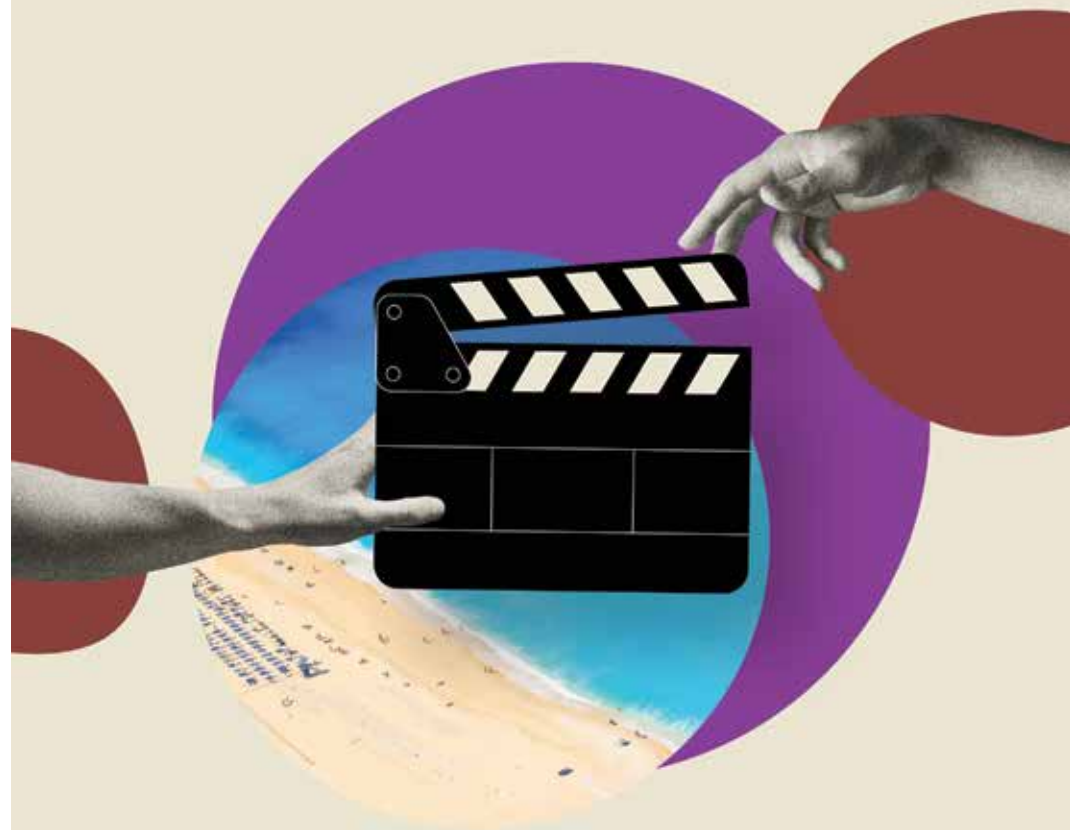
Με αφορμή την αποχώρηση του Φλόκος, ο ένας από τους δύο σκηνοθέτες της ταινίας, ο Μάρκο Κρίμπαλης, φανερώνει τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν στην καταγραφή των εντόμων στον φακό τους.

Following Flokos departure, one of the film's two directors, Marco Krimbalis, reveals the difficulties they encountered in capturing the insects on camera.

GFC & EKOME
unite their forces in the
Hellenic Film & Audiovisual Center
Creative Greece

Hellenic Film &
Audiovisual Center
Creative Greece

AEGEAN

Great hospitality
takes off!

A STAR ALLIANCE MEMBER

aegeanair.com